

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 27ης Ιουλίου 2006
για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η ανάπτυξη του κοινοτικού αλιευτικού στόλου πρέπει να ρυθμίζεται ιδίως σύμφωνα με τις αποφάσεις τις οποίες υποχρεούνται να λαμβάνουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή δυνάμει του κεφαλαίου II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής ⁽⁴⁾.
- (2) Ο στόχος της κοινής αλιευτικής πολιτικής θα πρέπει να συνίσταται στη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων υδροβίων πόρων και της υδατοκαλλιέργειας στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές πτυχές κατά ισόρροπο τρόπο.
- (3) Το πεδίο εφαρμογής της κοινής αλιευτικής πολιτικής καλύπτει τη διατήρηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των έμβιων υδροβίων πόρων και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και τη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, κατά το μέτρο που οι δραστηριότητες αυτές πραγματοποιούνται στο έδαφος κρατών μελών, σε κοινοτικά ύδατα ή από κοινοτικά αλιευτικά σκάφη ή υπηκόους κρατών μελών.

- (4) Βάσει του άρθρου 33 παράγραφος 2 της συνθήκης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της δραστηριότητας, ο οποίος απορρέει από την κοινωνική δομή του κλάδου καθώς και από τις διαρθρωτικές και φυσικές ανισότητες μεταξύ των διαφόρων περιοχών που ασχολούνται με αλιευτικές δραστηριότητες.
- (5) Η συνιστώσα της βιώσιμης ανάπτυξης της κοινής αλιευτικής πολιτικής ενσωματώθηκε στους κανόνες που διέπουν τα διαρθρωτικά ταμεία από το 1993. Θα πρέπει να επιδιωχθεί η συνέχιση της εφαρμογής της στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας (ΕΤΑ).
- (6) Δεδομένου ότι ο κύριος στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η περαιτέρω ανάπτυξη της κοινής αλιευτικής πολιτικής, δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, λόγω των διαρθρωτικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν για την ανάπτυξη του κλάδου της αλιείας, καθώς και των περιορισμών που υφίστανται από απόψεως των χρηματοδοτικών πόρων που διατίθενται στα κράτη μέλη της διευρυμένης Ένωσης, και μπορεί συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο με την παροχή πολυετούς χρηματοδότησης, η οποία θα επικεντρώνεται στις σχετικές προτεραιότητες, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού όρια.
- (7) Η κοινή αλιευτική πολιτική και, κατά συνέπεια, το ΕΤΑ, πρέπει να ενσωματώνει τις κοινοτικές προτεραιότητες όσον αφορά τη βιώσιμη ανάπτυξη, οι οποίες ορίστηκαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβόνας, στις 23 και 24 Μαρτίου 2000, και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Γκέτεμποργκ, στις 15 και 16 Ιουνίου 2001.
- (8) Ο προγραμματισμός θα πρέπει να διασφαλίζει τον συντονισμό του ΕΤΑ με τα άλλα ταμεία που επιδιώκουν τη βιώσιμη ανάπτυξη, καθώς και με τα διαρθρωτικά ταμεία και με άλλα κοινοτικά ταμεία.
- (9) Οι δραστηριότητες του ΕΤΑ και οι πράξεις, στη χρηματοδότηση των οποίων συμμετέχει, θα πρέπει να είναι συμβατές με άλλες κοινοτικές πολιτικές και να συμμορφούνται προς το σύνολο της κοινοτικής νομοθεσίας.

⁽¹⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Ιουλίου 2005 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 267 της 27.10.2005, σ. 50. Γνώμη που διατυπώθηκε ύστερα από προαιρετική διαβούλευση.

⁽³⁾ ΕΕ C 164 της 5.7.2005, σ. 31. Γνώμη που διατυπώθηκε ύστερα από προαιρετική διαβούλευση.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.2002 σ. 59.

- (10) Η δράση της Κοινότητας θα πρέπει να είναι συμπληρωματική προς τη δράση των κρατών μελών ή να επιδιώκει να συμβάλει στην εν λόγω δράση. Για να διασφαλισθεί σημαντική προστιθέμενη αξία, θα πρέπει να ενισχυθεί η εταιρική σχέση. Η εταιρική αυτή σχέση, η οποία λαμβάνει πλήρως υπόψη τους εθνικούς κανόνες και τις πρακτικές των άλλων κρατών μελών, αφορά τις περιφερειακές, τις τοπικές και τις λοιπές δημόσιες αρχές, καθώς και άλλους προσήκοντες φορείς, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι υπεύθυνοι για το περιβάλλον και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών, των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων και άλλων αρμόδιων φορέων. Οι ενδιαφερόμενοι εταίροι θα πρέπει να συμμετέχουν στην προπαρασκευή, στην εφαρμογή, στην παρακολούθηση και την αξιολόγηση της συνδρομής.
- (11) Βάσει του άρθρου 274 της συνθήκης, τα κράτη μέλη πρέπει να συνεργάζονται με την Επιτροπή προκειμένου να διασφαλίζουν την τήρηση των αρχών της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης. Για το σκοπό αυτό, ο παρών κανονισμός καθορίζει τους όρους που επιτρέπουν στην Επιτροπή να επιτελεί τα καθήκοντά της για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (12) Οι ευθύνες των κρατών μελών και της Κοινότητας θα πρέπει να προσδιορισθούν επακριβώς προκειμένου να υπάρξει αποτελεσματικότητα και διαφάνεια στις δραστηριότητες του ΕΤΑ. Οι ευθύνες αυτές θα πρέπει να προσδιορισθούν για κάθε στάδιο του προγραμματισμού, της παρακολούθησης, της αξιολόγησης και του ελέγχου. Με την επιφύλαξη των εξουσιών οι οποίες έχουν ανατεθεί στην Επιτροπή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ευθύνονται κατά κύριο λόγο για την εκτέλεση και τον έλεγχο των παρεμβάσεων.
- (13) Τα άρθρα 2 και 3 της συνθήκης προβλέπουν την εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών.
- (14) Η Επιτροπή θα πρέπει να καταρτίσει ενδεικτική ανάλυση των διαθέσιμων πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων με τη χρήση αντικειμενικής και διαφανούς μεθόδου, η οποία να εστιάζεται σε μεγάλο βαθμό στις περιφέρειες που καλύπτονται από το στόχο σύγκλισης.
- (15) Οι πιστώσεις που διατίθενται από το ΕΤΑ, θα πρέπει να υπόκεινται σε κατ' αποκοπή τιμαριθμική προσαρμογή για λόγους προγραμματισμού.
- (16) Για την ενίσχυση του πολλαπλασιαστικού αποτελέσματος των κοινοτικών πόρων μέσω της ενθάρρυνσης της προσφυγής όσο το δυνατόν περισσότερο σε ιδιωτικούς πόρους χρηματοδότησης και προκειμένου να λαμβάνεται καλύτερα υπόψη η αποδοτικότητα των δράσεων, θα πρέπει να διαφοροποιούνται τόσο οι τύποι συνδρομής που διατίθενται από το ΕΤΑ όσο και τα ποσοστά συνδρομής με στόχο την προώθηση του κοινοτικού συμφέροντος, με την ενθάρρυνση της χρήσης μιας ευρείας κλίμακας χρηματοδοτικών πόρων και τον περιορισμό της συμμετοχής του ΕΤΑ με την ενθάρρυνση της χρήσης κατάλληλων τύπων συνδρομής.
- (17) Για την ενίσχυση του στρατηγικού περιεχομένου της κοινής αλιευτικής πολιτικής σύμφωνα με τις κοινοτικές προτεραιότητες για τη βιώσιμη ανάπτυξη της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, το κράτος μέλος θα πρέπει να υιοθετεί, κατόπιν συνεννόησης με την Επιτροπή, εθνικό στρατηγικό σχέδιο για όλες τις σχετικές πτυχές της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
- (18) Για να αντιμετωπισθούν οι ανάγκες απλοποίησης και αποκέντρωσης, θα πρέπει να υπάρξει προγραμματισμός και δημοσιονομική διαχείριση αποκλειστικά και μόνο σε επίπεδο επιχειρησιακού προγράμματος και αξόνων προτεραιότητας, τα δε συμπληρώματα προγραμματισμού και τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης θα πρέπει να διακοπούν.
- (19) Το σύστημα προγραμματισμού θα πρέπει να απλουστευθεί. Για το σκοπό αυτόν, οι δραστηριότητες του ΕΤΑ θα πρέπει να έχουν τη μορφή ενιαίου επιχειρησιακού προγράμματος ανά κράτος μέλος, σύμφωνα με την εθνική του δομή. Η διαδικασία προγραμματισμού καλύπτει την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2007 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.
- (20) Η θέσπιση από το Συμβούλιο πολυετών σχεδίων αποκατάστασης και διαχείρισης αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα και θα πρέπει να συνοδεύεται από σχέδια προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας στο πλαίσιο του ΕΤΑ.
- (21) Η μη ανανέωση αλιευτικής συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και τρίτης χώρας, ή η σημαντική περικοπή αλιευτικών δυνατοτήτων στο πλαίσιο διεθνούς ή άλλης ρύθμισης, θα πρέπει επίσης να συνοδεύονται από πολυετή σχέδια διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας με στόχο την προσαρμογή του κοινοτικού αλιευτικού στόλου στη νέα κατάσταση.
- (22) Θα πρέπει επίσης να ληφθεί μέριμνα για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας στο πλαίσιο της θέσπισης επειγόντων μέτρων από τα κράτη μέλη ή την Επιτροπή, όπως προβλέπεται στα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.
- (23) Θα πρέπει επίσης να ληφθεί μέριμνα για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας στο πλαίσιο της θέσπισης εθνικών σχεδίων παροπλισμού στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που ορίζονται στα άρθρα 11 και 16 αντίστοιχα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.
- (24) Ο κοινοτικός αλιευτικός στόλος θα πρέπει να αναδιαρθρωθεί έτσι ώστε να προσαρμοσθεί προς τους διαθέσιμους και τους προσβάσιμους πόρους.
- (25) Θα πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις προς στήριξη των επενδύσεων επί αλιευτικών σκαφών, ιδίως για να αντιμετωπισθεί η ανάγκη αναδιάρθρωσης του κοινοτικού αλιευτικού στόλου μέσω ενίσχυσης των αλιέων και των ιδιοκτητών αλιευτικών σκαφών για να αντικαταστήσουν τους κινητήρες τους με νέους κινητήρες ίδιας ή μικρότερης ισχύος.

- (26) Επιπλέον, θα πρέπει να θεσπισθούν ειδικές διατάξεις για να αντιμετωπισθούν ειδικές ανάγκες της παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας.
- (27) Απαιτούνται κοινωνικοοικονομικά συνοδευτικά μέτρα προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή η αναδιάρθρωση των κοινοτικών αλιευτικών στόλων.
- (28) Θα πρέπει να θεσπισθούν λεπτομερείς κανόνες για τη χορήγηση επιδομάτων και χρηματικής αποζημίωσης στους αλιείς και στους ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών σε περιπτώσεις προσωρινής παύσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων.
- (29) Είναι ζωτικής σημασίας για τον κλάδο της αλιείας η επίτευξη βιώσιμης ισορροπίας μεταξύ των υδρόβιων πόρων και της εκμετάλλευσής τους, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων στο περιβάλλον. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεσπισθούν κατάλληλα μέτρα όχι μόνο για τη διασφάλιση της τροφικής αλυσίδας αλλά επίσης και για τη διασφάλιση της υδατοκαλλιέργειας και της βιομηχανίας μεταποίησης.
- (30) Θα πρέπει να θεσπισθούν λεπτομερείς κανόνες για τη χορήγηση ενισχύσεων στην υδατοκαλλιέργεια, στην αλιεία εσωτερικών υδάτων, στη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, με ταυτόχρονη διασφάλιση της διατήρησης της οικονομικής βιωσιμότητας των κλάδων αυτών. Για το σκοπό αυτό, είναι αναγκαίο να εντοπιστεί ένας περιορισμένος αριθμός στόχων προτεραιότητας όσον αφορά την παροχή συνδρομής και να επικεντρωθούν οι διαρθρωτικές ενισχύσεις για την υδατοκαλλιέργεια, τη μεταποίηση και την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις με προτεραιότητα στις πολύ μικρές και στις μικρές επιχειρήσεις.
- (31) Τα μέτρα κοινού ενδιαφέροντος με ευρύτερο πεδίο εφαρμογής από τα μέτρα που συνήθως αναλαμβάνονται από ιδιωτικές επιχειρήσεις, θα πρέπει επίσης να τυγχάνουν στήριξης από το ΕΤΑ.
- (32) Είναι αναγκαίο να ληφθούν συνοδευτικά μέτρα για την κοινή αλιευτική πολιτική, με σκοπό ιδίως να μειωθούν οι κοινωνικοοικονομικές της επιπτώσεις μέσω της εφαρμογής στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης για τη βιώσιμη ανάπτυξη των αλιευτικών περιοχών.
- (33) Λαμβανομένης υπόψη της πολυμορφίας των καταστάσεων και των περιοχών ανά την Κοινότητα, η πολιτική για την ανάπτυξη των αλιευτικών περιοχών θα πρέπει να αποτελέσει μέρος ολοκληρωμένης προσέγγισης η οποία θα εστιάζεται σε μία κατάλληλη γεωγραφική στρατηγική που θα είναι προσαρμοσμένη στις τοπικές συνθήκες και όσο το δυνατόν περισσότερο αποκεντρωμένη, θα ευνοεί τη συμμετοχή τοπικών παραγόντων, θα στηρίζεται σε προσέγγιση από τα κάτω προς τα άνω, θα επιτρέπει την πραγματοποίηση πράξεων μικρής κλίμακας και θα διασφαλίζει τη σημαντική συμμετοχή παραγόντων του ιδιωτικού τομέα.
- (34) Μέσω τεχνικής συνδρομής, το ΕΤΑ θα πρέπει να παρέχει στήριξη για αξιολογήσεις, μελέτες και ανταλλαγές εμπειριών, με στόχο την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος και την προώθηση καινοτόμων προσεγγίσεων και πρακτικών που συμβάλλουν στην απλή και διαφανή υλοποίησή του.
- (35) Η υλοποίηση των πράξεων του ΕΤΑ από τα κράτη μέλη μέσω επιμερισμένης διαχείρισης θα πρέπει να παρέχει επαρκή εχέγγυα ως προς τις λεπτομέρειες και την ποιότητα της υλοποίησης, τα αποτελέσματα των πράξεων και την αξιολόγηση και χρηστή δημοσιονομική διαχείρισή τους, καθώς επίσης και ως προς την παρακολούθησή της.
- (36) Η αποτελεσματικότητα και η επίπτωση των πράξεων του ΕΤΑ εξαρτάται επίσης από βελτιωμένη και περισσότερο εμπειριστατωμένη αξιολόγηση. Θα πρέπει να καθορισθούν οι σχετικές ευθύνες των κρατών μελών και της Επιτροπής και να θεσπισθούν ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της αξιοπιστίας της αξιολόγησης.
- (37) Με στόχο την επίτευξη εύρυθμης εταιρικής σχέσης συνεργασίας και κατάλληλης προώθησης της κοινοτικής συνδρομής, θα πρέπει να παρέχεται η ευρύτερη δυνατή ενημέρωση και δημοσιότητα. Οι αρχές που είναι υπεύθυνες για τη διαχείριση της συνδρομής, θα πρέπει να είναι υπεύθυνες για το θέμα αυτό καθώς και για την ενημέρωση της Επιτροπής σχετικά με τα λαμβανόμενα μέτρα.
- (38) Είναι σκόπιμο να καθορισθούν ανώτατα όρια δημόσιας συνεισφοράς ανά πράξη.
- (39) Είναι επίσης σκόπιμο να καθορισθούν ανώτατα όρια για τη συνεισφορά του ΕΤΑ όσον αφορά τη συνολική δημόσια συνεισφορά ανά άξονα προτεραιότητας.
- (40) Για τη διασφάλιση αποτελεσματικής και ορθής υλοποίησης, θα πρέπει να καθορισθούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών στο πλαίσιο των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, πιστοποίησης δαπανών και πρόληψης, ανίχνευσης και διόρθωσης, παρατυπιών και παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου. Ιδίως, όσον αφορά τη διαχείριση και τον έλεγχο, απαιτείται ιδίως ο καθορισμός των λεπτομερών ρυθμίσεων με τις οποίες τα κράτη μέλη θα παρέχουν διαβεβαίωση αξιοπιστίας πως τα συστήματα έχουν εγκατασταθεί και λειτουργούν ικανοποιητικά.
- (41) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την ορθή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου. Για το σκοπό αυτόν, θα πρέπει να ορισθεί μία διαχειριστική αρχή, μία αρχή πιστοποίησης και μία αρχή ελέγχου για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα και να καθορισθούν οι ευθύνες τους. Οι εν λόγω ευθύνες θα πρέπει να αφορούν κατά κύριο λόγο τη χρηστή δημοσιονομική εφαρμογή, την οργάνωση της αξιολόγησης, την πιστοποίηση των δαπανών, το λογιστικό έλεγχο και τη συμμόρφωση με το κοινοτικό δίκαιο. Θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα για τη διεξαγωγή τακτικών συναντήσεων μεταξύ της Επιτροπής και των οικείων εθνικών αρχών για την παρακολούθηση της συνδρομής.

- (42) Θα πρέπει να προσδιοριστεί ότι η επιτροπή παρακολούθησης είναι οργανισμός που ορίζεται από το κράτος μέλος για να διασφαλίσει την ποιότητα της υλοποίησης ενός επιχειρησιακού προγράμματος.
- (43) Οι δείκτες και οι εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση είναι ουσιαστικής σημασίας για την παρακολούθηση και θα πρέπει να καθορίζονται κατά καλύτερο τρόπο έτσι ώστε να αντανακλούν αξιόπιστα την πρόοδο και την ποιότητα της υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος.
- (44) Με την επιφύλαξη των εξουσιών της Επιτροπής όσον αφορά το δημοσιονομικό έλεγχο, θα πρέπει να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτό.
- (45) Θα πρέπει να απλουστευθούν οι κανόνες και οι διαδικασίες που διέπουν τις αναλήψεις υποχρεώσεων και τις πληρωμές, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η κανονική ροή των χρημάτων. Η προγραμματοδότηση με το 7 % της συνεισφοράς του ΕΤΑ θα μπορούσε να συντελέσει στην επιτάχυνση της υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος.
- (46) Εκτός από την αναστολή των πληρωμών σε περίπτωση εντοπισμού σοβαρών ελλείψεων στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, θα πρέπει να καθιερωθούν μέτρα που να επιτρέπουν στον εξουσιοδοτημένο διατάκτη για την παροχή έγκρισης να διακόπτει τις πληρωμές στις περιπτώσεις που υπάρχουν στοιχεία που υποδηλώνουν σημαντικές ελλείψεις όσον αφορά την ορθή λειτουργία των συστημάτων αυτών ή που να δίδουν τη δυνατότητα στην Επιτροπή να πραγματοποιεί κρατήσεις από τις πληρωμές στην περίπτωση που το οικείο κράτος μέλος δεν έχει εφαρμόσει όλα τα εναπομένοντα μέτρα με διορθωτικό σχέδιο δράσης.
- (47) Για τη διασφάλιση της χρηστής διαχείρισης των κοινοτικών πόρων, θα πρέπει να γίνουν βελτιώσεις στον τομέα της πρόβλεψης και της εκτέλεσης των δαπανών. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαβιβάζουν, κατά τακτά χρονικά διαστήματα, στην Επιτροπή, τις προβλέψεις τους για τη χρήση των κοινοτικών πόρων, ενώ οποιοσδήποτε καθυστερήσεις στη δημοσιονομική εκτέλεση θα πρέπει να προκαλούν την επιστροφή των προκαταβολών και την αυτόματη αποδέσμευση των κονδυλίων.
- (48) Οι διαδικασίες για το κλείσιμο θα πρέπει να απλουστευθούν με την παροχή, στα κράτη μέλη που το επιθυμούν και σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που επιλέγουν, της δυνατότητας να κλείνουν εν μέρει το επιχειρησιακό τους πρόγραμμα όσον αφορά τις πράξεις που έχουν ολοκληρωθεί. Προς τούτο, θα πρέπει να προβλεφθεί το κατάλληλο πλαίσιο.
- (49) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾, με τη διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής που προβλέπει το άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης. Εντούτοις, σε ορισμένες περιπτώσεις, κρίνεται καταλληλότερη, για λόγους αποτελεσματικότητας, η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 3 της εν λόγω απόφασης.
- (50) Θα πρέπει να θεσπισθούν λεπτομερείς μεταβατικές διατάξεις ώστε να δοθεί η δυνατότητα κατάρτισης νέου προγραμματισμού αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και να διασφαλισθεί η μη διακοπή της παροχής συνδρομής στα κράτη μέλη εν αναμονή της έγκρισης του επιχειρησιακού προγράμματος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Με τον παρόντα κανονισμό, θεσπίζεται το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (εφεξής «ΕΤΑ») και καθορίζεται το πλαίσιο της κοινοτικής στήριξης για τη βιώσιμη ανάπτυξη του αλιευτικού κλάδου, των αλιευτικών περιοχών και την αλιεία εσωτερικών υδάτων.

Άρθρο 2

Γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής

1. Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό εφαρμόζονται σε ολόκληρο το έδαφος της Κοινότητας.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, για τη συνδρομή που παρέχεται στο πλαίσιο του κεφαλαίου IV του τίτλου IV που αφορά τη βιώσιμη ανάπτυξη των αλιευτικών περιοχών, τα κράτη μέλη επιλέγουν τις επιλέξιμες περιοχές με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 43 παράγραφος 3 και 4.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι εξής ορισμοί:

- α) «αλιευτικός κλάδος»: ο κλάδος της οικονομίας που περιλαμβάνει όλες τις δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·
- β) «αλιεύς»: πρόσωπο το οποίο ασκεί επαγγελματικώς την αλιεία επί ενεργού αλιευτικού σκάφους, όπως αναγνωρίζεται από το κράτος μέλος·
- γ) «αλιευτικό σκάφος»: σκάφος κατά την έννοια του άρθρου 3 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002·

(¹) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

- δ) «υδατοκαλλιέργεια»: η εκτροφή ή η καλλιέργεια υδρόβιων οργανισμών με τη χρήση τεχνικών που έχουν ως στόχο την αύξηση της παραγωγής των εν λόγω οργανισμών πέραν της φυσικής ικανότητας του περιβάλλοντος· οι οργανισμοί παραμένουν στην κυριότητα φυσικού ή νομικού προσώπου καθ' όλη τη διάρκεια της φάσεως εκτροφής ή καλλιέργειας, έως και τη στιγμή της συλλογής τους·
- ε) «αλιευτική περιοχή»: περιοχή η οποία βρέχεται από θάλασσα ή λίμνη ή περιλαμβάνει τεχνητές λίμνες ή εκβολές ποταμού και στην οποία ουσιαστικό ποσοστό του πληθυσμού απασχολείται στον αλιευτικό κλάδο·
- στ) «πολύ μικρή, μικρή και μεσαία επιχείρηση»: πολύ μικρή, μικρή ή μεσαία επιχείρηση, όπως ορίζεται στη σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων ⁽¹⁾·
- ζ) «επιχειρησιακό πρόγραμμα»: το ενιαίο έγγραφο που συντάσσεται από το κράτος μέλος, εγκρίνεται από την Επιτροπή και περιέχει μια συγκροτημένη δέσμη αξόνων προτεραιότητας που πρέπει να υλοποιηθούν με την ενίσχυση του ΕΤΑ·
- η) «προγραμματισμός»: η διαδικασία οργάνωσης, λήψης αποφάσεων και χρηματοδότησης σε διάφορα στάδια με στόχο την υλοποίηση, σε πολυετή βάση, της κοινής δράσης εκ μέρους της Κοινότητας και των κρατών μελών για την επίτευξη των στόχων προτεραιότητας του ΕΤΑ·
- θ) «άξονας προτεραιότητας»: μία από τις προτεραιότητες σε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα που περιλαμβάνει ομάδα μέτρων τα οποία σχετίζονται μεταξύ τους και έχουν συγκεκριμένους και μετρήσιμους στόχους·
- ι) «μέτρο»: σειρά πράξεων που έχουν ως στόχο την εφαρμογή ενός άξονα προτεραιότητας·
- ια) «πράξη»: έργο το οποίο επιλέγεται βάσει κριτηρίων που καθορίζει η επιτροπή παρακολούθησης και το οποίο υλοποιείται από έναν ή περισσότερους δικαιούχους και επιτρέπει την επίτευξη των στόχων του άξονα προτεραιότητας με τον οποίον σχετίζεται·
- ιβ) «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης της δημόσιας ενίσχυσης·
- ιγ) «δημόσια δαπάνη»: κάθε δημόσια συνεισφορά στη χρηματοδότηση πράξεων από τον κρατικό προϋπολογισμό, τον προϋπολογισμό περιφερειακών ή τοπικών αρχών ή τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και κάθε παρόμοια δαπάνη. Κάθε συμμετοχή στη χρηματοδότηση πράξεων από τον προϋπολογισμό φορέων ή ενώσεων του δημόσιου τομέα, μίας ή περισσότερων περιφερειακών ή τοπικών αρχών ή φορέων του δημόσιου τομέα που ενεργούν σύμφωνα με την οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών ⁽²⁾, θεωρείται δημόσια συνεισφορά·
- ιδ) «στόχος σύγκλισης»: ο στόχος της δράσης των λιγότερο ανεπτυγμένων κρατών μελών και περιφερειών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, για τον καθορισμό των γενικών διατάξεων σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 ⁽³⁾·
- ιε) «στόχος που δεν αφορά τη σύγκλιση»: ο στόχος που περιλαμβάνει τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες που δεν είναι επιλέξιμα στο πλαίσιο του στόχου σύγκλισης, όπως ορίζεται στο στοιχείο ιδ)·
- ιστ) «ενδιάμεσος φορέας»: φορέας ή δημόσια ή ιδιωτική υπηρεσία η οποία ενεργεί υπό την ευθύνη διαχειριστικής αρχής ή αρχής πιστοποίησης ή η οποία εκτελεί καθήκοντα για λογαριασμό μιας τέτοιας αρχής σε σχέση με δικαιούχους που υλοποιούν πράξεις·
- ιζ) «παρατυπία»: παράβαση διάταξης του κοινοτικού δικαίου η οποία προκύπτει από πράξη ή παράλειψη οικονομικού φορέα και η οποία ζημιώνει ή ενδέχεται να ζημιώσει το γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τον καταλογισμό στον κοινοτικό προϋπολογισμό αδικαιολόγητης δαπάνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Στόχοι και αποστολές

Άρθρο 4

Στόχοι

Η συνδρομή του ΕΤΑ έχει ως στόχο:

- α) τη στήριξη της κοινής αλιευτικής πολιτικής προκειμένου να διασφαλισθεί η εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων και τη στήριξη της υδατοκαλλιέργειας που εξασφαλίζουν οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική βιωσιμότητας·
- β) την προαγωγή της βιώσιμης ισορροπίας μεταξύ των πόρων και της αλιευτικής ικανότητας του κοινοτικού αλιευτικού στόλου·
- γ) την προαγωγή της βιώσιμης ανάπτυξης της αλιείας εσωτερικών υδάτων·
- δ) την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρησιακών δομών και την ανάπτυξη οικονομικά βιώσιμων επιχειρήσεων στον αλιευτικό κλάδο·
- ε) τη συμβολή στην προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων εφόσον σχετίζονται με τον αλιευτικό κλάδο·

⁽¹⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36.

⁽²⁾ ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 114.

⁽³⁾ ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 25.

στ) την ενθάρρυνση της βιώσιμης ανάπτυξης και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής σε περιοχές με δραστηριότητες στον αλιευτικό κλάδο·

ζ) την προαγωγή της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών στο πλαίσιο της ανάπτυξης του αλιευτικού κλάδου και των αλιευτικών περιοχών.

Άρθρο 5

Αποστολές

Η στήριξη του αλιευτικού κλάδου παρέχεται από το ΕΤΑ. Τα μέτρα που εφαρμόζονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού συμβάλλουν στην επίτευξη των γενικών στόχων που ορίζονται στο άρθρο 33 της συνθήκης και των στόχων που ορίζονται στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΠ). Τα μέτρα αυτά συνοδεύουν και συμπληρώνουν, όπου είναι αναγκαίο, τα άλλα κοινοτικά μέσα και πολιτικές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Αρχές που διέπουν τη συνδρομή

Άρθρο 6

Συμπληρωματικότητα, συνεκτικότητα και συμμόρφωση

1. Το ΕΤΑ παρέχει συνδρομή, η οποία συμπληρώνει τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές δράσεις, ενσωματώνοντας σε αυτές τις προτεραιότητες της Κοινότητας.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη συνέπεια της συνδρομής του ΕΤΑ με τις πολιτικές, προτεραιότητες και δραστηριότητες της Κοινότητας και τη συμπληρωματικότητα με άλλα χρηματοδοτικά μέσα της Κοινότητας. Η συνέπεια και η συμπληρωματικότητα αυτή εμφανίζεται ιδίως στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

3. Οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΑ συμμορφώνονται με τις διατάξεις της συνθήκης και τις νομικές πράξεις που θεσπίζονται δυνάμει αυτής.

4. Σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν το συντονισμό μεταξύ της συνδρομής του ΕΤΑ, του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (εφεξής «ΕΓΤΑΑ»), που έχει συσταθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου⁽¹⁾, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (εφεξής «ΕΤΠΑ»), του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (εφεξής «ΕΚΤ»), του Ταμείου Συνοχής και άλλων κοινοτικών χρηματοδοτικών μηχανισμών.

5. Οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΑ δεν αυξάνουν την αλιευτική προσπάθεια.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, σχετικά με τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209 της 11.8.2005, σ. 1).

Άρθρο 7

Κρατικές ενισχύσεις

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, στις ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη σε επιχειρήσεις του αλιευτικού κλάδου εφαρμόζονται τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης.

2. Τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης δεν εφαρμόζονται σε χρηματοδοτικές συνεισφορές των κρατών μελών σε πράξεις που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΑ και προβλέπονται στο πλαίσιο επιχειρησιακού προγράμματος.

3. Οι εθνικές διατάξεις που θεσπίζουν δημόσια χρηματοδότηση η οποία υπερβαίνει τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με τις χρηματοδοτικές συνεισφορές όπως προβλέπονται στην παράγραφο 2, αντιμετωπίζονται εν γένει βάσει της παραγράφου 1.

Άρθρο 8

Εταιρική σχέση

1. Η επίτευξη των στόχων του ΕΤΑ επιδιώκεται στο πλαίσιο της στενής συνεργασίας (εφεξής «εταιρική σχέση») μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη διοργανώνουν, σύμφωνα με τους ισχύοντες εθνικούς κανόνες και πρακτικές, εταιρική σχέση με τις αρχές και τους φορείς που ορίζει, όπως:

α) τις αρμόδιες περιφερειακές, τοπικές, και άλλες δημόσιες αρχές·

β) τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους·

γ) οποιονδήποτε άλλο κατάλληλο φορέα.

2. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν ευρεία και αποτελεσματική συμμετοχή όλων των αρμόδιων φορέων, σύμφωνα με εθνικούς κανόνες και πρακτικές, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη προαγωγής της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και της βιώσιμης ανάπτυξης μέσω της ενσωμάτωσης απαιτήσεων προστασίας και βελτίωσης του περιβάλλοντος.

3. Η εταιρική σχέση λειτουργεί με απόλυτη τήρηση των αντίστοιχων θεσμικών, νομικών και δημοσιονομικών εξουσιών κάθε κατηγορίας εταίρων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 1.

4. Η εταιρική σχέση καλύπτει την εκπόνηση, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος. Τα κράτη μέλη εμπλέκουν όλους τους αρμόδιους εταίρους στα διάφορα στάδια προγραμματισμού εντός των χρονικών ορίων που ορίζονται για κάθε στάδιο.

5. Κάθε κράτος μέλος διοργανώνει διαβούλευση σχετικά με το εθνικό στρατηγικό σχέδιο, σύμφωνα με τις διευθετήσεις που κρίνει πλέον πρόσφορες.

Άρθρο 9

Αναλογικότητα

1. Η υλοποίηση ενός επιχειρησιακού προγράμματος εμπίπτει στην αρμοδιότητα του κράτους μέλους. Η αρμοδιότητα αυτή ασκείται στο ενδεικνυόμενο εδαφικό επίπεδο, σύμφωνα με τις θεσμικές ρυθμίσεις κάθε κράτους μέλους και τον παρόντα κανονισμό.

2. Τα μέσα που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να ποικίλλουν ανάλογα με το συνολικό ποσό δημόσιων δαπανών που χορηγούνται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα. Οι διαφορές αυτές ισχύουν ιδίως για τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση, τον έλεγχο και τη συμμετοχή της Επιτροπής στην επιτροπή παρακολούθησης που προβλέπονται στο άρθρο 63 και για τις ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Άρθρο 10

Επιμερισμένη διαχείριση

1. Ο κοινοτικός προϋπολογισμός που διατίθεται στο ΕΤΑ εκτελείται στο πλαίσιο επιμερισμένης διαχείρισης μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τον δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾, πλην της τεχνικής συνδρομής του άρθρου 46 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, η οποία εκτελείται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της άμεσης διαχείρισης.

Η αρχή της χρηστής χρηματοοικονομικής διαχείρισης εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002.

2. Η Επιτροπή ασκεί τις αρμοδιότητές της για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως εξής:

- α) η Επιτροπή ελέγχει την ύπαρξη και την ορθή λειτουργία συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου στα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 70 και 73·
- β) η Επιτροπή διακόπτει την προθεσμία πληρωμής ή αναστέλλει το σύνολο ή μέρος των πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 88 και 89 στην περίπτωση που τα εθνικά συστήματα διαχείρισης και ελέγχου αποτυγχάνουν, και εφαρμόζει οποιαδήποτε άλλη αναγκαία δημοσιονομική διόρθωση σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα άρθρα 98 και 99·
- γ) η Επιτροπή ελέγχει την επιστροφή της προχρηματοδότησης και αποδεσμεύει αυτομάτως τις πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 2 και τα άρθρα 90 έως 94.

3. Στη συνδρομή που παρέχεται από το ΕΤΑ εφαρμόζονται οι διατάξεις του τίτλου II του δευτέρου μέρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1605/2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

Άρθρο 11

Ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή διασφαλίζουν την προαγωγή της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών καθώς και την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου κατά τη διάρκεια των διαφόρων σταδίων υλοποίησης του ΕΤΑ, συμπεριλαμβανομένων των σταδίων σχεδίασης, εφαρμογής, παρακολούθησης και αξιολόγησης.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την προαγωγή των πράξεων που αποσκοπούν στην ενίσχυση του ρόλου των γυναικών στον αλιευτικό κλάδο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Δημοσιονομικό πλαίσιο

Άρθρο 12

Πόροι και συγκέντρωση

1. Οι πόροι που διατίθενται για ανάληψη υποχρεώσεων από το ΕΤΑ για την περίοδο 2007 έως 2013 ανέρχονται σε 3 849 εκατ. ευρώ σε τιμές 2004 σύμφωνα με την ετήσια ανάλυση που εμφανίζεται στο παράρτημα I.

2. Ποσοστό 0,8 % των πόρων της παραγράφου 1 διατίθεται στην τεχνική συνδρομή της Επιτροπής όπως ορίζεται στο άρθρο 46 παράγραφος 1.

3. Για το σκοπό του προγραμματισμού και της μετέπειτα ενσωμάτωσης στο γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα ποσά της παραγράφου 1 υπόκεινται σε τιμαριθμική αναπροσαρμογή ύψους 2 % ετησίως.

4. Η ανάλυση των δημοσιονομικών πόρων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 και δεν κατανέμονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται σημαντική συγκέντρωση στις περιφέρειες που είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του στόχου σύγκλισης.

Άρθρο 13

Ανώτατο επίπεδο μεταφορών

1. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της κατάλληλης συγκέντρωσης της χρηματοδότησης για λόγους συνοχής στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες και κράτη μέλη και της μείωσης των ανισοτήτων όσον αφορά τη μέση κατά κεφαλήν ένταση ενίσχυσης που οφείλονται στον καθορισμό ανώτατου ορίου, το ανώτατο επίπεδο των μεταφορών από τα Ταμεία της παραγράφου 2, σε κάθε επιμέρους κράτος μέλος, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, έχει ως εξής:

— για τα κράτη μέλη με μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΕ (ΜΑΔ) για την περίοδο 2001-2003 κατώτερο του 40 % του μέσου όρου της ΕΕ των 25: 3,7893 % του ΑΕγχΠ τους,

— για τα κράτη μέλη με μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΕ (ΜΑΔ) για την περίοδο 2001-2003 ίσο ή ανώτερο του 40 % και κατώτερο του 50 % του μέσου όρου της ΕΕ των 25: 3,7135 % του ΑΕγχΠ τους,

- για τα κράτη μέλη με μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΕ (ΜΑΔ) για την περίοδο 2001-2003 ίσο ή ανώτερο του 50 % και κατώτερο του 55 % του μέσου όρου της ΕΕ των 25: 3,6188 % του ΑΕγχΠ τους,
- για τα κράτη μέλη με μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΕ (ΜΑΔ) για την περίοδο 2001-2003 ίσο ή ανώτερο του 55 % και κατώτερο του 60 % του μέσου όρου της ΕΕ των 25: 3,5240 % του ΑΕγχΠ τους,
- για τα κράτη μέλη με μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΕ (ΜΑΔ) για την περίοδο 2001-2003 ίσο ή ανώτερο του 60 % και κατώτερο του 65 % του μέσου όρου της ΕΕ των 25: 3,4293 % του ΑΕγχΠ τους,
- για τα κράτη μέλη με μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΕ (ΜΑΔ) για την περίοδο 2001-2003 ίσο ή ανώτερο του 65 % και κατώτερο του 70 % του μέσου όρου της ΕΕ των 25: 3,3346 % του ΑΕγχΠ τους,
- για τα κράτη μέλη με μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΕ (ΜΑΔ) για την περίοδο 2001-2003 ίσο ή ανώτερο του 70 % και κατώτερο του 75 % του μέσου όρου της ΕΕ των 25: 3,2398 % του ΑΕγχΠ τους,
- από και πέρα, το ανώτατο επίπεδο μεταφορών μειώνεται κατά 0,09 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕγχΠ για κάθε 5 ποσοστιαίες μονάδες του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΕ (ΜΑΔ) για το 2001-2003 σε σύγκριση με τον μέσο όρο της ΕΕ των 25.

2. Τα ανώτατα όρια της παραγράφου 1 περιλαμβάνουν τις συνολικές ετήσιες πιστώσεις του ΕΤΑ για οποιοδήποτε κράτος μέλος βάσει του παρόντος κανονισμού, καθώς και τις πιστώσεις από το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006, συμπεριλαμβανομένης της συνεισφοράς του ΕΤΠΑ στη χρηματοδότηση της διασυνοριακής πτυχής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Γειτονίας και Εταιρικής Σχέσεως και του Μηχανισμού Προενταξιακής Βοήθειας και από το τμήμα του ΕΓΤΠΕ που προέρχεται από το Τμήμα Προσανατολισμού του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμών και Εγγυήσεων.

3. Οι υπολογισμοί της Επιτροπής όσον αφορά το ΑΕγχΠ βασίζονται στις στατιστικές που δημοσιεύθηκαν τον Απρίλιο του 2005. Τα ατομικά εθνικά ποσοστά αύξησης του ΑΕγχΠ για την περίοδο 2007-2013, όπως προβλέφθηκαν από την Επιτροπή τον Απρίλιο του 2005, εφαρμόζονται για κάθε κράτος μέλος χωριστά.

Άρθρο 14

Δημοσιονομική κατανομή

Η Επιτροπή εκπονεί ετήσια ενδεικτική ανάλυση, ανά κράτος μέλος, των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων που διατίθενται για την περίοδο προγραμματισμού 2007 έως 2013, διαχωρίζοντας το μερίδιο που συμβάλλει στην επίτευξη στόχου σύγκλισης, χρησιμοποιώντας τα εξής αντικειμενικά κριτήρια:

- α) μέγεθος του αλιευτικού κλάδου στο οικείο κράτος μέλος·

- β) κλίμακα προσαρμογής που απαιτείται για την αλιευτική προσπάθεια,

και

- γ) επίπεδο απασχόλησης στον αλιευτικό κλάδο,

λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη ιδιαίτερες καταστάσεις και ανάγκες καθώς και τις παλαιότερες πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Εθνικό στρατηγικό σχέδιο

Άρθρο 15

Εθνικό στρατηγικό σχέδιο

1. Ύστερα από κατάλληλη διαβούλευση με τους εταίρους, κάθε κράτος μέλος θεσπίζει εθνικό στρατηγικό σχέδιο που καλύπτει τον αλιευτικό κλάδο και το υποβάλλει στην Επιτροπή το αργότερο κατά την υποβολή του επιχειρησιακού προγράμματος.

Το εθνικό στρατηγικό σχέδιο αποτελεί αντικείμενο διαλόγου μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής.

2. Το εθνικό στρατηγικό σχέδιο περιλαμβάνει, όσον αφορά το κράτος μέλος, συνοπτική περιγραφή όλων των πτυχών της κοινής αλιευτικής πολιτικής και καθορίζει προτεραιότητες, στόχους, τους εκτιμώμενους απαιτούμενους δημόσιους οικονομικούς πόρους και προθεσμίες για την εφαρμογή τους, ιδίως σε σχέση με τη στρατηγική, για:

- α) τη διαχείριση και την προσαρμογή του κοινοτικού αλιευτικού στόλου, ιδίως δε την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας και της αλιευτικής ικανότητας σε σχέση με την εξέλιξη των αλιευτικών πόρων, την προαγωγή αλιευτικών μεθόδων φιλικών προς το περιβάλλον και τη βιώσιμη ανάπτυξη αλιευτικών δραστηριοτήτων·
- β) τη βιώσιμη ανάπτυξη του κλάδου τη υδατοκαλλιέργειας·
- γ) τη βιώσιμη ανάπτυξη της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·
- δ) τη βιώσιμη ανάπτυξη της αλιείας εσωτερικών υδάτων·
- ε) τη βιώσιμη ανάπτυξη των αλιευτικών περιοχών, περιλαμβανομένων των κριτηρίων για τη στοχοδότηση των περιοχών προτεραιότητας·
- στ) την ανταγωνιστικότητα του αλιευτικού κλάδου, περιλαμβανομένης της βελτίωσης της δομής του, της οργάνωσής του και του περιβάλλοντος εργασίας του·

- ζ) τη διατήρηση του ανθρώπινου δυναμικού του αλιευτικού κλάδου, ιδίως με την αναβάθμιση των επαγγελματικών δεξιοτήτων, την εξασφάλιση βιώσιμης απασχόλησης και την ενίσχυση της θέσης και του ρόλου των γυναικών·
- η) την προστασία και τη βελτίωση του υδατικού περιβάλλοντος που σχετίζεται με τον αλιευτικό κλάδο.
3. Επιπλέον, το εθνικό στρατηγικό σχέδιο περιλαμβάνει, εφόσον αφορά το κράτος μέλος, πρόσθετες κατάλληλες πληροφορίες για τις προτεραιότητες, τους στόχους, τους εκτιμώμενους απαιτούμενους δημόσιους οικονομικούς πόρους και προθεσμίες, ιδίως όσον αφορά τη στρατηγική για:
- α) την τήρηση των απαιτήσεων επιθεώρησης και ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων και τη συλλογή δεδομένων και πληροφοριών σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική,
- β) τον εφοδιασμό σε αλιευτικά προϊόντα και την ανάπτυξη αλιευτικών δραστηριοτήτων εκτός των κοινοτικών υδάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Στρατηγική παρακολούθηση

Άρθρο 16

Στρατηγική συζήτηση

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, η Επιτροπή διοργανώνει συζήτηση με τα κράτη μέλη σχετικά με το περιεχόμενο και την πορεία υλοποίησης των εθνικών στρατηγικών σχεδίων, βάσει γραπτών πληροφοριών που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, ώστε να ενθαρρυνθεί η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ κρατών μελών.
2. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την έκβαση της συζήτησης της παραγράφου 1.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις σχετικά με το ΕΤΑ

Άρθρο 17

Σχεδιασμός και έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος

1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει επιχειρησιακό πρόγραμμα για την υλοποίηση των πολιτικών και των προτεραιοτήτων που θα συγχρηματοδοτηθούν από το ΕΤΑ. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα συνάδει με το οικείο εθνικό στρατηγικό σχέδιο.

2. Οι δραστηριότητες του ΕΤΑ λαμβάνουν τη μορφή ενιαίου επιχειρησιακού προγράμματος ανά κράτος μέλος, σύμφωνα με την εθνική του δομή.

3. Το κράτος μέλος καταρτίζει το επιχειρησιακό του πρόγραμμα ύστερα από την ολοκλήρωση στενών διαβουλεύσεων με τους περιφερειακούς, τοπικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους του αλιευτικού κλάδου και με όλους τους λοιπούς αρμόδιους φορείς, σύμφωνα με την εθνική του δομή και την εταιρική σχέση που προβλέπεται στο άρθρο 8.

4. Το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή, εγκαίρως ώστε να είναι δυνατή η έγκρισή του το ταχύτερο δυνατόν, σχέδιο επιχειρησιακού προγράμματος, το οποίο περιέχει όλα τα στοιχεία του άρθρου 20.

5. Η Επιτροπή αξιολογεί το προτεινόμενο επιχειρησιακό πρόγραμμα προκειμένου να διαπιστώσει εάν συμβάλλει στους στόχους που καθορίζει το άρθρο 4, στις κατευθυντήριες αρχές του άρθρου 19 και στο οικείο μέρος του εθνικού στρατηγικού σχεδίου, λαμβάνοντας υπόψη την εκ των προτέρων αξιολόγηση του άρθρου 48.

Όταν η Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την παραλαβή του προτεινόμενου επιχειρησιακού προγράμματος, κρίνει ότι το πρόγραμμα δεν αντιστοιχεί προς τους στόχους του άρθρου 4, τις κατευθυντήριες αρχές του άρθρου 19 ή το οικείο μέρος του εθνικού στρατηγικού σχεδίου, μπορεί να ζητά από το κράτος μέλος να παράσχει όλες τις αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες και, ανάλογα με την περίπτωση, να προσαρμόσει ανάλογα το προτεινόμενο πρόγραμμα.

6. Στη συνέχεια, το κράτος μέλος υποβάλλει το επιχειρησιακό του πρόγραμμα στην Επιτροπή η οποία εκδίδει απόφαση εγκρίνοντάς το συντομότερο δυνατόν αλλά οπωσδήποτε εντός τεσσάρων μηνών από την υποβολή του.

Άρθρο 18

Διάρκεια και επανεξέταση του επιχειρησιακού προγράμματος

1. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα καλύπτει την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2007 και 31 Δεκεμβρίου 2013.
2. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα μπορεί να επανεξετάζεται στην περίπτωση που έχει ανακύψει μείζων δυσκολία στην εφαρμογή του ή εάν σημειώθηκαν σημαντικές στρατηγικές αλλαγές, ή για λόγους χρηστής διαχείρισης, και, εφόσον είναι αναγκαίο, αναθεωρείται για τα εναπομένοντα έτη κατόπιν πρωτοβουλίας του κράτους μέλους ή της Επιτροπής, με τη συμφωνία του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, μετά από έγκριση της επιτροπής παρακολούθησης που προβλέπεται στο άρθρο 63.

Στην επανεξέταση λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, η ενδιάμεση αξιολόγηση, οι ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης και οι ετήσιες εξετάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 49, στο άρθρο 67 και στο άρθρο 69 αντίστοιχα, καθώς και σημαντικές μεταβολές της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει την απόφασή της σχετικά με το αίτημα αναθεώρησης του επιχειρησιακού προγράμματος το συντομότερο δυνατόν αλλά οπωσδήποτε εντός δύο μηνών από την υποβολή του αιτήματος του κράτους μέλους, εφόσον το περιεχόμενο του αναθεωρημένου επιχειρησιακού προγράμματος είναι σύμφωνο με το άρθρο 20. Λεπτομερείς κανόνες καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 3.

Άρθρο 19

Κατευθυντήριες αρχές για το επιχειρησιακό πρόγραμμα

Κατά τον σχεδιασμό του επιχειρησιακού προγράμματος που προβλέπεται στο άρθρο 17 και κατά την υλοποίησή του, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις ακόλουθες κατευθυντήριες αρχές:

- α) συνέπεια προς τις αρχές της κοινής αλιευτικής πολιτικής και το εθνικό στρατηγικό σχέδιο ώστε να επιτυγχάνεται ιδίως σταθερή και μόνιμη ισορροπία μεταξύ της αλιευτικής ικανότητας και των αλιευτικών δυνατοτήτων·
- β) ενίσχυση της αρμονικής, ισορροπίας και βιώσιμης ανάπτυξης των οικονομικών δραστηριοτήτων, της απασχόλησης και του ανθρώπινου δυναμικού, καθώς και προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος·
- γ) κατάλληλη κατανομή των διαθέσιμων οικονομικών πόρων μεταξύ των αξόνων προτεραιότητας, ιδίως δε, ανάλογα με την περίπτωση, κατάλληλο επίπεδο χρηματοδότησης των πράξεων δυνάμει του κεφαλαίου I του τίτλου IV (άξονας προτεραιότητας 1: μέτρα για την προσαρμογή του κοινοτικού αλιευτικού στόλου)·
- δ) προαγωγή των πράξεων που συμβάλλουν στην υλοποίηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας.

Ενθαρρύνονται οι πράξεις που αποσκοπούν στην προαγωγή βιώσιμου επιπέδου απασχόλησης στον αλιευτικό κλάδο, ιδίως με τη βελτίωση της ποιότητας των θέσεων εργασίας, την παροχή στους νέους πρόσβασης στο επάγγελμα και της τόνωσης της καινοτομίας σε ολόκληρο τον τομέα·

- ε) προαγωγή των πράξεων που συμβάλλουν στην υλοποίηση της στρατηγικής του Γκέτεμποργκ, ιδίως δε εκείνων που βελτιώνουν την περιβαλλοντική διάσταση του αλιευτικού κλάδου.

Ενθαρρύνονται οι πράξεις που αποσκοπούν στη μείωση του αντικτύπου των δραστηριοτήτων του αλιευτικού κλάδου στο περιβάλλον και στην προαγωγή μεθόδων παραγωγής φιλικών προς το περιβάλλον·

- στ) βελτίωση της κατάστασης του ανθρώπινου δυναμικού του αλιευτικού κλάδου μέσω πράξεων που αποσκοπούν στην αναβάθμιση και τη διαφοροποίηση των επαγγελματικών δεξιοτήτων, την ανάπτυξη της διά βίου μάθησης και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και της ασφάλειας·

- ζ) ενθάρρυνση των πράξεων με υψηλή προστιθέμενη αξία μέσω της ανάπτυξης καινοτόμων ικανοτήτων που προβλέπουν υψηλής ποιότητας πρότυπα και ανταποκρίνονται στις ανάγκες των καταναλωτών για τα προϊόντα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας·

Ενθαρρύνονται οι πράξεις που προάγουν τη διαφάνεια ως προς τους καταναλωτές των μεθόδων παραγωγής που είναι φιλικές προς το περιβάλλον·

- η) συμβολή στον καλύτερο εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς με προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, καθώς και στη βιώσιμη ανάπτυξη της·
- θ) προαγωγή, κατά τις διάφορες φάσεις υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος, της ισορροπίας μεταξύ φύλων στον αλιευτικό κλάδο μέσω πράξεων που αποσκοπούν, ιδίως, στη μείωση των διακρίσεων λόγω φύλου στην αγορά εργασίας·
- ι) προαγωγή της ολοκληρωμένης βιώσιμης ανάπτυξης των αλιευτικών περιοχών με την υποστήριξη του εγγενούς τους δυναμικού και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής·
- ια) κατά την περίπτωση, βελτίωση των θεσμικών και διοικητικών δυνατοτήτων με σκοπό τη χρηστή διακυβέρνηση της κοινής αλιευτικής πολιτικής και την αποτελεσματική υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος.

Άρθρο 20

Περιεχόμενο του επιχειρησιακού προγράμματος

1. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα περιλαμβάνει:
 - α) συνθετική παρουσίαση της κατάστασης, από την άποψη των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων, στους τομείς πολιτικής οι οποίοι είναι επιλέξιμοι προς υποστήριξη·
 - β) περιγραφή και αιτιολόγηση των επιλεγόμενων αξόνων προτεραιότητας, λαμβανομένων υπόψη του σχετικού μέρους του εθνικού στρατηγικού σχεδίου και των κατευθυντήριων αρχών του άρθρου 19, καθώς και των αναμενόμενων επιπτώσεων όπως προκύπτουν από την εκ των προτέρων αξιολόγηση του άρθρου 48·
 - γ) συγκεκριμένους στόχους για κάθε άξονα προτεραιότητας. Οι στόχοι αυτοί εκφράζονται ποσοτικά, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, με τη χρήση περιορισμένου αριθμού δεικτών, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας. Οι δείκτες πρέπει να επιτρέπουν τη μέτρηση της προόδου σε σχέση με τη βασική κατάσταση καθώς και την αποτελεσματικότητα των συγκεκριμένων στόχων που καθορίζονται για κάθε άξονα προτεραιότητας·
 - δ) συνοπτική περιγραφή των κύριων μέτρων που προβλέπονται για την εφαρμογή των αξόνων προτεραιότητας·

ε) πληροφορίες όσον αφορά τη συμπληρωματικότητα με μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει του ΕΓΤΑΑ, των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής, ανάλογα με την περίπτωση·

στ) σχέδιο χρηματοδότησης, το οποίο περιλαμβάνει δύο πίνακες, από τους οποίους ο καθένας εμφανίζει χωριστά, ανάλογα με την περίπτωση, τις πιστώσεις που προορίζονται για το στόχο σύγκλισης και τον στόχο που δεν αφορά τη σύγκλιση:

i) έναν πίνακα που παρουσιάζει αναλυτική κατάσταση για κάθε έτος του ύψους των συνολικών κονδυλίων που προβλέπονται για τη συνεισφορά του ΕΤΑ,

ii) έναν πίνακα που προσδιορίζει, για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού και για κάθε άξονα προτεραιότητας, το ύψος των κονδυλίων που προβλέπονται για την κοινοτική συνεισφορά και τις εθνικές δημόσιες συνεισφορές, το ποσοστό συνεισφοράς του ΕΤΑ για κάθε άξονα προτεραιότητας και το ποσό που διατίθεται για την τεχνική συνδρομή·

ζ) τις διατάξεις υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος, μεταξύ των οποίων:

i) ορισμό, από το κράτος μέλος, των οντοτήτων του άρθρου 58,

ii) περιγραφή των συστημάτων αξιολόγησης και παρακολούθησης καθώς και τη σύνθεση της επιτροπής παρακολούθησης που προβλέπεται στο άρθρο 63,

iii) πληροφορίες για τον φορέα που είναι αρμόδιος για την είσπραξη των πληρωμών που πραγματοποιούνται από την Επιτροπή καθώς και τους φορείς που είναι υπεύθυνοι για τη διενέργεια πληρωμών στους δικαιούχους,

iv) καθορισμό των διαδικασιών κινητοποίησης και κυκλοφορίας χρηματοοικονομικών ροών με στόχο τη διασφάλιση της διαφάνειάς τους,

v) τα στοιχεία που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της ενημέρωσης και της δημοσιότητας σχετικά με το επιχειρησιακό πρόγραμμα, κατά το άρθρο 51,

vi) περιγραφή των διαδικασιών που συμφωνούνται μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους για την ανταλλαγή ηλεκτρονικών δεδομένων με στόχο την τήρηση των απαιτήσεων πληρωμής, παρακολούθησης και αξιολόγησης που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό·

η) πληροφοριών για την εφαρμογή του άρθρου 8.

2. Για καθέναν από τους άξονες προτεραιότητας που προβλέπονται στον τίτλο IV, τα κράτη μέλη καθορίζουν στο επιχειρησιακό τους πρόγραμμα τους όρους και τις διαδικασίες εφαρμογής του. Το πρόγραμμα προσδιορίζει ιδίως, κατά σαφή τρόπο, το σκοπό κάθε προβλεπόμενου άξονα προτεραιότητας.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΑΞΟΝΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Άξονας προτεραιότητας 1: Μέτρα για την προσαρμογή του κοινοτικού αλιευτικού στόλου

Άρθρο 21

Πεδίο εφαρμογής

Η στήριξη από το ΕΤΑ με στόχο την προσαρμογή του κοινοτικού αλιευτικού στόλου αφορά:

α) τη δημόσια ενίσχυση σε ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών και αλιείς που επηρεάζονται από σχέδια για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας, στην περίπτωση που τα σχέδια αυτά αποτελούν μέρος:

i) σχεδίων αποκατάστασης του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002,

ii) επειγόντων μέτρων των άρθρων 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002,

iii) της μη ανανέωσης αλιευτικής συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και τρίτης χώρας, ή σημαντικής περικοπής των αλιευτικών δυνατοτήτων δυνάμει διεθνούς συμφωνίας ή άλλης ρύθμισης,

iv) σχεδίων διαχείρισης του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002,

v) μέτρων των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002,

vi) εθνικών σχεδίων παροπλισμού στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που ορίζονται στα άρθρα 11 έως 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 για την προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας του κοινοτικού αλιευτικού στόλου·

β) δημόσια ενίσχυση για προσωρινή παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 σημείο vii)·

γ) επενδύσεις επί αλιευτικών σκαφών και επιλεκτικότητα σύμφωνα με το άρθρο 25·

δ) δημόσια ενίσχυση για παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας σύμφωνα με το άρθρο 26·

- ε) κοινωνικοοικονομική αποζημίωση για τη διαχείριση του κοινού αλιευτικού στόλου σύμφωνα με το άρθρο 27·
- στ) δημόσια ενίσχυση στο πλαίσιο σχεδίων διάσωσης και αναδιάρθρωσης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Κοινότητας όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες ⁽¹⁾.

Άρθρο 22

Περιεχόμενο των σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας

- Κάθε κράτος μέλος καθορίζει στο εθνικό στρατηγικό σχέδιό του την πολιτική του για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας, προκειμένου να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002. Δίδει προτεραιότητα στη χρηματοδότηση των πράξεων του άρθρου 21 στοιχείο α) σημείο i).
 - Τα σχέδια προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας μπορούν να περιλαμβάνουν όλα τα σχετικά μέτρα που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο.
 - Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 21 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv), τα σχέδια προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας θεσπίζονται από τα κράτη μέλη εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της απόφασης του Συμβουλίου ή της Επιτροπής.
- Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 21 στοιχείο α) σημείο iii), τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα σχέδια προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας για τα επηρεαζόμενα αλιευτικά σκάφη και αλιείς εντός έξι μηνών από την κοινοποίηση της Επιτροπής.
- Κάθε έτος, τα κράτη μέλη κοινοποιούν, στο πλαίσιο της ετήσιας και της τελικής έκθεσης υλοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 67, τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν κατά την εφαρμογή των σχεδίων τους για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας. Τα αποτελέσματα μετρώνται με τη χρήση των κατάλληλων δεικτών που καθορίζονται στα επιχειρησιακά προγράμματα.

Άρθρο 23

Δημόσια ενίσχυση για μόνιμη παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων

- Το ETA συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της μόνιμης παύσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων των αλιευτικών σκαφών υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω παύση αποτελεί μέρος σχεδίου προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας του άρθρου 21 στοιχείο α). Η μόνιμη παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων ενός αλιευτικού σκάφους μπορεί να επιτευχθεί μόνο:
 - με τη διάλυση του αλιευτικού σκάφους·
 - με την αλλαγή της χρήσης του, με τη σημαία κράτους μέλους και εγγραφή σε κοινοτικό νηολόγιο, για μη αλιευτικές δραστηριότητες·

⁽¹⁾ EE C 244 της 1.10.2004, σ. 2.

- γ) με την αλλαγή της χρήσης του με σκοπό τη δημιουργία τεχνητών υφάλων. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι πριν από την πραγματοποίηση αυτών των πράξεων έχει διεξαχθεί εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων και ότι οι εν λόγω πράξεις συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 38 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Η δημόσια ενίσχυση για οριστική παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων που καταβάλλεται στους ιδιοκτήτες αλιευτικού σκάφους εφαρμόζεται στην αλιευτική ικανότητα του σκάφους και, ανάλογα με την περίπτωση, στην αλιευτική άδεια που συνδέεται με αυτό.

- Η μόνιμη παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων των αλιευτικών σκαφών προγραμματίζεται με τη μορφή εθνικών συστημάτων παροπλισμού τα οποία δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα δύο έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος τους.
- Για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας, τα κράτη μέλη μπορούν να προκηρύσσουν δημόσιους διαγωνισμούς ή προσκλήσεις για την υποβολή προτάσεων.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να καθορίζουν το επίπεδο των δημόσιων ενισχύσεων λαμβάνοντας υπόψη την καλύτερη αναλογία κόστους/αποτελεσματικότητας με βάση αντικειμενικά κριτήρια, όπως:

- την τιμή του αλιευτικού σκάφους στην εθνική αγορά ή την ασφαλιστική του αξία·
- τον κύκλο εργασιών του αλιευτικού σκάφους·
- την ηλικία του αλιευτικού σκάφους και τη χωρητικότητά του σε GT ή την ισχύ των κινητήρων του σε kW, αντίστοιχα.

Άρθρο 24

Δημόσια ενίσχυση για προσωρινή παύση των δραστηριοτήτων

- Κατά το χρονικό διάστημα 2007 έως 2013, το ETA μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση μέτρων ενίσχυσης για την προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων για τους αλιείς και τους ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών για μέγιστο χρονικό διάστημα:
 - 12 μηνών, που μπορεί να παραταθεί κατά 12 το πολύ μήνες, στο πλαίσιο των σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας του άρθρου 21 στοιχείο α) σημείο i),
 - τριών μηνών στην περίπτωση των επειγόντων μέτρων κρατών μελών του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, στο πλαίσιο των σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας του άρθρου 21 στοιχείο α) σημείο ii),

- iii) έξι μηνών, στην περίπτωση των επειγόντων μέτρων της Επιτροπής του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, στο πλαίσιο των σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας του άρθρου 21 στοιχείο α) σημείο ii),
- iv) έξι μηνών, που μπορεί να παραταθεί κατά έξι το πολύ μήνες, στο πλαίσιο των σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας του άρθρου 21 στοιχείο α) σημείο iii),
- v) οκτώ μηνών, στο πλαίσιο των σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας του άρθρου 21 στοιχείο α) σημείο iv), και των σχεδίων διαχείρισης που εγκρίνονται σε εθνικό επίπεδο στο πλαίσιο των κοινοτικών μέτρων διατήρησης, και στις περιπτώσεις που τα εν λόγω σχέδια προνοούν για βαθμιαίες μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας,
- vi) τριών μηνών, στο πλαίσιο των σχεδίων διάσωσης και αναδιάρθρωσης του άρθρου 21 στοιχείο στ), κατά την περίοδο αντικατάστασης των κινητήρων,
- vii) έξι μηνών, στην περίπτωση φυσικών καταστροφών, απαγόρευσης αλιείας που αποφασίζεται από τα κράτη μέλη για λόγους δημόσιας υγείας ή λόγω άλλων έκτακτων συμβάντων τα οποία δεν έχουν σχέση με μέτρα διατήρησης των πόρων.

2. Η χρηματοδοτική συνδρομή του ΕΤΑ στα μέτρα που αριθμούνται στα σημεία i) έως vi), ανά κράτος μέλος και για το σύνολο της περιόδου 2007 έως 2013, δεν μπορεί να υπερβεί το υψηλότερο των εξής δύο κατώτατων ορίων: 1 εκατ. ευρώ ή το 6 % της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής που παρέχεται στον τομέα αλιείας του οικείου κράτους μέλους.

Εντούτοις, είναι δυνατό να υπάρξει υπέρβαση των εν λόγω κατωτάτων ορίων σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 3.

3. Για τη χορήγηση επιδομάτων ή την καταβολή πληρωμών στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, δεν λαμβάνονται υπόψη επαναλαμβανόμενες εποχικές αναστολές των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

Άρθρο 25

Επενδύσεις επί αλιευτικών σκαφών και επιλεκτικότητα

1. Το ΕΤΑ μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση εξοπλισμού και στον εκσυγχρονισμό αλιευτικών σκαφών ηλικίας τουλάχιστον πέντε ετών μόνον υπό τους όρους του παρόντος άρθρου και σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.

2. Οι εν λόγω επενδύσεις δύνανται να αφορούν βελτιώσεις της ασφάλειας επί του σκάφους, των συνθηκών εργασίας, της υγιεινής και της ποιότητας των προϊόντων, της ενεργειακής αποδοτικότητας και της επιλεκτικότητας, υπό τον όρον ότι δεν αυξάνουν τη δυνατότητα των σκαφών να αλιεύουν ιχθείς.

Δεν χορηγείται ενίσχυση ούτε για την κατασκευή αλιευτικών σκαφών ούτε για την αύξηση της χωρητικότητας των χώρων αποθήκευσης των ιχθύων.

3. Το ΕΤΑ μπορεί να συνεισφέρει για την αντικατάσταση του κινητήρα ανά σκάφος υπό τον όρον ότι:

- a) για τα σκάφη, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, ο νέος κινητήρας έχει την ίδια ή μικρότερη ισχύ με τον παλαιό·
- β) για τα σκάφη ολικού μήκους το πολύ μέχρι 24 μέτρων εκτός από εκείνα του σημείου i), ο νέος κινητήρας είναι ισχύος τουλάχιστον 20 % μικρότερης από τον παλαιό·
- γ) για τις μηχανότρατες ολικού μήκους άνω των 24 μέτρων, ο νέος κινητήρας είναι ισχύος τουλάχιστον 20 % μικρότερης από τον παλαιό, το σκάφος υπόκειται σε σχέδιο διάσωσης και αναδιάρθρωσης κατά το άρθρο 21 στοιχείο στ), και προβλέπονται αλλαγές για χρήση αλιευτικής μεθόδου που απαιτεί μικρότερη κατανάλωση καυσίμων.

4. Η μείωση της ισχύος του κινητήρα κατά την παράγραφο 3 στοιχεία β) και γ) μπορεί να επιτευχθεί από ομάδα σκαφών για κάθε κατηγορία σκαφών των στοιχείων β) και γ) της εν λόγω παραγράφου.

5. Οι όροι για την υλοποίηση των πράξεων που προβλέπονται στην παράγραφο 4 μπορούν να καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 3.

6. Το ΕΤΑ μπορεί επίσης να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση εξοπλισμού και εργασιών εκσυγχρονισμού:

- a) που καθιστά δυνατή τη διατήρηση επί του σκάφους αλιευμάτων, των οποίων δεν επιτρέπεται πλέον η απόρριψη·
- β) στο πλαίσιο σχεδίων που καλύπτουν το σχεδιασμό ή τη δοκιμή νέων τεχνικών μέτρων για περιορισμένη χρονική περίοδο η οποία καθορίζεται από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή·
- γ) για τη μείωση των επιπτώσεων της αλιείας επί των μη εμπορεύσιμων ειδών·
- δ) για τη μείωση των επιπτώσεων της αλιείας επί των οικοσυστημάτων και του θαλάσσιου βυθού·
- ε) για την προστασία των αλιευμάτων και των εργαλείων από τους άγριους θηρευτές, περιλαμβανομένου μέσω αλλαγών στο υλικό ενός μέρους των αλιευτικών εργαλείων, υπό τον όρο ότι δεν αυξάνει την αλιευτική προσπάθεια ούτε υπονομεύει την επιλεκτικότητα των αλιευτικών εργαλείων και ότι λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα για την αποφυγή πρόκλησης φυσικής βλάβης στους ζωικούς χυθμούς.

7. Το ΕΤΑ μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση επενδύσεων για την επίτευξη της επιλεκτικότητας αλιευτικών εργαλείων, περιλαμβανομένων δύο το πολύ αντικαταστάσεων αλιευτικών εργαλείων κατά την περίοδο 2007 έως 2013, υπό τον όρον:

α) ότι το σχετικό αλιευτικό σκάφος επηρεάζεται από σχέδιο προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας του άρθρου 21 στοιχείο α) σημείο i), αλλάζει την αλιευτική του μέθοδο, και εγκαταλείπει το σχετικό τύπο αλιείας προκειμένου να στραφεί σε άλλο τύπο αλιείας όπου η κατάσταση των πόρων καθιστά δυνατή την αλιεία,

ή

β) ότι το νέο εργαλείο είναι επιλεκτικότερο και πληροί αναγνωρισμένα περιβαλλοντικά κριτήρια και πρακτικές πέραν των υφιστάμενων ρυθμιστικών υποχρεώσεων του κοινοτικού δικαίου.

8. Το ΕΤΑ μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της πρώτης αντικατάστασης αλιευτικού εργαλείου:

α) για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις νέες τεχνικές απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου περί επιλεκτικότητας. Η ενίσχυση μπορεί να χορηγείται έως την ημερομηνία κατά την οποία οι απαιτήσεις αυτές καθίστανται υποχρεωτικές ή, κατ' εξαίρεση, για περιορισμένο διάστημα μετά αυτή την ημερομηνία, το οποίο μπορεί να καθορίζεται στη σχετική κοινοτική νομοθεσία·

β) για τη μείωση των επιπτώσεων της αλιείας επί των μη εμπορεύσιμων ειδών.

Άρθρο 26

Παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας» νοείται η αλιεία που διεξάγεται από αλιευτικά σκάφη ολικού μήκους μικρότερου των 12 μέτρων, τα οποία δεν χρησιμοποιούν συρόμενα εργαλεία που περιλαμβάνονται στον πίνακα 3 του παραρτήματος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 26/2004 της Επιτροπής, της 30ής Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με το μητρώο του κοινοτικού αλιευτικού στόλου (1).

2. Στην περίπτωση που το ΕΤΑ παρέχει χρηματοδότηση για μέτρα στο πλαίσιο του άρθρου 25 υπέρ της παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας, το ποσοστό ιδιωτικής χρηματοδοτικής συμμετοχής που εμφανίζεται στην ομάδα 2 του πίνακα του παραρτήματος II μπορεί να μειωθεί κατά 20 ποσοστιαίες μονάδες.

3. Το ΕΤΑ μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση των κοινωνικοοικονομικών μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 27 υπέρ της παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας.

(1) ΕΕ L 5 της 9.1.2004, σ. 25.

4. Το ΕΤΑ μπορεί να συνεισφέρει στην καταβολή πριμοδοτήσεων για τους αλιείς και τους ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών που ασχολούνται με την παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας, προκειμένου:

α) να βελτιώσουν τη διαχείριση και τον έλεγχο των όρων πρόσβασης σε ορισμένες περιοχές αλιείας·

β) να προαγάγουν την οργάνωση της αλυσίδας παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας αλιευτικών προϊόντων·

γ) να ενθαρρύνουν τη λήψη εθελοντικών μέτρων για τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων·

δ) να ενθαρρύνουν τη χρήση τεχνολογικών καινοτομιών (επιλεκτικότερες αλιευτικές τεχνικές πέραν εκείνων που υπερβαίνουν τις απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου ή καινοτομίες για την προστασία των εργαλείων και των αλιευμάτων από ζωικούς εχθρούς), οι οποίες δεν αυξάνουν την αλιευτική προσπάθεια·

ε) να βελτιώσουν τις επαγγελματικές δεξιότητες και την κατάρτιση σε θέματα ασφαλείας.

Άρθρο 27

Κοινωνικοοικονομική αποζημίωση για τη διαχείριση του κοινοτικού αλιευτικού στόλου

1. Το ΕΤΑ μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση κοινωνικοοικονομικών μέτρων τα οποία προτείνουν τα κράτη μέλη για αλιείς οι οποίοι επηρεάζονται από εξελίξεις στον τομέα της αλιείας, και τα οποία αφορούν:

α) τη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων με στόχο την προώθηση της πολλαπλής απασχόλησης, για αλιείς·

β) την αναβάθμιση των επαγγελματικών δεξιοτήτων, κυρίως των νέων αλιέων·

γ) καθεστώς για την εκ νέου κατάρτιση σε επαγγέλματα εκτός της θαλάσσιας αλιείας·

δ) την πρόωρη αποχώρηση από τις αλιευτικές δραστηριότητες, περιλαμβανομένης της πρόωρης συνταξιοδότησης·

ε) τη μη ανανεώσιμη αποζημίωση προς τους αλιείς οι οποίοι έχουν εργαστεί επί σκάφους ως αλιείς επί δώδεκα τουλάχιστον μήνες, υπό τον όρον ότι το αλιευτικό σκάφος επί του οποίου απασχολούνταν έχει παύσει μόνιμως τις αλιευτικές του δραστηριότητες κατά την έννοια του άρθρου 23. Η αποζημίωση αυτή επιστρέφεται pro rata temporis όταν οι δικαιούχοι επανδραστηριοποιούνται ως αλιείς εντός χρονικού διαστήματος μικρότερου του έτους από την καταβολή της αποζημίωσης.

2. Το ΕΤΑ μπορεί να συμβάλλει στις ατομικές πρωτοδοτήσεις σε αλιείς ηλικίας κάτω των 40 ετών που μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν εργαστεί, τουλάχιστον επί πενταετία, ως αλιείς ή που διαθέτουν ισοδύναμη επαγγελματική κατάρτιση και οι οποίοι αποκτούν για πρώτη φορά τη μερική ή ολική ιδιοκτησία αλιευτικού σκάφους ολικού μήκους κάτω των 24 μέτρων, εξοπλισμένου για αλιεία στη θάλασσα, και ηλικίας μεταξύ 5 έως 30 ετών.

3. Η πρωτοδότηση δεν υπερβαίνει το 15 % του κόστους απόκτησης της ιδιοκτησίας ούτε υπερβαίνει το ποσό των 50 000 ευρώ.

4. Οι όροι της παραγράφου 1 στοιχείο ε) και της παραγράφου 2 μπορούν να τροποποιούνται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Άξονας προτεραιότητας 2: Υδατοκαλλιέργεια, αλιεία εσωτερικών υδάτων, μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

Άρθρο 28

Πεδίο παρέμβασης στην παραγωγή της υδατοκαλλιέργειας

1. Υποστήριξη για την παραγωγή υδατοκαλλιέργειας μπορεί να παρέχεται για τα εξής:

- α) μέτρα για παραγωγικές επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια·
- β) υδατοπεριβαλλοντικά μέτρα·
- γ) μέτρα για τη δημόσια υγεία·
- δ) μέτρα για την υγεία των ζώων.

2. Η μεταβίβαση της κυριότητας μιας επιχείρησης δεν είναι επιλέξιμη για κοινοτική ενίσχυση.

3. Η στήριξη που παρέχεται δυνάμει της παραγράφου 1 μπορεί να συνεισφέρει στη διά βίου μάθηση.

4. Όσον αφορά τις πράξεις οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 29, 31 και 32 και οι οποίες πραγματοποιούνται με σκοπό τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τα πρότυπα δυνάμει του κοινοτικού δικαίου σχετικά με το περιβάλλον, την ανθρώπινη υγεία ή την υγεία των ζώων, την υγιεινή ή την καλή μεταχείριση των ζώων, είναι δυνατόν να χορηγείται ενίσχυση έως την ημερομηνία κατά την οποία τα πρότυπα καθίστανται υποχρεωτικά για τις επιχειρήσεις.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχουν κατάλληλοι μηχανισμοί για την αποφυγή αντιπαραγωγικών αποτελεσμάτων, ιδίως δε του κινδύνου δημιουργίας πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας ή ικανότητας που έχει αρνητικές επιπτώσεις στην πολιτική διατήρησης των αλιευτικών πόρων.

6. Για τις πράξεις που προβλέπονται στο παράρτημα II της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾, χορηγείται ενίσχυση μόνον εάν έχουν παρασχεθεί οι πληροφορίες που ορίζονται στο παράρτημα IV της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 29

Μέτρα για τις παραγωγικές επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια

1. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις για την κατασκευή, την επέκταση, τον εξοπλισμό και τον εκσυγχρονισμό εγκαταστάσεων παραγωγής, ιδίως προκειμένου να βελτιωθούν οι συνθήκες εργασίας, η υγιεινή, η υγεία των ανθρώπων ή των ζώων και η ποιότητα των προϊόντων, να μειωθούν οι αρνητικές επιπτώσεις ή να ενισχυθούν οι θετικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Οι επενδύσεις συμβάλλουν στην επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους εξής στόχους:

- α) διαφοροποίηση προς νέα είδη και παραγωγή ειδών με καλές προοπτικές εμπορίας·
- β) εφαρμογή μεθόδων υδατοκαλλιέργειας οι οποίες μειώνουν ουσιαστικά τις αρνητικές επιπτώσεις ή βελτιώνουν τις θετικές επιπτώσεις στο περιβάλλον σε σύγκριση με τις συνήθεις πρακτικές στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας·
- γ) στήριξη παραδοσιακών δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας, οι οποίες είναι σημαντικές για τη διατήρηση και την ανάπτυξη τόσο του οικονομικού και κοινωνικού ιστού όσο και του περιβάλλοντος·
- δ) στήριξη για την αγορά εξοπλισμού για την προστασία των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας από άγριους θηρευτές·
- ε) βελτίωση των συνθηκών εργασίας και ασφάλειας των εργαζομένων στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας.

2. Οι ενισχύσεις επενδύσεων περιορίζονται σε:

- α) πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις,

και

- β) σε επιχειρήσεις που δεν καλύπτονται από τον ορισμό του 3 στοιχείο στ), οι οποίες απασχολούν λιγότερους από 750 υπαλλήλους ή των οποίων ο κύκλος εργασιών είναι μικρότερος από 200 εκατ. ευρώ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17).

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες και στα απομακρυσμένα ελληνικά νησιά μπορούν να χορηγούνται ενισχύσεις σε όλες τις επιχειρήσεις.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δίνεται προτεραιότητα στις πολύ μικρές και στις μικρές επιχειρήσεις.

Άρθρο 30

Υδατοπεριβαλλοντικά μέτρα

1. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει, μέσω της χορήγησης αντιστάθμισης, τη χρήση παραγωγικών μεθόδων υδατοκαλλιέργειας που συμβάλλουν στην προστασία και στη βελτίωση του περιβάλλοντος καθώς και στη διατήρηση της φύσης.

2. Σκοπός της στήριξης είναι η προαγωγή:

- α) μορφών υδατοκαλλιέργειας που συμβάλλουν στην προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων, της γενετικής ποικιλότητας και της διαχείρισης του τοπίου και των παραδοσιακών χαρακτηριστικών των ζωνών υδατοκαλλιέργειας·
- β) της συμμετοχής στο κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου που δημιουργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 761/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) ⁽¹⁾·
- γ) της βιολογικής υδατοκαλλιέργειας κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1991, περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής ⁽²⁾·
- δ) της βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας η οποία είναι σύμφωνη με τους περιβαλλοντικούς περιορισμούς που απορρέουν από τον οδηγό των περιοχών του NATURA 2000 σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽³⁾.

3. Προκειμένου να λάβουν αποζημίωση στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου, οι δικαιούχοι αποζημίωσης πρέπει να αναλαμβάνουν τη δέσμευση, επί πέντε τουλάχιστον έτη, να τηρούν υδατοπεριβαλλοντικές απαιτήσεις, πέραν της απλής εφαρμογής της συνήθους ορθής πρακτικής στον τομέα υδατοκαλλιέργειας. Για τη στήριξη που προβλέπεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), τα περιβαλλοντικά οφέλη των δεσμεύσεων αυτών πρέπει να αποδεικνύονται από εκ των προτέρων εκτίμηση που διενεργείται από αρμόδιους φορείς που ορίζονται από το κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 114 της 24.4.2001, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 196/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 32 της 4.2.2006, σ. 4).

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 22.7.1991, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 780/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 137 της 25.5.2006, σ. 9).

⁽³⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

4. Τα κράτη μέλη υπολογίζουν τις αποζημιώσεις βάσει ενός ή περισσότερων από τα εξής κριτήρια:

- α) σημειωθέν διαφυγόν κέρδος·
- β) πρόσθετο κόστος, το οποίο είναι δυνατόν να προκύπτει από την εφαρμογή υδατοπεριβαλλοντικών μεθόδων·
- γ) ανάγκη παροχής οικονομικής στήριξης για την εκτέλεση του έργου·
- δ) συγκεκριμένα μειονεκτήματα ή επενδυτικό κόστος για μονάδες που βρίσκονται εντός των περιοχών Natura 2000 ή κοντά σε αυτές.

5. Κατ' αποκοπήν αποζημίωση χορηγείται:

- α) στο πλαίσιο της παραγράφου 2 στοιχείο α), βάσει ανώτατου ποσού ανά εκτάριο της έκτασης της επιχείρησης για την οποία ισχύουν οι υδατοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις·
- β) στο πλαίσιο της παραγράφου 2 στοιχείο γ), για δύο το πολύ έτη κατά την περίοδο μετατροπής της επιχείρησης σε βιολογική παραγωγή·
- γ) στο πλαίσιο της παραγράφου 2 στοιχείο δ), για δύο το πολύ έτη μετά την ημερομηνία της απόφασης με την οποία ορίζεται η περιοχή Natura 2000 και μόνον για μονάδες υδατοκαλλιέργειας που υπήρχαν πριν από την απόφαση αυτήν.

Άρθρο 31

Μέτρα για τη δημόσια υγεία

Το ΕΤΑ μπορεί να συμβάλλει στην αποζημίωση σε οστρακοκαλλιεργητές για την προσωρινή αναστολή της συλλογής εκτρεφόμενων μαλακίων. Η αποζημίωση μπορεί να χορηγείται στην περίπτωση που η μόλυνση των μαλακίων λόγω του πολλαπλασιασμού τοξινογόνου πλαγκτού ή της παρουσίας βιοτοξινούχου πλαγκτού καθιστά αναγκαία την αναστολή της συλλογής των μαλακίων για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας:

— επί χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων συναπτών μηνών,

ή

— στην περίπτωση που η απώλεια που προκλήθηκε λόγω της αναστολής της συλλογής ανέρχεται σε ποσοστό μεγαλύτερο του 35 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της συγκεκριμένης επιχείρησης, το οποίο υπολογίζεται με βάση τον μέσο κύκλο εργασιών της επιχείρησης κατά τη διάρκεια των τριών προηγούμενων ετών.

Η ανώτατη διάρκεια για την οποία μπορεί να χορηγείται αποζημίωση είναι δώδεκα μήνες κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

Άρθρο 32

Μέτρα για την υγεία των ζώων

Το ΕΤΑ μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση του ελέγχου και της εξάλειψης νόσων στην υδατοκαλλιέργεια υπό τους όρους της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με ορισμένες δαπάνες στον κτηνιατρικό τομέα ⁽¹⁾.

Άρθρο 33

Αλιεία εσωτερικών υδάτων

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «αλιεία εσωτερικών υδάτων» νοείται η αλιεία που ασκείται για εμπορικούς σκοπούς από σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα ή με άλλα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την αλιεία στον πάγο.

2. Η στήριξη για την αλιεία εσωτερικών υδάτων μπορεί να καλύπτει επενδύσεις για την κατασκευή, την επέκταση, τον εξοπλισμό και τον εκσυγχρονισμό εγκαταστάσεων αλιείας εσωτερικών υδάτων, προκειμένου να βελτιωθούν η ασφάλεια, οι συνθήκες εργασίας, η υγιεινή και η ποιότητα των προϊόντων, η ανθρώπινη ή η ζωική υγεία, ή για να μειωθούν οι αρνητικές επιπτώσεις ή να προαχθούν οι θετικές επιπτώσεις για το περιβάλλον.

Οι επενδύσεις επί σκαφών μπορούν να στηρίζονται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 25.

3. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει τη μετατροπή των σκαφών που δραστηριοποιούνται στη αλιεία εσωτερικών υδάτων προς δραστηριότητες εκτός της αλιείας. Οι εθνικές αρχές λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι τα σκάφη που λαμβάνουν συνδρομή από το ΕΤΑ δυνάμει της παρούσας παραγράφου δεν επαναδραστηριοποιούνται στην αλιεία.

4. Εάν σε κάποια κοινοτική νομική πράξη προβλέπονται μέτρα για την ανασύσταση ειδών σε εσωτερικά ύδατα, το ΕΤΑ μπορεί να χορηγεί στήριξη για μέτρα που αποσκοπούν στην προσωρινή παύση των δραστηριοτήτων εσωτερικής αλιείας των αλιέων και των ιδιοκτητών αλιευτικών σκαφών που δραστηριοποιούνται αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα. Η μέγιστη συνολική διάρκεια της στήριξης περιορίζεται σε δώδεκα μήνες για το σύνολο της περιόδου προγραμματισμού για τα οικεία σκάφη.

5. Η μεταβίβαση της κυριότητας μιας επιχείρησης δεν είναι επιλέξιμη για κοινοτική ενίσχυση.

6. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4, η μόνιμη ή η προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων και η ναυπήγηση σκαφών που αλιεύουν στα εσωτερικά ύδατα δεν είναι επιλέξιμες για συνδρομή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 19. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση 2006/53/ΕΚ (ΕΕ L 29 της 2.2.2006, σ. 37).

7. Οι επενδύσεις δεν είναι επιλέξιμες για συνδρομή εάν είναι πιθανόν να επηρεάσουν την ισορροπία μεταξύ του μεγέθους του στόλου και των αντίστοιχων διαθέσιμων αλιευτικών πόρων.

8. Η διαχειριστική αρχή λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα σκάφη που λαμβάνουν οικονομική συνδρομή από το ΕΤΑ στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να αλιεύουν αποκλειστικά στα εσωτερικά ύδατα.

Άρθρο 34

Επενδύσεις στον τομέα της μεταποίησης και εμπορίας

1. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις στον τομέα της μεταποίησης και εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

2. Η μεταβίβαση της κυριότητας μιας επιχείρησης δεν είναι επιλέξιμη για κοινοτική ενίσχυση.

3. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει επίσης τη διά βίου μάθηση.

4. Οι επενδύσεις δεν είναι επιλέξιμες για συνδρομή εάν αφορούν προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν και να μεταποιηθούν για σκοπούς άλλους πλην της ανθρώπινης κατανάλωσης, πλην των επενδύσεων που αφορούν αποκλειστικά την επεξεργασία, τη μεταποίηση και την εμπορία απορριμμάτων των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

5. Στην περίπτωση που οι πράξεις πραγματοποιούνται με σκοπό τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τα κοινοτικά πρότυπα για το περιβάλλον, την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων, την υγιεινή ή τις συνθήκες διαβίωσης των ζώων, επιτρέπεται η χορήγηση ενίσχυσης έως την ημερομηνία κατά την οποία τα πρότυπα καθίστανται υποχρεωτικά για τις επιχειρήσεις.

Άρθρο 35

Επιλέξιμα μέτρα για τη μεταποίηση και την εμπορία

1. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει την κατασκευή, την επέκταση, τον εξοπλισμό και τον εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων, εστιαζόμενο ιδίως στην επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους εξής στόχους:

- α) βελτίωση των συνθηκών εργασίας·
- β) βελτίωση και παρακολούθηση των συνθηκών δημόσιας υγείας και υγιεινής ή ποιότητας των προϊόντων·
- γ) παραγωγή προϊόντων υψηλής ποιότητας για τομείς της αγοράς·
- δ) μείωση των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον·

- ε) βελτίωση της χρήσης ειδών χαμηλής ζήτησης, παραπροϊόντων και απορριμμάτων·
- στ) παραγωγή ή εμπορία νέων προϊόντων, εφαρμογή νέων τεχνολογιών, ή ανάπτυξη καινοτόμων μεθόδων παραγωγής·
- ζ) εμπορία προϊόντων τα οποία προέρχονται κυρίως από τοπικές εκφορτώσεις και υδατοκαλλιέργεια.

2. Οι επενδύσεις αποσκοπούν γενικά να συμβάλλουν στην προαγωγή της βιώσιμης απασχόλησης στον αλιευτικό κλάδο.

3. Οι ενισχύσεις επενδύσεων περιορίζονται σε:

α) πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις,

και

β) επιχειρήσεις που δεν καλύπτονται από τον ορισμό του άρθρου 3 στοιχείο στ), οι οποίες απασχολούν λιγότερους από 750 υπαλλήλους ή των οποίων ο κύκλος εργασιών τους είναι μικρότερος από 200 εκατ. ευρώ.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες και στα απομακρυσμένα ελληνικά νησιά μπορούν να χορηγούνται ενισχύσεις σε όλες τις επιχειρήσεις.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν να δίδεται προτεραιότητα στις πολύ μικρές και τις μικρές επιχειρήσεις.

6. Η κοινοτική ενίσχυση δεν χορηγείται σε επενδύσεις που αφορούν το λιανικό εμπόριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Άξονας προτεραιότητας 3: Μέτρα κοινού ενδιαφέροντος

Άρθρο 36

Πεδίο παρέμβασης

1. Το ETA μπορεί να στηρίζει μέτρα κοινού ενδιαφέροντος με πεδίο ευρύτερο των μέτρων που κανονικά αναλαμβάνονται από ιδιωτικές επιχειρήσεις και τα οποία συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

2. Τα μέτρα αυτά μπορούν να αφορούν:

α) τις συλλογικές δράσεις·

β) την προστασία και την ανάπτυξη της υδρόβιας πανίδας και χλωρίδας·

γ) τους αλιευτικούς λιμένες, τους τόπους εκφόρτωσης, και τα καταφύγια·

δ) την ανάπτυξη νέων αγορών και εκστρατείες προώθησης·

ε) πιλοτικά σχέδια·

στ) την τροποποίηση των αλιευτικών σκαφών για άλλες δραστηριότητες.

Άρθρο 37

Συλλογικές δράσεις

Το ETA μπορεί να στηρίζει μέτρα κοινού ενδιαφέροντος τα οποία υλοποιούνται με την ενεργή συμμετοχή των ίδιων των επιχειρήσεων ή οργανώσεων που ενεργούν εξ ονόματος των παραγωγών ή άλλων οργανώσεων αναγνωρισμένων από τα κράτη μέλη και έχουν ως στόχο, ιδίως:

α) τη συμβολή, κατά βιώσιμο τρόπο, στην καλύτερη διαχείριση ή διατήρηση των πόρων·

β) την προαγωγή επιλεκτικών αλιευτικών μεθόδων ή εργαλείων και τη μείωση των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων·

γ) την απομάκρυνση απωλεσθέντων αλιευτικών εργαλείων από το θαλάσσιο βυθό προκειμένου να καταπολεμηθεί η άδηλη αλιεία·

δ) τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και της ασφάλειας·

ε) τη συμβολή στη διαφάνεια των αγορών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, περιλαμβανομένης της ιχνηλασιμότητας·

στ) τη βελτίωση της ποιότητας και της ασφάλειας των τροφίμων·

ζ) την ανάπτυξη, την αναδιάρθρωση ή τη βελτίωση ζωνών υδατοκαλλιέργειας·

η) τις επενδύσεις σε εξοπλισμό και υποδομή παραγωγής, μεταποίησης ή εμπορίας, περιλαμβανομένων του εξοπλισμού και των εγκαταστάσεων επεξεργασίας απορριμμάτων·

θ) την αναβάθμιση των επαγγελματικών δεξιοτήτων ή την ανάπτυξη νέων μεθόδων και εργαλείων κατάρτισης·

ι) την προαγωγή της εταιρικής σχέσης μεταξύ επιστημόνων και επιχειρήσεων στον αλιευτικό κλάδο·

ια) τη δικτύωση και την ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ οργανώσεων που προάγουν την ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών και άλλων ενδιαφερομένων·

ιβ) τη συμβολή στους στόχους που καθορίζονται για την παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας στο άρθρο 26 παράγραφος 4·

ιγ) τη βελτίωση της διαχείρισης και του ελέγχου των συνθηκών πρόσβασης στις περιοχές αλιείας, ιδίως μέσω της εκπόνησης τοπικών διαχειριστικών σχεδίων που εγκρίνονται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές·

ιδ) τη δημιουργία οργανώσεων παραγωγών που αναγνωρίζονται στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας ⁽¹⁾, την αναδιάρθρωσή τους και την υλοποίηση των προγραμμάτων τους για τη βελτίωση της ποιότητας·

ιε) τη διεξαγωγή μελετών σκοπιμότητας σε σχέση με την προαγωγή εταιρικών σχέσεων με τρίτες χώρες στον αλιευτικό κλάδο.

Η ενίσχυση του στοιχείου ιδ) παρέχεται για τρία το πολύ έτη από την ημερομηνία αναγνώρισης ή από την ημερομηνία της απόφασης για την αναδιάρθρωση της οργάνωσης παραγωγών και είναι φθίνουσα κατά τη διάρκεια των τριών αυτών ετών.

Άρθρο 38

Μέτρα για την προστασία και την ανάπτυξη της υδρόβιας πανίδας και χλωρίδας

1. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει μέτρα κοινού ενδιαφέροντος που έχουν ως στόχο την προστασία και την ανάπτυξη της υδρόβιας πανίδας και χλωρίδας, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στη βελτίωση του υδάτινου περιβάλλοντος.

2. Τα μέτρα αυτά πρέπει να έχουν σχέση:

α) με την κατασκευή ή την τοποθέτηση στατικών ή κινητών εγκαταστάσεων για την προστασία και την ανάπτυξη της υδρόβιας πανίδας και χλωρίδας,

ή

β) με την αποκατάσταση εσωτερικών υδάτων, περιλαμβανομένων των τόπων ωοτοκίας και των οδών μετανάστευσης για τα μεταναστευτικά είδη,

ή

γ) με την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος στο πλαίσιο του Natura 2000, εφόσον αφορούν άμεσα τις αλιευτικές δραστηριότητες, πλην των λειτουργικών δαπανών.

Ο άμεσος εμπλουτισμός του αποθέματος δεν είναι επιλέξιμος για ενίσχυση, εκτός εάν προβλέπεται ρητά ως μέτρο διατήρησης σε κοινοτική νομική πράξη.

3. Οι δράσεις πρέπει να υλοποιούνται από δημόσιους ή ημιδημόσιους φορείς, αναγνωρισμένες επαγγελματικές οργανώσεις ή άλλους φορείς που ορίζονται για το σκοπό αυτόν από το κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την πράξη προσχώρησης του 2003.

Άρθρο 39

Αλιευτικοί λιμένες, τόποι εκφόρτωσης και καταφύγια

1. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις σε υφιστάμενους δημόσιους ή ιδιωτικούς αλιευτικούς λιμένες που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τους αλιείς και τους υδατοκαλλιεργητές που τους χρησιμοποιούν, με το σκοπό της βελτίωσης των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Το ΕΤΑ μπορεί επίσης να στηρίζει επενδύσεις για την αναδιάρθρωση τόπων εκφόρτωσης και για τη βελτίωση των συνθηκών υπό τις οποίες οι ιχθύες εκφορτώνονται από παράκτιους αλιείς στους υφιστάμενους τόπους εκφόρτωσης που ορίζονται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

2. Οι επενδύσεις πρέπει να αφορούν ιδίως:

α) τη βελτίωση των συνθηκών εκφόρτωσης, μεταποίησης, αποθήκευσης στους λιμένες και δημοπράτησης των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·

β) την προμήθεια καυσίμων, πάγου, νερού και ηλεκτρικής ενέργειας·

γ) τη συντήρηση αλιευτικών σκαφών και τον εξοπλισμό επισκευής·

δ) την κατασκευή, τον εκσυγχρονισμό και την επέκταση αποβαθρών με στόχο τη βελτίωση της ασφάλειας κατά την εκφόρτωση ή τη φόρτωση·

ε) τη μηχανογραφική διαχείριση αλιευτικών δραστηριοτήτων·

στ) τη βελτίωση της ασφάλειας και των συνθηκών εργασίας·

ζ) την αποθήκευση και την επεξεργασία απορριμμάτων·

η) μέτρα για τη μείωση των απορριψέων.

3. Για να βελτιωθεί η ασφάλεια των αλιέων, το ΕΤΑ μπορεί επίσης να στηρίζει επενδύσεις που σχετίζονται με την ασφάλεια και αφορούν την κατασκευή ή τον εκσυγχρονισμό μικρών αλιευτικών καταφυγίων.

Άρθρο 40

Ανάπτυξη νέων αγορών και εκστρατείες προώθησης

1. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει μέτρα κοινού ενδιαφέροντος που έχουν ως στόχο την εφαρμογή πολιτικής για την αύξηση της ποιότητας και της αξίας των προϊόντων, καθώς και την ανάπτυξη νέων αγορών προϊόντων ή εκστρατειών προώθησης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

2. Οι πράξεις δεν μπορούν να στοχεύουν εμπορικές ταυτότητες ή να παραπέμπουν σε συγκεκριμένες χώρες ή γεωγραφικές περιοχές, με εξαίρεση περιπτώσεις προϊόντων που αναγνωρίζονται βάσει των όρων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων ⁽¹⁾.

3. Οι πράξεις πρέπει να αφορούν, ιδίως:

- α) τη διεξαγωγή εθνικών ή διακρατικών εκστρατειών προώθησης προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·
- β) τη διάθεση στην αγορά πλεοναζόντων ειδών ή ειδών που επιδέχονται περαιτέρω εκμετάλλευση τα οποία κατά κανόνα απορρίπτονται ή δεν παρουσιάζουν εμπορικό ενδιαφέρον·
- γ) την εφαρμογή πολιτικής ποιότητας για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·
- δ) την προώθηση προϊόντων που λαμβάνονται με τη χρήση μεθόδων που προκαλούν μικρές επιπτώσεις στο περιβάλλον·
- ε) την προώθηση προϊόντων που αναγνωρίζονται στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 510/2006·
- στ) την πιστοποίηση ποιότητας, περιλαμβανομένων της δημιουργίας σημάτων και της πιστοποίησης προϊόντων που αλιεύονται ή εκτρέφονται με μεθόδους παραγωγής φιλικές προς το περιβάλλον·
- ζ) εκστρατείες για τη βελτίωση της εικόνας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και του αλιευτικού κλάδου·
- η) τη διεξαγωγή ερευνών της αγοράς.

Άρθρο 41

Πιλοτικά σχέδια

1. Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει πιλοτικά σχέδια, περιλαμβανομένης της πειραματικής χρήσης επιλεκτικότερων αλιευτικών τεχνικών, τα οποία αποσκοπούν στην απόκτηση και διάδοση νέων τεχνικών γνώσεων, και τα οποία διεξάγονται από επιχείρηση, αναγνωρισμένη επαγγελματική ένωση ή οποιονδήποτε άλλο αρμόδιο φορέα ο οποίος ορίζεται για το σκοπό αυτόν από το κράτος μέλος σε συνεργασία με επιστημονικό ή τεχνικό φορέα.

2. Τα πιλοτικά σχέδια που προβλέπονται στην παράγραφο 1 μπορούν:

- α) να δοκιμάζουν, υπό σχεδόν πραγματικές συνθήκες του κλάδου παραγωγής, την τεχνική ή οικονομική βιωσιμότητα μιας καινοτόμου τεχνολογίας με στόχο την απόκτηση και διάδοση τεχνικών ή οικονομικών γνώσεων για τη δοκιμαζόμενη τεχνολογία·

- β) να καθιστούν δυνατή τη διενέργεια δοκιμών σχεδίων διαχείρισης και σχεδίων κατανομής της αλιευτικής προσπάθειας, περιλαμβανομένων, εφόσον απαιτείται, του καθορισμού ζωνών απαγόρευσης της αλιείας, προκειμένου να αξιολογηθούν οι βιολογικές και οι οικονομικές συνέπειες, και του πειραματικού τεχνικού εμπλουτισμού των αποθεμάτων·

- γ) να αναπτύσσουν και να δοκιμάζουν μεθόδους για τη βελτίωση της επιλεκτικότητας των εργαλείων, τη μείωση των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων, των απορρίψεων ή των επιπτώσεων στο περιβάλλον, ιδίως δε στο θαλάσσιο βυθό·

- δ) να δοκιμάζουν εναλλακτικούς τύπους τεχνικών διαχείρισης της αλιείας.

Τα πιλοτικά σχέδια πρέπει πάντοτε να συνοδεύονται από επαρκή επιστημονική παρακολούθηση για την αποκόμιση σημαντικών αποτελεσμάτων.

3. Τα αποτελέσματα των πιλοτικών σχεδίων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της παραγράφου 1 υπόκεινται στην υποβολή τεχνικών εκθέσεων οι οποίες δημοσιοποιούνται.

Άρθρο 42

Τροποποίηση των αλιευτικών σκαφών για άλλες δραστηριότητες

Το ΕΤΑ μπορεί να στηρίζει τη μετατροπή αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένα στην Κοινότητα προκειμένου να χρησιμοποιούνται για εκπαιδευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς στον αλιευτικό κλάδο ή για άλλες δραστηριότητες πλην της αλιείας. Οι πράξεις αυτές περιορίζονται στους δημόσιους ή ημιδημόσιους φορείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Άξονας προτεραιότητας 4: Βιώσιμη ανάπτυξη αλιευτικών περιοχών

Άρθρο 43

Πεδίο της συνδρομής

1. Το ΕΤΑ μπορεί να παρέχει συνδρομή, συμπληρωματική εκείνης που παρέχεται από τα άλλα κοινοτικά μέσα, για τη βιώσιμη ανάπτυξη και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στις αλιευτικές περιοχές οι οποίες είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο μιας συνολικής στρατηγικής με την οποία επιδιώκεται η στήριξη της υλοποίησης των στόχων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, λαμβανομένων κυρίως υπόψη των κοινωνικοοικονομικών της αποτελεσμάτων.

2. Τα μέτρα για τη βιώσιμη ανάπτυξη αλιευτικών περιοχών έχουν ως στόχο:

- α) τη διατήρηση της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας των περιοχών αυτών καθώς και την αξιοποίηση των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·

⁽¹⁾ EE L 93 της 31.3.2006, σ. 12.

- β) τη διατήρηση και την ανάπτυξη θέσεων απασχόλησης στις αλιευτικές περιοχές μέσω της στήριξης που παρέχεται για τη διαφοροποίηση ή την οικονομική και κοινωνική αναδιάρθρωση των περιοχών που αντιμετωπίζουν κοινωνικοοικονομικές δυσκολίες λόγω αλλαγών στον αλιευτικό κλάδο·
- γ) την προαγωγή της ποιότητας του παράκτιου περιβάλλοντος·
- δ) την προαγωγή της εθνικής και διακρατικής συνεργασίας μεταξύ αλιευτικών περιοχών·

3. Μία αλιευτική περιοχή που επιλέγεται για παροχή συνδρομής είναι περιορισμένης έκτασης και, κατά κανόνα, μικρότερη από μια περιοχή του επιπέδου NUTS 3 του κοινού συστήματος ταξινόμησης των περιφερειών που καθορίζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1059/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, για τη θέσπιση κοινής ονοματολογίας των εδαφικών στατιστικών μονάδων (NUTS) ⁽¹⁾. Η περιοχή θα πρέπει να είναι επαρκώς συνεκτική από γεωγραφικής, οικονομικής και κοινωνικής απόψεως.

4. Η συνδρομή χορηγείται, κατά προτεραιότητα, σε περιοχές:

- α) με χαμηλή πυκνότητα πληθυσμού,
- ή
- β) στις οποίες η αλιεία φθίνει,
- ή
- γ) με μικρές κοινότητες αλιέων.

5. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις περιοχές οι οποίες επιλέγονται για χρηματοδότηση δυνάμει του παρόντος άξονα προτεραιότητας και περιλαμβάνουν τις πληροφορίες αυτές στην ετήσια έκθεση υλοποίησης του άρθρου 67.

Άρθρο 44

Επιλέξιμα μέτρα

1. Στήριξη για τη βιώσιμη ανάπτυξη των αλιευτικών περιοχών μπορεί να χορηγείται:

- α) για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των αλιευτικών περιοχών·
- β) για την αναδιάρθρωση και τον αναπροσανατολισμό των οικονομικών δραστηριοτήτων, ιδίως με την προώθηση του τουρισμού, υπό την προϋπόθεση ότι οι δραστηριότητες αυτές δεν έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας·

⁽¹⁾ ΕΕ L 154 της 21.6.2003, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1888/2005 (ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 1).

γ) για τη διαφοροποίηση δραστηριοτήτων μέσω της προώθησης της πολλαπλής απασχόλησης για αλιείς μέσω της δημιουργίας πρόσθετων θέσεων απασχόλησης εκτός του αλιευτικού κλάδου·

δ) για την αξιοποίηση των αλιευτικών προϊόντων·

ε) για τη στήριξη μικρών εγκαταστάσεων υποδομής που σχετίζονται με την αλιεία και τον τουρισμό και υπηρεσιών προς όφελος μικρών κοινοτήτων αλιέων·

στ) για την προστασία του περιβάλλοντος στις αλιευτικές περιοχές με στόχο τη διατήρηση της ελκυστικότητάς του, την αναβίωση και την ανάπτυξη παράκτιων οικισμών και χωριών με αλιευτική δραστηριότητα και την προστασία και τη βελτίωση της φυσικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς·

ζ) για την ανασύσταση του παραγωγικού δυναμικού του αλιευτικού κλάδου σε περίπτωση που έχει πληγεί από φυσικές ή βιομηχανικές καταστροφές·

η) για την προαγωγή της διαπεριφερειακής και διακρατικής συνεργασίας μεταξύ ομάδων σε αλιευτικές περιοχές, κυρίως μέσω της δικτύωσης και της διάδοσης βέλτιστων πρακτικών·

θ) για την απόκτηση δεξιοτήτων και τη διευκόλυνση της κατάρτισης και της εφαρμογής της τοπικής αναπτυξιακής στρατηγικής·

ι) για τη συνεισφορά στο λειτουργικό κόστος των ομάδων.

2. Το ETA μπορεί επίσης να χρηματοδοτεί, έως το 15 % του σχετικού άξονα προτεραιότητας, μέτρα όπως η προαγωγή και η βελτίωση των επαγγελματικών δεξιοτήτων, η προσαρμοστικότητα των εργαζομένων και η πρόσβαση στην απασχόληση, ιδίως υπέρ των γυναικών, υπό τον όρον ότι τα μέτρα αυτά αποτελούν αναπόσπαστο μέρος μιας στρατηγικής βιώσιμης ανάπτυξης και συνδέονται άμεσα με τα μέτρα που περιγράφονται στην παράγραφο 1.

3. Η στήριξη που παρέχεται στο πλαίσιο της παραγράφου 1 μπορεί να περιλαμβάνει μέτρα που προβλέπονται στα κεφάλαια I, II και III, πλην των μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 23 και 24. Όταν παρέχεται στήριξη για πράξεις που αντιστοιχούν στα μέτρα αυτά, ισχύουν οι σχετικοί όροι και οι κλίμακες κατανομής ανά πράξη που προβλέπονται στα κεφάλαια I, II και III και το παράρτημα II, αντιστοίχως.

4. Οι δικαιούχοι στήριξης που προβλέπεται στα στοιχεία β) και γ) της παραγράφου 1 καθώς και στην παράγραφο 2 θα πρέπει να είναι είτε εργαζόμενοι στον αλιευτικό κλάδο είτε πρόσωπα που ασκούν επάγγελμα που συνδέεται με τον κλάδο αυτόν.

5. Οι δαπάνες λειτουργίας των ομάδων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν, κατά κανόνα, το 10 % των συνολικών κονδυλίων που χορηγούνται σε αλιευτική περιοχή. Κατά παρέκκλιση, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να υπερβούν το όριο αυτό κατά περίπτωση, ιδίως όταν οι ομάδες δεν είναι δυνατό να συσταθούν βάσει των υφιστάμενων έμπειρων οργανώσεων.

6. Εάν ένα μέτρο στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου είναι επίσης επιλέξιμο στο πλαίσιο άλλου κοινοτικού μέσου στήριξης, το κράτος μέλος αποφασίζει κατά την κατάρτιση του επιχειρησιακού προγράμματός του εάν λαμβάνει στήριξη από το ETA ή από άλλον κοινοτικό μηχανισμό στήριξης.

Άρθρο 45

Συμμετοχή στη βιώσιμη ανάπτυξη αλιευτικών περιοχών

1. Τα μέτρα για τη συνδρομή της βιώσιμης ανάπτυξης των αλιευτικών περιοχών εφαρμόζονται σε συγκεκριμένη περιοχή από τοπικές οντότητες ή ομάδες («ομάδα») που αντιπροσωπεύουν δημόσιους και ιδιωτικούς εταίρους από τους διάφορους τοπικούς συναφείς κοινωνικοοικονομικούς τομείς και, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, διαθέτουν επαρκή διοικητική και οικονομική ικανότητα για να διαχειρίζονται τη συνδρομή και να εξασφαλίζουν ότι οι πράξεις ολοκληρώνονται επιτυχώς. Η ομάδα θα πρέπει να βασίζεται, όποτε αυτό είναι δυνατό, σε υπάρχουσες έμπειρες οργανώσεις.

2. Η ομάδα προτείνει και υλοποιεί ολοκληρωμένη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης, βασισμένη σε μία «εκ των κάτω προσέγγιση» σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή.

3. Η περιοχή που καλύπτεται από μία ομάδα θα πρέπει να είναι συνεκτική και να διαθέτει επαρκή «κρίσιμη μάζα» από απόψεις ανθρώπων, χρηματοοικονομικών και οικονομικών πόρων για τη στήριξη μιας βιώσιμης στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης.

4. Οι πράξεις δυνάμει της στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης επιλέγονται από την ομάδα και αντιστοιχούν στα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 44. Η πλειονότητα των πράξεων καθοδηγούνται από τον ιδιωτικό τομέα.

5. Τα κράτη μέλη ή οι περιφέρειες, ανάλογα με τη συγκεκριμένη φύση της θεσμικής τους διάρθρωσης, ενθαρρύνουν τη σύσταση δικτύου για τη διάδοση των πληροφοριών και ιδίως για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Άξονας προτεραιότητας 5: Τεχνική συνδρομή

Άρθρο 46

Τεχνική συνδρομή

1. Κατόπιν πρωτοβουλίας ή/και για λογαριασμό της Επιτροπής, το ETA μπορεί να χρηματοδοτεί, μέχρι ανώτατου ποσοστού 0,8 % των ετήσιων κονδυλίων του, μέτρα προπαρασκευαστικά, παρακολούθησης, διοικητικής και τεχνικής στήριξης, αξιολόγησης και λογιστικού ελέγχου που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Τα μέτρα αυτά εκτελούνται σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 καθώς και οποιωνδήποτε άλλων συναφών διατάξεων του εν λόγω κανονισμού και των κανόνων εφαρμογής του που εφαρμόζονται στη μορφή αυτή εκτέλεσης του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν:

- α) αξιολογήσεις, εκθέσεις εμπειρογνομόνων, στατιστικές και μελέτες, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται μελέτες γενικής φύσεως που αφορούν την λειτουργία του ETA·
- β) μέτρα που έχουν ως στόχο τους εταίρους, τους δικαιούχους συνδρομής του ETA και το κοινό γενικά, συμπεριλαμβανομένων μέτρων ενημέρωσης·
- γ) μέτρα για τη διάδοση πληροφοριών, τη δικτύωση, την ευαισθητοποίηση, την προαγωγή της συνεργασίας και την ανταλλαγή εμπειριών σε ολόκληρη την Κοινότητα·
- δ) την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη διασύνδεση μηχανογραφημένων συστημάτων διαχείρισης, παρακολούθησης, επιθεώρησης και αξιολόγησης·
- ε) βελτιώσεις των μεθόδων αξιολόγησης και την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις πρακτικές που χρησιμοποιούνται στον τομέα αυτόν·
- στ) τη συγκρότηση διακρατικών και κοινοτικών δικτύων παραγόντων στον τομέα της βιώσιμης ανάπτυξης αλιευτικών περιοχών με στόχο την ενθάρρυνση της ανταλλαγής εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών, την τόνωση και την εφαρμογή διαπεριφερειακής και διακρατικής συνεργασίας καθώς και τη διάδοση πληροφοριών.

2. Κατόπιν πρωτοβουλίας του κράτους μέλους, το ETA μπορεί να χρηματοδοτεί, στο πλαίσιο κάθε επιχειρησιακού προγράμματος, δράσεις που έχουν σχέση με την προπαρασκευή, τη διαχείριση, την παρακολούθηση, την αξιολόγηση, τη δημοσιότητα, τους λογιστικούς και λοιπούς ελέγχους του επιχειρησιακού προγράμματος, καθώς και τη δικτύωση, μέχρι ποσοστού 5 % του συνολικού ποσού κάθε επιχειρησιακού προγράμματος. Κατ' εξαίρεση, και σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, επιτρέπεται υπέρβαση του ορίου αυτού.

3. Κατόπιν πρωτοβουλίας του κράτους μέλους, το ΕΤΑ μπορεί επίσης να χρηματοδοτεί δράσεις στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος οι οποίες έχουν σχέση με τη βελτίωση των διοικητικών ικανοτήτων του κράτους μέλους του οποίου όλες οι περιφέρειες είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του στόχου σύγκλισης.

4. Οι τύποι τεχνικής συνδρομής που προβλέπονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 2.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Αξιολόγηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων

Άρθρο 47

Γενικές διατάξεις

1. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα υπόκειται σε εκ των προτέρων, ενδιάμεσες και εκ των υστέρων αξιολογήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 48, 49 και 50.

Οι αξιολογήσεις έχουν ως στόχο τη βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της συνδρομής του ΕΤΑ και της υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος. Αξιολογούν επίσης τις επιπτώσεις τους σε σχέση με τις κατευθυντήριες αρχές του άρθρου 19, το συναφές μέρος των εθνικών στρατηγικών σχεδίων και τα ειδικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τις ανάγκες της βιώσιμης ανάπτυξης του αλιευτικού κλάδου καθώς και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

2. Η αποτελεσματικότητα της συνδρομής του ΕΤΑ αξιολογείται με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τις συνολικές επιπτώσεις του ΕΤΑ στους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού·

β) τις επιπτώσεις των αξόνων προτεραιότητας που ενσωματώνονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

3. Οι αξιολογήσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 εκτελούνται με την ευθύνη του κράτους μέλους ή της Επιτροπής, ανάλογα με την περίπτωση, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας και σε συνεργασία με την Επιτροπή και το κράτος μέλος.

4. Τα κράτη μέλη παρέχουν τους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους που απαιτούνται για την πραγματοποίηση των αξιολογήσεων, διοργανώνουν την παραγωγή και τη συγκέντρωση των απαιτούμενων δεδομένων και χρησιμοποιούν τους διάφορους τύπους πληροφοριών που προβλέπονται από το σύστημα παρακολούθησης.

5. Οι μέθοδοι και τα πρότυπα αξιολόγησης που πρέπει να εφαρμόζονται καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 3.

6. Η αξιολόγηση πραγματοποιείται από αξιολογητές ανεξάρτητους από τις αρχές του άρθρου 58. Τα αποτελέσματα δημοσιεύονται, εκτός εάν η αρχή που είναι υπεύθυνη για την αξιολόγηση εκφράσει ρητά την αντίρρησή της, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾.

7. Οι αξιολογήσεις χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό για την παροχή τεχνικής συνδρομής στο επιχειρησιακό πρόγραμμα στην περίπτωση που εκτελείται υπό την ευθύνη του κράτους μέλους, και από τον προϋπολογισμό για την παροχή τεχνικής συνδρομής της Επιτροπής, στην περίπτωση που εκτελούνται υπό την ευθύνη της.

Άρθρο 48

Εκ των προτέρων εκτίμηση

1. Η εκ των προτέρων αξιολόγηση έχει ως στόχο τη διασφάλιση της συνοχής μεταξύ των κατευθυντήριων γραμμών του άρθρου 19, του συναφούς μέρους του εθνικού στρατηγικού σχεδίου και του επιχειρησιακού προγράμματος, καθώς και τη βελτιστοποίηση της κατανομής δημοσιονομικών πόρων στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος και τη βελτίωση της ποιότητας του προγραμματισμού.

2. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν εκ των προτέρων αξιολόγηση στο επίπεδο του επιχειρησιακού προγράμματος σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας καθώς και σύμφωνα με τις μεθόδους και τα πρότυπα αξιολόγησης που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 παράγραφος 5.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν την εκ των προτέρων αξιολόγηση το αργότερο κατά την υποβολή του επιχειρησιακού προγράμματος.

Άρθρο 49

Ενδιάμεση αξιολόγηση

1. Η ενδιάμεση αξιολόγηση έχει ως στόχο την εξέταση της αποτελεσματικότητας του συνόλου ή μέρους του επιχειρησιακού προγράμματος με σκοπό την προσαρμογή του προκειμένου να βελτιωθούν η ποιότητα και η υλοποίηση της συνδρομής.

2. Ενδιάμεσες αξιολογήσεις διενεργούνται για ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας με βάση χρονοδιάγραμμα το οποίο επιτρέπει να ληφθούν υπόψη τα πορίσματα για να πραγματοποιηθεί η στρατηγική συζήτηση του άρθρου 16.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

3. Ενδιάμεσες αξιολογήσεις διοργανώνονται υπό την ευθύνη του κράτους μέλους και κατόπιν πρωτοβουλίας των διαχειριστικών αρχών, ύστερα από διαβούλευση με την Επιτροπή σύμφωνα με τις μεθόδους και τα πρότυπα αξιολόγησης που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 παράγραφος 5. Οι ενδιάμεσες αυτές αξιολογήσεις διαβιβάζονται στην επιτροπή παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος καθώς και στην Επιτροπή.

Άρθρο 50

Εκ των υστέρων αξιολόγηση

1. Η εκ των υστέρων αξιολόγηση εξετάζει το βαθμό της απορρόφησης των πόρων, την αποτελεσματικότητα και επάρκεια του επιχειρησιακού προγράμματος καθώς και τις επιπτώσεις του στους γενικούς στόχους του άρθρου 4 και τις κατευθυντήριες αρχές του άρθρου 19. Προσδιορίζει τους παράγοντες οι οποίοι συνέβαλαν στην επιτυχία ή την αποτυχία της υλοποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων, μεταξύ άλλων και από την άποψη της βιωσιμότητας, καθώς και τις βέλτιστες πρακτικές.

2. Η εκ των υστέρων αξιολόγηση διενεργείται κατόπιν πρωτοβουλίας και υπό την ευθύνη της Επιτροπής σε διαβούλευση με το κράτος μέλος και τη διαχειριστική αρχή, η οποία συλλέγει τις αναγκαίες πληροφορίες για την υλοποίησή της.

3. Η εκ των υστέρων αξιολόγηση περατώνεται το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2015.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Ενημέρωση και δημοσιότητα

Άρθρο 51

Ενημέρωση και δημοσιότητα

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά το επιχειρησιακό πρόγραμμα και τις πράξεις και την κοινοτική συνεισφορά και εξασφαλίζουν τη σχετική δημοσιότητα. Οι πληροφορίες απευθύνονται στο ευρύ κοινό. Η εν λόγω ενημέρωση έχει ως στόχο να προβάλλει το ρόλο της Κοινότητας και να διασφαλίσει τη διαφάνεια της συνδρομής του ΕΤΑ.

2. Η διαχειριστική αρχή για το επιχειρησιακό πρόγραμμα είναι υπεύθυνη για τη δημοσιότητα που θα του δοθεί, ως εξής:

α) ενημερώνει τους δυνητικούς δικαιούχους, τις οργανώσεις του αλιευτικού κλάδου, τις επαγγελματικές οργανώσεις, τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους, τους φορείς που ασχολούνται με την προώθηση της ισότητας των φύλων και τις αρμόδιες μη κυβερνητικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών οργανώσεων και των οργανώσεων, σχετικά με τις δυνατότητες που προσφέρει το πρόγραμμα και με τους κανόνες και τις μεθόδους που διέπουν την πρόσβαση στη χρηματοδότηση·

β) ενημερώνει τους δικαιούχους σχετικά με το ύψος της κοινοτικής συνεισφοράς·

γ) ενημερώνει το κοινό σχετικά με το ρόλο που διαδραματίζει η Κοινότητα στο επιχειρησιακό πρόγραμμα καθώς και σχετικά με τα αποτελέσματά του.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν κάθε χρόνο την Επιτροπή σχετικά με τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου στο πλαίσιο των ετήσιων και των τελικών εκθέσεων υλοποίησης του άρθρου 67.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΤΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Συνεισφορά του ΕΤΑ

Άρθρο 52

Ένταση της δημόσιας ενίσχυσης

Η μέγιστη ένταση της δημόσιας ενίσχυσης καθορίζεται στον πίνακα του παραρτήματος II.

Άρθρο 53

Συνεισφορά του ΕΤΑ

1. Στην απόφαση της Επιτροπής με την οποία εγκρίνεται ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα καθορίζονται το ανώτατο ποσοστό και το ανώτατο ποσό της συνεισφοράς του ΕΤΑ χωριστά για τον στόχο σύγκλισης και το στόχο που δεν αφορά τη σύγκλιση για κάθε άξονα προτεραιότητας.

2. Η συνεισφορά του ΕΤΑ υπολογίζεται σε σχέση με το σύνολο της δημόσιας δαπάνης.

3. Η συνεισφορά του ΕΤΑ καθορίζεται ανά άξονα προτεραιότητας. Για τη συνεισφορά του ΕΤΑ ισχύουν τα ακόλουθα ανώτατα όρια:

α) 75 % της συνολικής δημόσιας δαπάνης που συγχρηματοδοτείται από το ΕΤΑ σε περιφέρειες που είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του στόχου σύγκλισης, με την επιφύλαξη των παραγράφων 7, 8 και 9·

β) 50 % της συνολικής δημόσιας δαπάνης που συγχρηματοδοτείται σε περιφέρειες που δεν είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του στόχου σύγκλισης, με την επιφύλαξη των παραγράφων 7, 8 και 9.

Παρά ταύτα, τα κράτη μέλη μπορούν, στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος, να εφαρμόζουν ενιαίο ποσοστό ανά περιφέρεια σε επίπεδο μέτρων.

4. Η κατώτατη συνεισφορά του ΕΤΑ ανά άξονα προτεραιότητας ανέρχεται στο 20 % της συνολικής δημόσιας δαπάνης.

Άρθρο 54

Μη σφύρευση

5. Το κατώτατο ποσό στήριξης που παρέχεται από το ΕΤΑ για μια πράξη ανέρχεται στο 5 % της συνολικής δημόσιας δαπάνης που χορηγείται για την πράξη αυτήν.

Δαπάνες που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΑ δεν λαμβάνουν συνδρομή από άλλα κοινοτικά χρηματοδοτικά μέσα.

6. Το συνολικό ποσό της στήριξης που παρέχεται για μια πράξη από το ΕΤΑ δεν υπερβαίνει το 95 % της δημόσιας δαπάνης για την πράξη αυτήν.

Άρθρο 55

Επιλεξιμότητα δαπανών

7. Όταν πράξεις χρηματοδοτούμενες από το ΕΤΑ υπάγονται στα άρθρα 24 ή 27 και εάν οι πράξεις αυτές αποτελούν μέρος σχεδίου προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας του άρθρου 21 στοιχείο α) σημείο i), ή υπάγονται στο άρθρο 26 παράγραφος 3 ή 4, το ανώτατο όριο της συνεισφοράς του ΕΤΑ για τον άξονα προτεραιότητας 1 προσαυξάνεται το πολύ κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες στις περιφέρειες που είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του στόχου σύγκλισης και το πολύ κατά 15 ποσοστιαίες μονάδες στις περιφέρειες που δεν είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του στόχου σύγκλισης.

Αυτή η προσαύξηση είναι ανάλογη προς το λόγο της συνολικής δαπάνης για τις πράξεις του πρώτου εδαφίου προς τη συνολική δαπάνη για τον άξονα προτεραιότητας 1.

8. Όταν ενέργειες οι οποίες χρηματοδοτούνται από το ΕΤΑ υπάγονται στο άρθρο 23, το όριο για τη συνεισφορά του ΕΤΑ για τον άξονα προτεραιότητας 1 προσαυξάνεται το πολύ κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες στις περιφέρειες που είναι επιλέξιμες δυνάμει του στόχου σύγκλισης και το πολύ κατά 25 % ποσοστιαίες μονάδες για τις περιφέρειες που δεν είναι επιλέξιμες δυνάμει του στόχου σύγκλισης.

Αυτή η προσαύξηση είναι ανάλογη προς το λόγο της συνολικής δαπάνης για τις πράξεις του πρώτου εδαφίου προς τη συνολική δαπάνη για τον άξονα προτεραιότητας 1.

9. Όταν ενέργειες χρηματοδοτούνται από το ΕΤΑ στα απομακρυσμένα ελληνικά νησιά που μειονεκτούν λόγω της απόμακρης θέσης τους και στις πλέον απόκεντρες περιφέρειες, το όριο για τη συνεισφορά του ΕΤΑ για κάθε άξονα προτεραιότητας προσαυξάνεται κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες το πολύ στις περιφέρειες που είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του στόχου σύγκλισης και κατά 35 ποσοστιαίες μονάδες το πολύ για τις περιφέρειες που δεν είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του στόχου σύγκλισης.

Για κάθε άξονα προτεραιότητας, η προσαύξηση αυτή είναι ανάλογη προς τον λόγο της συνολικής δαπάνης για τις πράξεις του πρώτου εδαφίου προς τη συνολική δαπάνη για τον άξονα προτεραιότητας.

10. Μέτρα τεχνικής συνδρομής που υλοποιούνται κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής ή για λογαριασμό της χρηματοδοτούνται κατά 100 % από το ΕΤΑ.

1. Οι δαπάνες είναι επιλέξιμες για συνεισφορά του ΕΤΑ εάν έχουν όντως πραγματοποιηθεί από τους δικαιούχους μεταξύ της ημερομηνίας υποβολής του επιχειρησιακού προγράμματος στην Επιτροπή ή της 1ης Ιανουαρίου 2007, εάν η ημερομηνία αυτή είναι προγενέστερη, και της 31ης Δεκεμβρίου 2015. Οι συγχρηματοδοτούμενες πράξεις δεν θα πρέπει να έχουν περατωθεί πριν από την ημερομηνία έναρξης της επιλεξιμότητας.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, στις συνεισφορές σε είδος, το κόστος απόσβεσης και τα πάγια έξοδα μπορούν να αντιμετωπίζονται ως δαπάνες που πραγματοποιούνται από τους δικαιούχους κατά την υλοποίηση πράξεων υπό τους εξής όρους:

- α) οι κανόνες επιλεξιμότητας που θεσπίζονται στο πλαίσιο της παραγράφου 4 προβλέπουν την επιλεξιμότητα των δαπανών αυτών·
- β) το ποσό των δαπανών αιτιολογείται με λογιστικά έγγραφα που έχουν αποδεικτική ισχύ ισοδύναμη με τιμολόγια·
- γ) στην περίπτωση των συνεισφορών σε είδος, η συγχρηματοδότηση από τα ταμεία δεν υπερβαίνει τη συνολική επιλέξιμη δαπάνη μειωμένη κατά την αξία των συνεισφορών αυτών.

3. Οι δαπάνες είναι επιλέξιμες για συνεισφορά του ΕΤΑ μόνον εάν πραγματοποιήθηκαν για πράξεις για τις οποίες η διαχειριστική αρχή έχει λάβει απόφαση σύμφωνα με κριτήρια που καθορίζονται εκ των προτέρων από την επιτροπή παρακολούθησης.

Νέες δαπάνες, οι οποίες προστίθενται κατά τη στιγμή της αναθεώρησης επιχειρησιακού προγράμματος του άρθρου 18, είναι επιλέξιμες από την ημερομηνία της υποβολής στην Επιτροπή της αίτησης για αναθεώρηση του επιχειρησιακού προγράμματος.

4. Οι κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Οι κανόνες αυτοί καλύπτουν το σύνολο των δαπανών που δηλώνονται στα πλαίσια του επιχειρησιακού προγράμματος.

5. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν είναι επιλέξιμες για συνεισφορά του ΕΤΑ:

α) ΦΠΑ, πλην του μη ανακτήσιμου ΦΠΑ, όταν βαρύνει πραγματικά και οριστικά έναν δικαιούχο διαφορετικό από τους μη υποκείμενους στον φόρο που μνημονεύονται στο άρθρο 4 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο της έκτης οδηγίας 77/338/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾.

β) τόκοι επί χρεών, με την επιφύλαξη της παραγράφου 8·

γ) αγορά γης με αξία υψηλότερη του 10 % της συνολικής επιλέξιμης δαπάνης για τη σχετική πράξη·

δ) κατοικία.

6. Οι παράγραφοι 1, 3 και 4 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 46 παράγραφος 1.

7. Όσον αφορά πράξεις που δεν συνεπάγονται δαπάνες του δικαιούχου, οι επιλέξιμες δαπάνες για συνεισφορά του ΕΤΑ είναι η δημόσια ενίσχυση που καταβάλλεται στο δικαιούχο.

8. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 στοιχείο β), η συνεισφορά του ΕΤΑ μπορεί να λαμβάνει τη μορφή μη επιστρεπτέας άμεσης ενίσχυσης. Λεπτομερείς κανόνες καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 3.

Άρθρο 56

Διάρκεια των πράξεων

1. Το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή διασφαλίζουν ότι μια πράξη διατηρεί τη συνεισφορά του ΕΤΑ, μόνον εάν, εντός πέντε ετών από την ημερομηνία της απόφασης χρηματοδότησης των αρμόδιων εθνικών αρχών ή της διαχειριστικής αρχής, η εν λόγω πράξη δεν υποστεί σημαντική τροποποίηση:

α) η οποία επηρεάζει τη φύση της ή τους όρους υλοποίησής της ή παρέχει αδικαιολόγητο πλεονέκτημα σε επιχείρηση ή δημόσιο φορέα,

ή

β) η οποία απορρέει είτε από αλλαγή στη φύση της κυριότητας ενός στοιχείου υποδομής ή την παύση ή την μετεγκατάσταση μιας παραγωγικής δραστηριότητας.

2. Η διαχειριστική αρχή ενημερώνει την Επιτροπή, στο πλαίσιο της ετήσιας και τελικής έκθεσης υλοποίησης του άρθρου 67, για τις τυχόν τροποποιήσεις που μνημονεύονται στην παράγραφο 1.

3. Τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά ανακτώνται σύμφωνα με τον τίτλο VIII κεφάλαια II και III.

4. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μεριμνούν ώστε οι επιχειρήσεις που υπόκεινται ή είχαν υπαχθεί σε διαδικασία ανάκτησης σύμφωνα με την παράγραφο 3 μετά τη μεταβίβαση παραγωγικής δραστηριότητας εντός κρατών μελών ή προς κάποιο άλλο κράτος μέλος να μη λαμβάνουν συνεισφορά από το ΕΤΑ.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Άρθρο 57

Γενικές αρχές για τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

1. Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των επιχειρησιακών προγραμμάτων που συγκροτούνται από τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τα εξής:

α) τον καθορισμό των αρμοδιοτήτων των ενδιαφερόμενων φορέων στους τομείς της διαχείρισης και του ελέγχου και κατανομή αρμοδιοτήτων στα πλαίσια κάθε φορέα·

β) την τήρηση της αρχής του διαχωρισμού των αρμοδιοτήτων μεταξύ των φορέων αυτών και στο εσωτερικό των εν λόγω φορέων·

γ) διαδικασίες που να διασφαλίζουν την ορθότητα και την κανονικότητα των δαπανών που δηλώνονται στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος·

δ) αξιόπιστα μηχανοργανωμένα συστήματα λογιστικής, παρακολούθησης και χρηματοοικονομικής παρουσίασης·

ε) ένα σύστημα σύνταξης εκθέσεων και παρακολούθησης στο οποίο ο υπεύθυνος φορέας εμπιστεύεται την εκτέλεση καθηκόντων σε άλλον φορέα·

στ) ρυθμίσεις για το λογιστικό έλεγχο της λειτουργίας των συστημάτων·

ζ) συστήματα και διαδικασίες για την εξασφάλιση επαρκούς διαδρομής ελέγχου·

η) διαδικασίες υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης σχετικά με παρατυπίες και με την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/18/ΕΚ (ΕΕ L 51 της 22.2.2006, σ. 12).

2. Τα μέτρα που καθορίζονται στα στοιχεία ε) και στ) είναι αναλογικά ως προς το συνολικό ποσό των δημόσιων δαπανών που χορηγούνται στο πλαίσιο του σχετικού επιχειρησιακού προγράμματος.

Άρθρο 58

Ορισμός αρχών

1. Για το επιχειρησιακό πρόγραμμα, το κράτος μέλος ορίζει:

- α) μια διαχειριστική αρχή για τη διαχείριση του επιχειρησιακού προγράμματος·
- β) μία αρχή πιστοποίησης για την πιστοποίηση δηλώσεων δαπανών και αιτήσεων πληρωμής πριν διαβιβασθούν στην Επιτροπή·
- γ) μία αρχή ελέγχου, ανεξάρτητη από επιχειρησιακής απόψεως από τη διαχειριστική αρχή και την αρχή πιστοποίησης, και υπεύθυνη για τον έλεγχο της ουσιαστικής λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου.

2. Το κράτος μέλος μπορεί να ορίζει έναν ή περισσότερους ενδιάμεσους φορείς για την εκτέλεση μερικών ή όλων των καθηκόντων της διαχειριστικής αρχής ή της αρχής πιστοποίησης υπό την ευθύνη της αρχής αυτής.

3. Το κράτος μέλος θεσπίζει κανόνες που διέπουν τις σχέσεις του με τις αρχές που αριθμούνται στην παράγραφο 1 καθώς και τις σχέσεις τους με την Επιτροπή.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 57 παράγραφος 1 στοιχείο β), μερικές ή όλες οι αρχές της παραγράφου 1 μπορούν να αποτελούν μέρη του ίδιου φορέα.

Άρθρο 59

Καθήκοντα της διαχειριστικής αρχής

Η διαχειριστική αρχή ενός επιχειρησιακού προγράμματος είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση και την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και ιδίως με στόχο:

- α) τη διασφάλιση της επιλογής των προς χρηματοδότηση πράξεων σύμφωνα με τα κριτήρια που εφαρμόζονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα καθώς και της συμμόρφωσής τους, καθ' όλη την περίοδο υλοποίησής τους, με τους εφαρμοστέους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες·

β) την επαλήθευση της παράδοσης των συγχρηματοδοτούμενων προϊόντων και υπηρεσιών και της πραγματικής πραγματοποίησης των δαπανών που δηλώνουν οι δικαιούχοι καθώς και της συμμόρφωσής τους προς τους κοινοτικούς και τους εθνικούς κανόνες· είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται δειγματοληπτικά επιτόπου επαληθεύσεις επιμέρους πράξεων, σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες που θα θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 3·

γ) τη διασφάλιση της ύπαρξης συστήματος καταχώρισης και αποθήκευσης, σε ηλεκτρονική μορφή, λογιστικών εγγραφών για κάθε πράξη στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος καθώς και της συλλογής των δεδομένων υλοποίησης που απαιτούνται για τη χρηματοοικονομική διαχείριση, την παρακολούθηση, τις επαληθεύσεις, τους λογιστικούς ελέγχους και την αξιολόγηση·

δ) τη διασφάλιση ότι οι δικαιούχοι και οι άλλοι φορείς που εμπλέκονται στην υλοποίηση πράξεων τηρούν είτε χωριστό λογιστικό σύστημα είτε επαρκή λογιστική κωδικοποίηση για όλες τις συναλλαγές που έχουν σχέση με την πράξη χωρίς να θίγονται οι εθνικοί λογιστικοί κανόνες·

ε) τη διασφάλιση ότι οι αξιολογήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων των άρθρων 48 και 49 εκτελούνται σύμφωνα με το άρθρο 47·

στ) τον καθορισμό διαδικασιών για τη διασφάλιση της τήρησης όλων των εγγράφων σχετικά με τις δαπάνες και τους ελέγχους που απαιτούνται για τη διασφάλιση επαρκούς διαδρομής λογιστικού ελέγχου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 87·

ζ) τη διασφάλιση της λήψης, από την αρχή πιστοποίησης και την αρχή ελέγχου, όλων των αναγκαίων πληροφοριών σχετικά με τις διαδικασίες και τις εξακριβώσεις που πραγματοποιούνται σε σχέση με τη δαπάνη για σκοπούς πιστοποίησης και λογιστικού ελέγχου, αντίστοιχα·

η) την καθοδήγηση των εργασιών της αρχής παρακολούθησης και τον εφοδιασμό της με τα απαιτούμενα έγγραφα τα οποία καθιστούν δυνατή την παρακολούθηση της ποιότητας υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος υπό το φως των συγκεκριμένων του στόχων·

θ) τη σύνταξη, και μετά την έγκριση της επιτροπής παρακολούθησης, την υποβολή στην Επιτροπή των ετήσιων και τελικών εκθέσεων σχετικά με την υλοποίηση·

ι) τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις ενημέρωσης και δημοσιότητας που ορίζονται στο άρθρο 51.

Άρθρο 60

Καθήκοντα της αρχής πιστοποίησης

Η αρχή πιστοποίησης ενός επιχειρησιακού προγράμματος είναι υπεύθυνη ιδίως για:

- α) την κατάρτιση και την υποβολή στην Επιτροπή πιστοποιημένων δηλώσεων δαπανών και αιτήσεων πληρωμών·
- β) την πιστοποίηση ότι:
 - i) η δήλωση δαπανών είναι ακριβής, ότι είναι προϊόν αξιόπιστων λογιστικών συστημάτων και ότι στηρίζεται σε επαληθεύσιμα δικαιολογητικά,
 - ii) οι δηλωόμενες δαπάνες συμμορφούνται προς τους εφαρμοστέους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες και ότι πραγματοποιήθηκαν για πράξεις που επελέγησαν για χρηματοδότηση σύμφωνα με τα κριτήρια που εφαρμόζονται στο πρόγραμμα και πληρούν τους εφαρμοστέους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες·
- γ) τη διαπίστωση ότι οι λαμβανόμενες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες και τις εξακριβώσεις που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με τις δαπάνες που περιλαμβάνονται στις δηλώσεις δαπανών παρέχουν επαρκή βάση για πιστοποίηση·
- δ) το συνυπολογισμό, για σκοπούς πιστοποίησης, των αποτελεσμάτων όλων των λογιστικών ελέγχων που διενεργούνται από την αρχή ελέγχου ή υπό την ευθύνη της·
- ε) την τήρηση ηλεκτρονικών λογιστικών μητρώων για τις δαπάνες που υποβάλλονται στην Επιτροπή·
- στ) την τήρηση μητρώου των ποσών που μπορούν να ανακτηθούν και των ποσών που αποσύρονται ύστερα από ακύρωση του συνόλου ή μέρους της συνεισφοράς για μια πράξη. Τα ποσά που ανακτώνται πριν από το κλείσιμο ενός επιχειρησιακού προγράμματος και πρέπει να επιστραφούν στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά τις δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 97 αφαιρούνται από την επόμενη δήλωση δαπανών.

Άρθρο 61

Καθήκοντα της αρχής ελέγχου

1. Η αρχή ελέγχου ενός επιχειρησιακού προγράμματος είναι υπεύθυνη ιδίως για:

- α) τη διασφάλιση της εκτέλεσης των λογιστικών ελέγχων για την επαλήθευση της αποτελεσματικής λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος·
- β) τη διασφάλιση ότι οι λογιστικοί έλεγχοι των πράξεων πραγματοποιούνται σε κατάλληλο δείγμα για την επαλήθευση των δηλωόμενων δαπανών·

γ) την υποβολή στην Επιτροπή, εντός εννέα μηνών από την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος, στρατηγικής λογιστικού ελέγχου που καλύπτει τους φορείς οι οποίοι θα εκτελέσουν τους λογιστικούς ελέγχους των στοιχείων α) και β), τη μέθοδο που θα χρησιμοποιηθεί, την μέθοδο δειγματοληψίας για τους λογιστικούς ελέγχους των πράξεων, καθώς και ενδεικτικό προγραμματισμό των λογιστικών ελέγχων προκειμένου να διασφαλίζεται ο λογιστικός έλεγχος των κυριότερων φορέων καθώς και η ομοιόμορφη κατανομή των ελέγχων καθ' όλη την περίοδο προγραμματισμού·

δ) τη διασφάλιση ότι η διαχειριστική αρχή και η αρχή πιστοποίησης λαμβάνουν όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες για τους διεξαγόμενους λογιστικούς και άλλους ελέγχους·

ε) έως τις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους από το 2008 έως το 2015:

- i) την υποβολή στην Επιτροπή ετήσιας έκθεσης ελέγχου στην οποία παρατίθενται τα πορίσματα των λογιστικών ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν κατά το προηγούμενο δωδεκάμηνο που λήγει στις 30 Ιουνίου του συγκεκριμένου έτους σύμφωνα με τη στρατηγική λογιστικού ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος, και αναφέρονται οι ελλείψεις που διαπιστώθηκαν στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος. Η πρώτη έκθεση που θα υποβληθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008 καλύπτει την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2007 έως 30 Ιουνίου 2008. Οι πληροφορίες που αφορούν τους λογιστικούς ελέγχους που διενεργούνται μετά την 1η Ιουλίου 2015 περιλαμβάνονται στην τελική έκθεση ελέγχου η οποία θα υποστηρίξει τη δήλωση κλεισίματος που αναφέρεται στο στοιχείο στ),
- ii) γνωμοδότηση, βάσει των λογιστικών και άλλων ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν υπό την ευθύνη της ελεγκτικής αρχής, ως προς το εάν το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου λειτουργεί αποτελεσματικά κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζει ευλόγως την ορθότητα των δηλώσεων δαπανών που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή και, κατά συνέπεια, τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών,
- iii) την υποβολή, ανάλογα με την περίπτωση δυνάμει του άρθρου 85, δήλωσης μερικού κλεισίματος, που αξιολογεί τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών δαπανών·

στ) την υποβολή, στην Επιτροπή, το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2017, δήλωσης κλεισίματος, στην οποία αξιολογείται η εγκυρότητα της αίτησης πληρωμής του υπολοίπου καθώς και η νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών που καλύπτονται από την τελική δήλωση δαπανών η οποία υποστηρίζεται από έκθεση τελικού ελέγχου.

2. Η αρχή ελέγχου διασφαλίζει ότι το έργο του λογιστικού ελέγχου λαμβάνει υπόψη διεθνώς αποδεκτά πρότυπα λογιστικού ελέγχου.

3. Εάν οι λογιστικοί και λοιποί έλεγχοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) διενεργούνται από φορέα διαφορετικό από την αρχή ελέγχου, η αρχή ελέγχου διασφαλίζει ότι οι φορείς αυτοί διαθέτουν την αναγκαία λειτουργική ανεξαρτησία.

4. Η Επιτροπή διατυπώνει τα σχόλιά της σχετικά με τη στρατηγική λογιστικού ελέγχου που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο γ), το αργότερο τρεις μήνες από την παραλαβή της. Εάν δεν υπάρξουν σχόλια σε αυτό το διάστημα, θεωρείται ότι γίνεται αποδεκτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Παρακολούθηση

Άρθρο 62

Αρχές της παρακολούθησης

1. Η παρακολούθηση συνίσταται στην εξέταση της ορθής υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος.
2. Η παρακολούθηση πραγματοποιείται, κατά πρώτο λόγο, από την επιτροπή παρακολούθησης και τη διαχειριστική αρχή.
3. Η Επιτροπή συμμετέχει στην παρακολούθηση μέσω της συμμετοχής της στην επιτροπή παρακολούθησης και μέσω της ετήσιας επανεξέτασης του επιχειρησιακού προγράμματος η οποία περιλαμβάνει, ιδίως, ανάλυση της ετήσιας έκθεσης υλοποίησης και ελέγχου.
4. Η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών για το σκοπό αυτόν πραγματοποιείται ηλεκτρονικά σύμφωνα με τους κανόνες εφαρμογής του άρθρου 102.

Άρθρο 63

Επιτροπή παρακολούθησης

Το κράτος μέλος συνιστά επιτροπή παρακολούθησης για το επιχειρησιακό πρόγραμμα, σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή και αφού συμβουλευθεί τους εταίρους σύμφωνα με το άρθρο 8. Η επιτροπή παρακολούθησης συγκροτείται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης στο κράτος μέλος της απόφασης με την οποία εγκρίνεται το επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Η επιτροπή παρακολούθησης θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό εντός του θεσμικού, νομικού και δημοσιονομικού πλαισίου του οικείου κράτους μέλους και τον εγκρίνει σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή, προκειμένου να ασκεί τις αποστολές της σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 64

Σύνθεση

1. Η επιτροπή παρακολούθησης προεδρεύεται από αντιπρόσωπο του κράτους μέλους ή της διαχειριστικής αρχής.

Η σύνθεση της επιτροπής παρακολούθησης αποφασίζεται από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 και σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή.

2. Με δική του πρωτοβουλία, εκπρόσωπος της Επιτροπής συμμετέχει, υπό συμβουλευτική ιδιότητα, στις εργασίες της επιτροπής παρακολούθησης.

Άρθρο 65

Καθήκοντα

Η επιτροπή παρακολούθησης βεβαιώνεται για την αποτελεσματικότητα και την ποιότητα υλοποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

- α) εξετάζει και εγκρίνει τα κριτήρια για την επιλογή των προς χρηματοδότηση πράξεων εντός έξι μηνών από την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος και εγκρίνει τις τυχόν αναθεωρήσεις των κριτηρίων αυτών σύμφωνα με τις ανάγκες του προγραμματισμού·
- β) επανεξετάζει σε περιοδική βάση την πρόοδο που σημειώθηκε στην επίτευξη των ειδικών στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος με βάση τα έγγραφα που υποβάλλει η διαχειριστική αρχή·
- γ) εξετάζει τα αποτελέσματα της υλοποίησης, ιδίως δε την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται για κάθε άξονα προτεραιότητας, καθώς και τις ενδιάμεσες αξιολογήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 49·
- δ) εξετάζει και εγκρίνει τις ετήσιες και τις τελικές εκθέσεις υλοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 67 πριν διαβιβαστούν στην Επιτροπή·
- ε) ενημερώνεται σχετικά με την ετήσια έκθεση ελέγχου καθώς και για οποιαδήποτε σχετικά σχόλια τα οποία μπορεί να διατυπώσει η Επιτροπή μετά την εξέταση της εν λόγω έκθεσης·
- στ) κατόπιν πρωτοβουλίας του κράτους μέλους, μπορεί να ενημερώνεται σχετικά με τις γραπτές πληροφορίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή και αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1·
- ζ) μπορεί να προτείνει στη διαχειριστική αρχή οποιαδήποτε αναθεώρηση ή εξέταση του επιχειρησιακού προγράμματος η οποία ενδεχομένως μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων του ETA όπως καθορίζονται ή στη βελτίωση της διαχείρισής του, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοοικονομικής διαχείρισής του·
- η) εξετάζει και εγκρίνει οποιαδήποτε πρόταση για την τροποποίηση του περιεχομένου της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με τη συνεισφορά του ETA.

Άρθρο 66

Διατάξεις σχετικά με την παρακολούθηση

1. Η διαχειριστική αρχή και η επιτροπή παρακολούθησης διασφαλίζουν την ποιότητα υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος.

2. Η διαχειριστική αρχή και η επιτροπή παρακολούθησης διενεργούν την παρακολούθηση με τη χρήση χρηματοοικονομικών δεικτών καθώς και των δεικτών που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο γ), οι οποίοι καθορίζονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

3. Στην περίπτωση που επιτρέπεται από τη φύση της συνδρομής, οι στατιστικές αναλύονται ανά φύλο και ανά μέγεθος των επιχειρήσεων του δικαιούχου.

4. Η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών για το σκοπό αυτόν πραγματοποιείται με ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με τους κανόνες εφαρμογής του άρθρου 102.

Άρθρο 67

Ετήσιες εκθέσεις και τελικές εκθέσεις υλοποίησης

1. Έως τις 30 Ιουνίου κάθε έτους και για πρώτη φορά το 2008, η διαχειριστική αρχή υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσια έκθεση, και έως τις 31 Μαρτίου 2017, τελική έκθεση σχετικά με την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος.

2. Για να δοθεί σαφής εικόνα για την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος, οι εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την πρόοδο που σημειώθηκε στην υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος και τους άξονες προτεραιότητας σε σχέση με τους συγκεκριμένους επαληθεύσιμους στόχους τους, με ποσοτικό υπολογισμό, στις περιπτώσεις που μπορούν να εκφραστούν ποσοτικά, κάνοντας χρήση των δεικτών του άρθρου 20 παράγραφος 1 στοιχείο γ), σε επίπεδο άξονα προτεραιότητας·

β) μεταβολή της γενικής κατάστασης που έχει άμεση επίπτωση στην υλοποίηση της συνδρομής, ιδίως δε σημαντικές κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις, μεταβολές στις εθνικές, περιφερειακές ή τομεακές πολιτικές και, εάν απαιτείται, τις συνέπειές τους όσον αφορά τη συνεκτικότητα μεταξύ της συνδρομής του ETA και της συνδρομής άλλων χρηματοδοτικών μηχανισμών·

γ) τη χρηματοοικονομική υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος με λεπτομερή αναφορά, χωριστά για το στόχο σύγκλισης και το στόχο που δεν αφορά τη σύγκλιση και για κάθε άξονα προτεραιότητας:

i) των δαπανών οι οποίες καταβλήθηκαν από τον δικαιούχο και οι οποίες περιλήφθηκαν στις αιτήσεις πληρωμής που στάλθηκαν στη διαχειριστική αρχή και της αντίστοιχης δημόσιας συνεισφοράς,

ii) των συνολικών πληρωμών που εισπράχθηκαν από την Επιτροπή, και με ποσοτική έκφραση των χρηματοοικονομικών δεικτών του άρθρου 66 παράγραφος 2,

και

iii) των δαπανών που καταβλήθηκαν από το φορέα που είναι αρμόδιος για την πραγματοποίηση πληρωμών προς τους δικαιούχους·

δ) τα μέτρα που λαμβάνονται από τη διαχειριστική αρχή και την επιτροπή παρακολούθησης για τη διασφάλιση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της υλοποίησης, ιδίως δε:

i) τα μέτρα παρακολούθησης και αξιολόγησης, περιλαμβανομένων των ρυθμίσεων συλλογής δεδομένων,

ii) συνοπτική παράθεση των τυχόν σημαντικών προβλημάτων που ανέκυψαν κατά την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος και των τυχόν ληφθέντων μέτρων, περιλαμβανομένης της απάντησης προς τα σχόλια που διατυπώνονται δυνάμει του άρθρου 69 παράγραφος 2,

iii) τη χρήση της τεχνικής συνδρομής·

ε) τα μέτρα που λήφθηκαν για τη διασφάλιση της ενημέρωσης και της δημοσιότητας του επιχειρησιακού προγράμματος·

στ) τη χρήση της συνδρομής που διατέθηκε, ύστερα από ακύρωση σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 96 παράγραφος 2, στη διαχειριστική αρχή ή σε άλλη δημόσια αρχή κατά τη διάρκεια της περιόδου υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος·

ζ) περιπτώσεις κατά τις οποίες διαπιστώθηκε σημαντική τροποποίηση κατά το άρθρο 56·

η) σημαντικά προβλήματα που αφορούν τη συμμόρφωση προς το κοινοτικό δίκαιο, τα οποία ανέκυψαν κατά την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος και τα μέτρα που λήφθηκαν για την επίλυσή τους.

Το εύρος των πληροφοριών που διαβιβάζονται στην Επιτροπή είναι ανάλογο με το συνολικό ποσό της δημόσιας δαπάνης του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος. Ανάλογα με την περίπτωση, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να υποβάλλονται σε συνοπτική μορφή.

Οι πληροφορίες των στοιχείων β), δ), ε), στ) και ζ) δεν υποβάλλονται εάν δεν υπήρξε σημαντική τροποποίηση μετά την υποβολή της προηγούμενης έκθεσης.

3. Οι εκθέσεις της παραγράφου 1 κρίνονται αποδεκτές εάν περιέχουν όλες τις πληροφορίες της παραγράφου 2. Η Επιτροπή ενημερώνει το κράτος μέλος όσον αφορά το αποδεκτό της έκθεσης αυτής εντός δέκα πέντε εργάσιμων ημερών.

4. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση όσον αφορά το περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης σχετικά με την υλοποίηση που υποβάλλεται από τη διαχειριστική αρχή εντός δύο μηνών. Για την τελική έκθεση του επιχειρησιακού προγράμματος, η προθεσμία ανέρχεται σε πέντε μήνες. Εάν η Επιτροπή δεν απαντήσει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, η έκθεση θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή.

Άρθρο 68

Ετήσια έκθεση της Επιτροπής

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους και για πρώτη φορά το 2008, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών έκθεση σχετικά με την πραγματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους.

2. Η έκθεση αυτή συνοψίζει τις κυριότερες εξελίξεις, τάσεις και προκλήσεις όσον αφορά την υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

3. Η ετήσια έκθεση της Επιτροπής περιλαμβάνει επίσης:

α) σύνοψη των δραστηριοτήτων του ΕΤΑ ανά κράτος μέλος, μαζί με ανάλυση ανά κράτος μέλος των πιστώσεων για τις οποίες έχουν αναληφθεί υποχρεώσεις και έχουν γίνει πληρωμές καθώς και της χρήσης της τεχνικής συνδρομής από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη·

β) αξιολόγηση του συντονισμού του ΕΤΑ με τα διαρθρωτικά ταμεία και το ΕΓΤΑΑ·

γ) τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 49, μόλις καταστούν διαθέσιμα·

δ) κατά την υποβολή της τέταρτης ετήσιας έκθεσης και, εκ νέου, κατά την υποβολή της έκθεσης που καλύπτει το τελικό έτος προγραμματισμού, σύνοψη των λογιστικών ελέγχων των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, οι οποίοι πραγματοποιούνται για λογαριασμό της Επιτροπής, καθώς και των αποτελεσμάτων των λογιστικών ελέγχων της συνδρομής του ΕΤΑ οι οποίοι πραγματοποιούνται από το κράτος μέλος, και, ανάλογα με την περίπτωση, των δημοσιονομικών διορθώσεων που πραγματοποιήθηκαν.

4. Η έκθεση στηρίζεται στην εξέταση και την αξιολόγηση, εκ μέρους της Επιτροπής, των ετήσιων εκθέσεων των κρατών μελών και τυχόν άλλων διαθέσιμων πληροφοριών. Ιδίως το 2012, η έκθεση αυτή βασίζεται και στην έκβαση της στρατηγικής συζήτησης του άρθρου 16 παράγραφος 1, και σε τυχόν άλλες διαθέσιμες πληροφορίες. Η έκθεση αναφέρει τα μέτρα παρακολούθησης που ελήφθησαν ή πρόκειται να ληφθούν από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή, τα οποία καθιστούν δυνατή την κατάλληλη παρακολούθηση των πορισμάτων της έκθεσης.

Άρθρο 69

Ετήσια εξέταση των προγραμμάτων

1. Κάθε έτος, κατά την υποβολή της ετήσιας έκθεσης για την υλοποίηση του άρθρου 67 και λαμβάνοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής, η Επιτροπή και η διαχειριστική αρχή εξετάζουν την πρόοδο που σημειώθηκε στην υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος, τα κυριότερα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν κατά το προηγούμενο έτος, τη χρηματοδοτική εκτέλεση και άλλους παράγοντες με στόχο τη βελτίωση της υλοποίησης.

Είναι επίσης δυνατόν να εξετάζονται, ανάλογα με την περίπτωση και με τη συμμετοχή της ελεγκτικής αρχής, και άλλες πλευρές της λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που επισημαίνονται στην ετήσια έκθεση ελέγχου του άρθρου 61 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σημείο ι).

2. Μετά την εξέταση της παραγράφου 1 και, ανάλογα με την περίπτωση, με τη συμμετοχή της αρχής ελέγχου, η Επιτροπή μπορεί να διατυπώνει σχόλια προς το κράτος μέλος και τη διαχειριστική αρχή, η οποία ενημερώνει σχετικά την επιτροπή παρακολούθησης. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λήφθηκαν όσον αφορά τα σχόλια αυτά.

3. Όταν καταστούν διαθέσιμες οι εκ των υστέρων αξιολογήσεις της συνδρομής που χορηγήθηκε κατά την περίοδο προγραμματισμού 2000-2006, τα συνολικά αποτελέσματα εξετάζονται με την ευκαιρία της επόμενης ετήσιας εξέτασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής

Τμήμα 1

Αρμοδιότητες των κρατών μελών

Άρθρο 70

Διαχείριση και έλεγχος

1. Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για να διασφαλίζουν τη διαχείριση και τον έλεγχο των επιχειρησιακών προγραμμάτων, ιδίως λαμβάνοντας τα ακόλουθα μέτρα:

α) διασφαλίζουν ότι τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου για το επιχειρησιακό πρόγραμμα έχουν οργανωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 57 έως 61 και λειτουργούν αποτελεσματικά·

β) προλαμβάνουν, εντοπίζουν και διορθώνουν παρατυπίες και ανακτούν ποσά αχρεωστήτως καταβληθέντα μαζί με τους τόκους υπερημερίας, εφόσον απαιτείται. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή και την τηρούν ενήμερη σχετικά με την πορεία των διοικητικών και δικαστικών διαδικασιών.

2. Στην περίπτωση που είναι αδύνατη η ανάκτηση ποσών που έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως σε δικαιούχο, το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την επιστροφή των απολεσθέντων ποσών στο γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης εάν αποδεικνύεται ότι η απώλεια οφείλεται σε σφάλμα ή αμέλειά του.

Άρθρο 71

Σύσταση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου

1. Πριν από την υποβολή της πρώτης αίτησης ενδιάμεσης πληρωμής ή το αργότερο εντός δώδεκα μηνών από την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή περιγραφή των συστημάτων, η οποία καλύπτει ιδίως την οργάνωση και τις διαδικασίες:

α) των διαχειριστικών αρχών και των αρχών πιστοποίησης και των ενδιάμεσων φορέων·

β) της αρχής ελέγχου και των τυχόν άλλων φορέων που πραγματοποιούν λογιστικούς ελέγχους υπ' ευθύνη της.

2. Η περιγραφή της παραγράφου 1 συνοδεύεται από έκθεση στην οποία εκτίθενται τα αποτελέσματα αξιολόγησης της σύστασης των συστημάτων και διατυπώνεται γνώμη σχετικά με τη συμμόρφωσή τους προς τα άρθρα 57 έως 61. Εάν εκφράζονται επιφυλάξεις στη γνώμη, η έκθεση προσδιορίζει τη σοβαρότητα των ελλείψεων. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν και με το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής τους και, στη συνέχεια, επιβεβαιώνει ότι τα μέτρα υλοποιήθηκαν και ότι οι σχετικές επιφυλάξεις έχουν αρθεί.

Η έκθεση του πρώτου εδαφίου κρίνεται αποδεκτή και η πρώτη ενδιάμεση πληρωμή πραγματοποιείται, υπό τις ακόλουθες συνθήκες:

α) εντός τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της έκθεσης, εφόσον η γνώμη του δεύτερου εδαφίου δεν περιέχει επιφυλάξεις και εφόσον δεν διατυπώνονται παρατηρήσεις από την Επιτροπή·

β) εάν η γνώμη περιέχει επιφυλάξεις, μόλις επιβεβαιώσει η Επιτροπή ότι έχουν εφαρμοστεί διορθωτικά μέτρα σχετικά με τα βασικά στοιχεία των συστημάτων και αποσυρθούν οι σχετικές επιφυλάξεις, ελλείψει δε παρατηρήσεων από την Επιτροπή, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της επιβεβαίωσης.

Όταν οι επιφυλάξεις αφορούν έναν μόνον άξονα προτεραιότητας, η πρώτη ενδιάμεση πληρωμή πραγματοποιείται για τους άλλους άξονες του επιχειρησιακού προγράμματος για τους οποίους δεν διατυπώνονται επιφυλάξεις.

3. Η έκθεση και η γνώμη της παραγράφου 2 εκπονούνται από την αρχή ελέγχου ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα λειτουργικά ανεξάρτητο από τις διαχειριστικές αρχές και τις αρχές πιστοποίησης, ο οποίος ενεργεί λαμβάνοντας υπόψη διεθνώς αποδεκτά ελεγκτικά πρότυπα.

Τμήμα 2

Αρμοδιότητες της Επιτροπής

Άρθρο 72

Αρμοδιότητες της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή διασφαλίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 71, ότι τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει συστήματα διαχείρισης και ελέγχου τα οποία είναι σύμφωνα με τα άρθρα 57 έως 61 και, με βάση τις ετήσιες εκθέσεις ελέγχου και την ετήσια γνώμη της αρχής ελέγχου και τους δικούς της λογιστικούς ελέγχους, ότι τα συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια της περιόδου υλοποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

2. Με την επιφύλαξη των λογιστικών ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη, υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να πραγματοποιούν επιτόπιους λογιστικούς ελέγχους για την επαλήθευση της αποτελεσματικής λειτουργίας των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, στους οποίους μπορούν να περιλαμβάνονται λογιστικοί έλεγχοι πράξεων που προβλέπονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα με προειδοποίηση τουλάχιστον δέκα εργάσιμων ημερών, εκτός από επείγουσες περιπτώσεις. Υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι του κράτους μέλους μπορούν να συμμετέχουν σε αυτούς τους λογιστικούς ελέγχους.

Οι υπάλληλοι ή οι εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι της Επιτροπής, οι οποίοι είναι δεόντως εξουσιοδοτημένοι για τη διεξαγωγή επιτόπιων λογιστικών ελέγχων, έχουν πρόσβαση στα μητρώα και λοιπά έγγραφα, περιλαμβανομένων των εγγράφων και των μεταδεδομένων που εκπονούνται ή λαμβάνονται και καταχωρίζονται σε ηλεκτρονικό μέσο, τα οποία αφορούν δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το ETA.

Οι εν λόγω εξουσίες λογιστικού ελέγχου δεν θίγουν την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων που επιφυλάσσουν ορισμένες πράξεις σε υπαλλήλους ειδικώς ορισθέντες από την εθνική νομοθεσία. Μεταξύ άλλων, οι εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι της Επιτροπής δεν λαμβάνουν μέρος σε κατ' οίκον επισκέψεις ή στις επίσημες ανακρίσεις ατόμων στα πλαίσια της εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους. Ωστόσο, έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που αποκτώνται κατ' αυτόν τον τρόπο.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από ένα κράτος μέλος να πραγματοποιήσει επιτόπιο λογιστικό έλεγχο προκειμένου να επαληθεύσει την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων ή την ορθότητα μιας ή περισσότερων συναλλαγών. Υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να συμμετέχουν στους λογιστικούς αυτούς ελέγχους.

Άρθρο 73

Συνεργασία με τις αρχές ελέγχου των κρατών μελών

1. Η Επιτροπή συνεργάζεται με την αρχή ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος για το συντονισμό των αντίστοιχων σχεδίων λογιστικού ελέγχου τους και των μεθόδων λογιστικού ελέγχου τους και ανταλλάσσει άμεσα τα αποτελέσματα των λογιστικών ελέγχων των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου με στόχο την καλύτερη δυνατή χρησιμοποίηση των πόρων και την αποφυγή αδικαιολογητής επανάληψης εργασιών.

Η Επιτροπή και η αρχή ελέγχου συναντώνται τακτικά, τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος, εκτός εάν υπάρχει διαφορετική μεταξύ τους συμφωνία, προκειμένου να εξετάζουν από κοινού την ετήσια έκθεση ελέγχου και τη γνώμη που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 61 και να ανταλλάσσουν απόψεις σχετικά με άλλα θέματα που έχουν σχέση με τη βελτίωση της διαχείρισης και του ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος.

2. Κατά τον καθορισμό της δικής της στρατηγικής για το λογιστικό έλεγχο, η Επιτροπή προσδιορίζει τα επιχειρησιακά προγράμματα για τα οποία η γνώμη για συμμόρφωση του συστήματος δυνάμει του άρθρου 71 παράγραφος 2 έχει διατυπωθεί χωρίς επιφυλάξεις ή οι επιφυλάξεις αποσύρθηκαν μετά από τη λήψη διορθωτικών μέτρων, τις περιπτώσεις που η στρατηγική λογιστικού ελέγχου της ελεγκτικής αρχής είναι ικανοποιητική και τις περιπτώσεις που έχουν ληφθεί εύλογες εγγυήσεις ότι τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου λειτουργούν αποτελεσματικά με βάση τα αποτελέσματα των λογιστικών ελέγχων της Επιτροπής και του κράτους μέλους.

3. Για τα εν λόγω επιχειρησιακά προγράμματα, η Επιτροπή μπορεί να συνάγει ότι μπορεί να στηρίζεται κυρίως στη γνώμη του άρθρου 61 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σημείο ii), όσον αφορά την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων και ότι θα πραγματοποιεί επιτόπιους λογιστικούς ελέγχους μόνον εάν υπάρχουν στοιχεία που να υποδηλώνουν ελλείψεις στο σύστημα, οι οποίες επηρεάζουν τις δαπάνες που έχουν πιστοποιηθεί από την Επιτροπή για έτος για το οποίο έχει υποβληθεί γνώμη βάσει του άρθρου 61 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σημείο ii), στην οποία δεν περιέχονται επιφυλάξεις περί τέτοιων ελλείψεων.

Όταν η Επιτροπή καταλήγει στο εν λόγω συμπέρασμα, ενημερώνει αναλόγως το οικείο κράτος μέλος. Εφόσον υπάρχουν στοιχεία που να υποδηλώνουν ελλείψεις, μπορεί να απαιτεί από το κράτος μέλος να διενεργεί λογιστικούς ελέγχους σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 3, ή να πραγματοποιεί τους δικούς της λογιστικούς ελέγχους δυνάμει του άρθρου 72 παράγραφος 2.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Δημοσιονομική διαχείριση

Τμήμα 1

Αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού

Άρθρο 74

Αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού

Οι αναλήψεις υποχρεώσεων του κοινού προϋπολογισμού για τα επιχειρησιακά προγράμματα (εφεξής «αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού») πραγματοποιούνται ετησίως για κάθε στόχο σύγκλισης/στόχο που δεν αφορά τη σύγκλιση κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2007 και 31ης Δεκεμβρίου 2013. Η πρώτη ανάληψη υποχρεώσεων του προϋπολογισμού πραγματοποιείται πριν από τη λήψη απόφασης της Επιτροπής για την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος. Οι μεταγενέστερες αναλήψεις υποχρεώσεων πραγματοποιούνται από την Επιτροπή, κατά κανόνα έως τις 30 Απριλίου κάθε έτους, με βάση την απόφαση για τη χορήγηση συνεισφοράς του ΕΤΑ, κατά το άρθρο 17.

Τμήμα 2

Πληρωμές

Άρθρο 75

Κοινοί κανόνες για τις πληρωμές

1. Οι πληρωμές, εκ μέρους της Επιτροπής, της συνεισφοράς του ΕΤΑ πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις πιστώσεις του προϋπολογισμού. Κάθε πληρωμή καταλογίζεται στην παλαιότερη ανοικτή ανάληψη υποχρεώσεων του προϋπολογισμού.

2. Οι πληρωμές έχουν τη μορφή προχρηματοδότησης, ενδιάμεσης πληρωμής και πληρωμής υπολοίπου. Πραγματοποιούνται προς το φορέα που έχει οριστεί από το κράτος μέλος.

3. Το αργότερο την 30ή Απριλίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή προσωρινή πρόβλεψη των πιθανολογούμενων αιτήσεων πληρωμών για το τρέχον και για το επόμενο οικονομικό έτος.

4. Όλες οι ανταλλαγές στοιχείων που αφορούν οικονομικές συναλλαγές μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών και φορέων που ορίζονται από τα κράτη μέλη πραγματοποιούνται με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων, σύμφωνα με τους κανόνες εφαρμογής του άρθρου 102. Σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας, ειδικότερα δε σε περίπτωση δυσλειτουργίας του κοινού ηλεκτρονικού συστήματος ή αδυναμίας διαρκούς σύνδεσης, το κράτος μέλος μπορεί να διαβιβάζει τη δήλωση δαπανών και την αίτηση πληρωμών σε χαρτί.

Άρθρο 76

Κανόνες για τον υπολογισμό των ενδιάμεσων πληρωμών

1. Οι ενδιάμεσες πληρωμές υπολογίζονται με την εφαρμογή, στη δημόσια συνεισφορά που δηλώνεται στη δήλωση δαπανών η οποία πιστοποιείται από την αρχή πιστοποίησης για κάθε άξονα προτεραιότητας και στο πλαίσιο κάθε στόχου σύγκλισης/στόχου που δεν αφορά τη σύγκλιση, του ποσοστού κοινοτικής συγχρηματοδότησης το οποίο καθορίζεται δυνάμει του τρέχοντος σχεδίου χρηματοδότησης για το συγκεκριμένο άξονα προτεραιότητας και για το συγκεκριμένο στόχο.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, ύστερα από συγκεκριμένο και δεόντως αιτιολογημένο αίτημα του κράτους μέλους, μια ενδιάμεση πληρωμή είναι το καταβληθέν ή το οφειλόμενο στους δικαιούχους ποσό κοινοτικής συνδρομής για τον άξονα προτεραιότητας και το στόχο. Το ποσό αυτό πρέπει να προσδιορίζεται από το κράτος μέλος στη δήλωση δαπανών.

Άρθρο 77

Κανόνες για τον υπολογισμό των πληρωμών υπολοίπου

Η πληρωμή υπολοίπου περιορίζεται στο μικρότερο από τα ακόλουθα δύο ποσά:

- α) το ποσό το οποίο υπολογίζεται με την εφαρμογή, στη δημόσια συνεισφορά που δηλώνεται στην τελική δήλωση δαπανών η οποία πιστοποιείται από την αρχή πιστοποίησης για κάθε στόχο σύγκλισης/στόχο που δεν αφορά τη σύγκλιση, του ποσοστού κοινοτικής συγχρηματοδότησης το οποίο καθορίζεται δυνάμει του τρέχοντος σχεδίου χρηματοδότησης για το συγκεκριμένο άξονα προτεραιότητας και για το συγκεκριμένο στόχο·
- β) το καταβληθέν ή το οφειλόμενο στους δικαιούχους ποσό κοινοτικής συνδρομής για κάθε άξονα προτεραιότητας και για κάθε στόχο. Το οφειλόμενο ποσό πρέπει να προσδιορίζεται από το κράτος μέλος στην τελευταία δήλωση δαπανών η οποία πιστοποιείται από την αρχή πιστοποίησης για κάθε άξονα προτεραιότητας και για κάθε στόχο.

Άρθρο 78

Δήλωση δαπανών

1. Όλες οι δηλώσεις δαπανών περιλαμβάνουν, για κάθε άξονα προτεραιότητας και για κάθε στόχο, το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών στις οποίες υποβλήθηκαν οι δικαιούχοι για την υλοποίηση των πράξεων καθώς και την αντίστοιχη δημόσια συνεισφορά που έχει καταβληθεί ή οφείλεται στους δικαιούχους σύμφωνα με τους όρους που διέπουν τη δημόσια συνεισφορά. Οι δαπάνες που καταβάλλουν οι δικαιούχοι δικαιολογούνται από εξοφλημένα τιμολόγια ή λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής αξίας. Όσον αφορά πράξεις που δεν συνεπάγονται δαπάνη του δικαιούχου, οι δαπάνες που πιστοποιούνται από την αρχή πιστοποίησης και υποβάλλονται στην Επιτροπή είναι η δημόσια ενίσχυση που καταβλήθηκε στον δικαιούχο.

2. Όσον αφορά το άρθρο 76 παράγραφος 2 και το άρθρο 77 στοιχείο β), στις δηλώσεις δαπανών πρέπει επίσης να επισημαίνεται το συνολικό ποσό της καταβληθείσας ή οφειλόμενης στους δικαιούχους κοινοτικής συνδρομής.

Άρθρο 79

Σώρευση πληρωμών προχρηματοδότησης και ενδιάμεσων πληρωμών

1. Το σωρευτικό σύνολο των πληρωμών προχρηματοδότησης και των ενδιάμεσων πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν δεν υπερβαίνει το 95 % της συνεισφοράς του ETA στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

2. Όταν επιτευχθεί το ανώτατο αυτό όριο, η αρχή πιστοποίησης εξακολουθεί να διαβιβάζει στην Επιτροπή οποιαδήποτε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών στις 31 Δεκεμβρίου του έτους n, καθώς και τα ποσά που ανακτήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους για το ETA, το αργότερο έως το τέλος Φεβρουαρίου του έτους n + 1.

Άρθρο 80

Πλήρης πληρωμή στους δικαιούχους

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υπεύθυνοι για τη διενέργεια των πληρωμών φορείς να διασφαλίζουν ότι οι δικαιούχοι εισπράττουν το συντομότερο δυνατόν και πλήρως το συνολικό ποσό της δημόσιας συνεισφοράς. Κανένα ποσό δεν αφαιρείται ούτε παρακρατείται, ούτε εισπράττεται οποιαδήποτε ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος, το οποίο θα είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση των ποσών αυτών για τους δικαιούχους.

Τμήμα 3

Προχρηματοδότηση

Άρθρο 81

Πληρωμή

1. Μετά την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής για την έγκριση της συνεισφοράς του ETA σε επιχειρησιακό πρόγραμμα, η Επιτροπή καταβάλλει, για την περίοδο 2007-2013, ένα μόνον ποσό προχρηματοδότησης στο φορέα που ορίζεται από το κράτος μέλος. Το εν λόγω ποσό προχρηματοδότησης αντιπροσωπεύει το 7 % της συνεισφοράς του ETA στο εν λόγω επιχειρησιακό πρόγραμμα. Το ποσό αυτό μπορεί να κατανέμεται σε δύο οικονομικά έτη, ανάλογα με τα διαθέσιμα κονδύλια του ETA.

2. Το συνολικό ποσό που καταβάλλεται ως προχρηματοδότηση επιστρέφεται στην Επιτροπή από τον φορέα που ορίζεται από το κράτος μέλος εάν δεν έχει υποβληθεί καμία αίτηση πληρωμής στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος εντός είκοσι τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία καταβολής της πρώτης δόσεως του ποσού της προχρηματοδότησης από την Επιτροπή.

3. Τυχόν τόκοι που παράγονται από την προχρηματοδότηση καταλογίζονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, θεωρούμενοι πόροι για το κράτος μέλος υπό μορφή εθνικής δημόσιας συνεισφοράς, και δηλώνονται στην Επιτροπή κατά το χρόνο του τελικού κλεισίματος του επιχειρησιακού προγράμματος.

4. Το ποσό που καταβάλλεται ως προχρηματοδότηση αφαιρείται από τους λογαριασμούς της Επιτροπής όταν κλείσει το επιχειρησιακό πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 86.

Τμήμα 4

Ενδιάμεσες πληρωμές

Άρθρο 82

Ενδιάμεσες πληρωμές

Πραγματοποιούνται ενδιάμεσες πληρωμές για το επιχειρησιακό πρόγραμμα. Η πρώτη ενδιάμεση πληρωμή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 71 παράγραφος 2.

Άρθρο 83

Όροι αποδοχής των αιτήσεων πληρωμών

1. Κάθε ενδιάμεση πληρωμή που διενεργείται από την Επιτροπή υπόκειται στην τήρηση των ακόλουθων όρων:

- α) πρέπει να έχει υποβληθεί στην Επιτροπή αίτηση πληρωμής και δήλωση δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 78·
- β) κατά τη διάρκεια ολόκληρης της περιόδου, για κάθε άξονα προτεραιότητας και για κάθε στόχο, δεν έχει καταβληθεί από την Επιτροπή ποσό ανώτερο του ποσού συνδρομής από το ΕΤΑ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο τρέχον σχέδιο χρηματοδότησης·
- γ) η διαχειριστική αρχή πρέπει να έχει αποστείλει στην Επιτροπή την πλέον πρόσφατη απαιτούμενη ετήσια έκθεση υλοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφοι 1 και 3·
- δ) δεν υπάρχει αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής για παράβαση στο πλαίσιο του άρθρου 226 της συνθήκης, όσον αφορά την ή τις πράξεις για τις οποίες έχει δηλωθεί η δαπάνη σύμφωνα με τη σχετική αίτηση πληρωμής.

2. Εάν δεν πληρούνται ένας ή περισσότεροι από τους όρους της παραγράφου 1, η Επιτροπή ενημερώνει πάραυτα το κράτος μέλος και την αρχή πιστοποίησης εντός προθεσμίας ενός μηνός ώστε να μπορέσουν να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάστασης.

Άρθρο 84

Διαδικασία πληρωμής

1. Η αρχή πιστοποίησης εξασφαλίζει ότι οι αιτήσεις ενδιάμεσων πληρωμών για επιχειρησιακά προγράμματα συγκεντρώνονται σε ομάδες και αποστέλλονται στην Επιτροπή, ει δυνατόν τρεις φορές ετησίως. Προκειμένου να καταβληθεί η πληρωμή από την Επιτροπή κατά το τρέχον έτος, η τελευταία προθεσμία κατά την οποία πρέπει να έχει υποβληθεί αίτηση πληρωμής είναι η 31η Οκτωβρίου.

2. Υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχουν διαθέσιμα κεφάλαια και εφόσον δεν έχει διακοπεί η προθεσμία πληρωμής ή δεν έχουν ανασταλεί οι πληρωμές σύμφωνα με τα άρθρα 88 και 89 αντιστοίχως, η Επιτροπή πραγματοποιεί την ενδιάμεση πληρωμή το αργότερο εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία πρωτοκολλήθηκε στην Επιτροπή η αίτηση πληρωμής που γίνεται σύμφωνα με τους παραπάνω όρους του άρθρου 83.

Τμήμα 5

Πληρωμή του υπολοίπου και κλείσιμο του προγράμματος

Άρθρο 85

Μερικό κλείσιμο

1. Μερικό κλείσιμο του επιχειρησιακού προγράμματος μπορεί να πραγματοποιείται σε χρονικές περιόδους που καθορίζονται από το κράτος μέλος.

Το μερικό κλείσιμο αφορά πράξεις που έχουν περατωθεί κατά τη διάρκεια περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια πράξη θεωρείται ότι έχει ολοκληρωθεί εάν οι δραστηριότητες της όντως πραγματοποιήθηκαν και έχουν καταβληθεί όλες οι σχετικές δαπάνες των δικαιούχων και η αντίστοιχη δημόσια συνεισφορά.

2. Μερικό κλείσιμο πραγματοποιείται υπό τον όρο ότι το κράτος μέλος διαβιβάζει τα εξής έγγραφα στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου δεδομένου έτους:

- α) δήλωση δαπανών που συνδέονται με πράξεις κατά την παράγραφο 1·
- β) δήλωση μερικού κλεισίματος σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σημείο iii).

3. Τυχόν δημοσιονομικές διορθώσεις οι οποίες πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 96 και 97 σχετικά με πράξεις που υπόκεινται σε μερικό κλείσιμο, είναι καθαρές δημοσιονομικές διορθώσεις.

Άρθρο 86

Όροι για την πληρωμή του υπολοίπου

1. Η Επιτροπή καταβάλλει το υπόλοιπο εφόσον:

- α) το κράτος μέλος έχει αποστείλει, έως τις 31 Μαρτίου 2017, αίτηση πληρωμής που να περιλαμβάνει τα ακόλουθα έγγραφα:
 - i) αίτηση πληρωμής του υπολοίπου και δήλωση δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 78,

ii) την τελική έκθεση υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος, περιλαμβανομένων των πληροφοριών που καθορίζονται στο άρθρο 67,

iii) δήλωση κλεισίματος σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο στ),

και

β) δεν υπάρχει αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής για παράβαση στο πλαίσιο του άρθρου 226 της συνθήκης, όσον αφορά την ή τις πράξεις για τις οποίες έχει δηλωθεί η δαπάνη σύμφωνα με τη σχετική αίτηση πληρωμής.

2. Παράλειψη υποβολής στην Επιτροπή οποιουδήποτε από τα έγγραφα της παραγράφου 1 επιφέρει αυτομάτως την αποδέσμευση του υπολοίπου σύμφωνα με το άρθρο 90.

3. Η Επιτροπή γνωστοποιεί στα κράτη μέλη τη γνώμη της σχετικά με το περιεχόμενο της δήλωσης κλεισίματος κατά την παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο iii), εντός πέντε μηνών από την ημερομηνία της παραλαβής της. Εάν δεν υπάρχουν παρατηρήσεις από την Επιτροπή, η δήλωση κλεισίματος θεωρείται ότι έχει γίνει δεκτή εντός της εν λόγω πεντάμηνης προθεσμίας.

4. Υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχουν διαθέσιμα κονδύλια, η Επιτροπή καταβάλλει το υπόλοιπο εντός σαράντα πέντε ημερών το πολύ από τη μεταγενέστερη των ακόλουθων ημερομηνιών:

α) την ημερομηνία αποδοχής της τελικής έκθεσης σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 4·

β) την ημερομηνία αποδοχής της δήλωσης κλεισίματος της παραγράφου 1 στοιχείο α) σημείο iii).

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, το υπόλοιπο της ανάληψης υποχρεώσεων του προϋπολογισμού αποδεσμεύεται δώδεκα μήνες μετά την πραγματοποίηση της πληρωμής.

Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη σχετικά με την ημερομηνία κλεισίματος του επιχειρησιακού προγράμματος εντός προθεσμίας δύο μηνών.

6. Παρά τα αποτελέσματα τυχόν λογιστικών ελέγχων που πραγματοποιούνται από την Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, το υπόλοιπο που καταβάλλεται από την Επιτροπή για το επιχειρησιακό πρόγραμμα μπορεί να τροποποιείται εντός εννέα μηνών από την ημερομηνία πληρωμής του ή, στην περίπτωση που πρέπει να επιστραφεί αρνητικό υπόλοιπο από το κράτος μέλος, εντός εννέα μηνών από την ημερομηνία έκδοσης του χρεωστικού σημειώματος. Η τροποποίηση αυτή του υπολοίπου δεν μεταβάλλει την ημερομηνία του κλεισίματος του επιχειρησιακού προγράμματος που ανακοινώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 5.

Άρθρο 87

Διαθεσιμότητα εγγράφων

1. Η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει ότι όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα σχετικά με τις δαπάνες και τους λογιστικούς ελέγχους του σχετικού επιχειρησιακού προγράμματος τηρούνται στη διάθεση της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου για:

α) διάστημα τριών ετών από το κλείσιμο ενός επιχειρησιακού προγράμματος·

β) διάστημα τριών ετών από το έτος κατά το οποίο πραγματοποιήθηκε το μερικό κλείσιμο, στην περίπτωση εγγράφων που αφορούν δαπάνες και λογιστικούς ελέγχους για τις πράξεις της παραγράφου 2.

Τα διαστήματα αυτά διακόπτονται είτε στην περίπτωση δικών είτε κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αίτησης της Επιτροπής.

2. Η διαχειριστική αρχή θέτει στη διάθεση της Επιτροπής, κατόπιν διατύπωσης σχετικού αιτήματος, κατάλογο περατωθεισών πράξεων οι οποίες αποτελούν αντικείμενο μερικού κλεισίματος δυνάμει του άρθρου 85.

3. Τα έγγραφα τηρούνται είτε υπό τη μορφή των πρωτοτύπων είτε υπό τη μορφή επικυρωμένων αντιγράφων σε κοινώς αποδεκτά μέσα καταχώρισης δεδομένων.

Τμήμα 6

Διακοπή της προθεσμίας πληρωμής και αναστολή πληρωμών

Άρθρο 88

Διακοπή της προθεσμίας πληρωμής

1. Η προθεσμία πληρωμής μπορεί να διακόπτεται από τον διατάκτη κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 για έξι το πολύ μήνες εάν:

α) σε έκθεση εθνικού ή κοινοτικού φορέα λογιστικού ελέγχου υπάρχουν στοιχεία που να υποδηλώνουν σημαντικές ελλείψεις στη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου,

ή

β) ο εν λόγω διατάκτης πρέπει να πραγματοποιήσει πρόσθετες επαληθεύσεις ύστερα από πληροφορίες που περιέρχονται εις γνώσιν του ότι οι δαπάνες που περιέχονται σε μια πιστοποιημένη δήλωση δαπανών συνδέονται με σοβαρή παρατυπία η οποία δεν έχει επανορθωθεί.

2. Το κράτος μέλος και η αρχή πιστοποίησης ενημερώνονται αμέσως σχετικά με τους λόγους της διακοπής. Η διακοπή σταματά μόλις το κράτος μέλος λάβει τα αναγκαία μέτρα.

Άρθρο 89

Αναστολή πληρωμών

1. Το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών, στο επίπεδο των αξόνων προτεραιότητας ή του επιχειρησιακού προγράμματος, μπορεί να αναστέλλεται από την Επιτροπή στην περίπτωση που:

α) υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος, οι οποίες επηρεάζουν την αξιοπιστία της διαδικασίας για την πιστοποίηση των πληρωμών και για τις οποίες δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα,

ή

β) δαπάνη που περιλαμβάνεται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών έχει σχέση με σοβαρή παρατυπία η οποία δεν έχει διορθωθεί,

ή

γ) ένα κράτος μέλος έχει προβεί σε σοβαρή παράβαση των υποχρεώσεών του στο πλαίσιο του άρθρου 70.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει την αναστολή όλων ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών αφού δώσει στο κράτος μέλος τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός δύο μηνών.

3. Η Επιτροπή θέτει τέρμα στην αναστολή όλων ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών όταν το κράτος μέλος έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να καταστήσει δυνατή την άρση της αναστολής. Σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν λάβει τα απαιτούμενα μέτρα, η Επιτροπή μπορεί να λάβει απόφαση για την ακύρωση ολόκληρης ή μέρους της κοινοτικής συνεισφοράς στο επιχειρησιακό πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 97.

Τμήμα 7

Αυτόματη αποδέσμευση

Άρθρο 90

Αρχές

1. Η Επιτροπή αποδεσμεύει αυτομάτως οποιοδήποτε τμήμα των αναλήψεων υποχρεώσεων του προϋπολογισμού σε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα το οποίο δεν χρησιμοποιήθηκε για την καταβολή των πληρωμών προχρηματοδότησης ή των ενδιάμεσων πληρωμών, ή για το οποίο η αίτηση πληρωμής δεν εστάλη σύμφωνα με το άρθρο 83, έως τις 31 Δεκεμβρίου του δεύτερου έτους από το έτος της ανάληψης υποχρεώσεων του κοινοτικού προϋπολογισμού δυνάμει του επιχειρησιακού προγράμματος.

2. Το τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων που παραμένει ανοικτό στις 31 Δεκεμβρίου 2015 αποδεσμεύεται αυτομάτως εάν η Επιτροπή δεν έχει λάβει σχετική αποδεκτή αίτηση πληρωμής έως τις 31 Μαρτίου 2017.

3. Εάν ο παρών κανονισμός αρχίσει να ισχύει μετά την 1η Ιανουαρίου 2007, η περίοδος μετά την οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί η πρώτη αυτόματη αποδέσμευση της παραγράφου 1 παρατείνεται, όσον αφορά την πρώτη αποδέσμευση, κατά τον αριθμό μηνών μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2007 και της ημερομηνίας της πρώτης ανάληψης υποχρεώσεων του προϋπολογισμού.

Άρθρο 91

Εξαίρεσεις όσον αφορά τα χρονικά όρια των αποδεσμεύσεων

Εάν, για να εγκριθεί συνδρομή ή ένα σύστημα ενισχύσεων, απαιτείται απόφαση της Επιτροπής μετά την απόφαση με την οποία εγκρίνεται το επιχειρησιακό πρόγραμμα, η περίοδος η οποία καταλήγει στην αυτόματη αποδέσμευση αρχίζει από την ημερομηνία της δεύτερης απόφασης. Τα σχετικά ποσά καθορίζονται βάσει πίνακα που υποβάλλει το κράτος μέλος.

Άρθρο 92

Διακοπή προθεσμιών λόγω ενδίκων διαδικασιών και διοικητικών προσφυγών

Το ποσό το οποίο ενδέχεται να αφορά η αυτόματη αποδέσμευση μειώνεται κατά τα ποσά τα οποία δεν μπόρεσε να δηλώσει στην Επιτροπή η αρχή πιστοποίησης επειδή ανεστάλησαν πράξεις λόγω δικών ή προδικαστικής αποφάσεως με ανασταλτικό αποτέλεσμα, υπό τον όρο ότι το κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή πληροφορίες για τους σχετικούς λόγους έως τις 31 Δεκεμβρίου του δεύτερου έτους που έπεται της κατ' έτος ανάληψης υποχρεώσεων του προϋπολογισμού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 90.

Για το τμήμα των αναλήψεων υποχρεώσεων που είναι ακόμη ανοικτό στις 31 Δεκεμβρίου 2015, η προθεσμία του άρθρου 90 παράγραφος 2, διακόπτεται υπό τους ίδιους όρους που εφαρμόζονται για το ποσό που αφορά τις σχετικές πράξεις.

Η προαναφερθείσα μείωση μπορεί να ζητηθεί μία φορά, εάν η αναστολή διαρκεί διάστημα ανερχόμενο σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, ή αρκετές φορές για τον αριθμό ετών που μεσολαβούν μεταξύ της νομικής ή διοικητικής απόφασης για αναστολή της υλοποίησης της πράξης και της ημερομηνίας της τελικής νομικής ή διοικητικής απόφασης.

Άρθρο 93

Εξαιρέσεις όσον αφορά την αυτόματη αποδέσμευση

Κατά τον υπολογισμό της αυτόματης αποδέσμευσης δεν λαμβάνονται υπόψη:

- α) το τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων του προϋπολογισμού για το οποίο υποβλήθηκε αίτηση πληρωμής, αλλά του οποίου η επιστροφή διεκόπη ή ανεστάλη από την Επιτροπή στις 31 Δεκεμβρίου του δεύτερου έτους που έπεται του έτους της ανάληψης υποχρεώσεων του προϋπολογισμού, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 90 και σύμφωνα με τα άρθρα 88 και 89. Όταν επιλυθεί το πρόβλημα που είχε ως αποτέλεσμα τη διακοπή ή την αναστολή, ο κανόνας της αυτόματης αποδέσμευσης εφαρμόζεται στο οικείο τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων του προϋπολογισμού·
- β) το τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων του προϋπολογισμού για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση πληρωμής, αλλά του οποίου δεν έχει πραγματοποιηθεί η επιστροφή ιδίως λόγω έλλειψης δημοσιονομικών πόρων·
- γ) το τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων του προϋπολογισμού για το οποίο δεν κατέστη δυνατό να υποβληθεί αποδεκτή αίτηση πληρωμής για λόγους ανωτέρας βίας που επηρεάζουν σοβαρά την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος. Οι εθνικές αρχές, οι οποίες επικαλούνται λόγους ανωτέρας βίας, πρέπει να αποδεικνύουν τις άμεσες συνέπειές της για την υλοποίηση ολοκληρωτού ή μέρους του επιχειρησιακού προγράμματος.

Άρθρο 94

Διαδικασία

1. Η Επιτροπή ενημερώνει εγκαίρως το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και τις ενδιαφερόμενες αρχές οποτεδήποτε υπάρχει κίνδυνος εφαρμογής της αυτόματης αποδέσμευσης στο πλαίσιο του άρθρου 90.
2. Η Επιτροπή ενημερώνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και τις ενδιαφερόμενες αρχές σχετικά με το ποσό της αυτόματης αποδέσμευσης που προκύπτει από τις πληροφορίες που έχει στην κατοχή της.
3. Το κράτος μέλος διαθέτει προθεσμία δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής των εν λόγω πληροφοριών προκειμένου να συμφωνήσει για το ποσό ή να υποβάλει τις παρατηρήσεις του. Η Επιτροπή προβαίνει στην αυτόματη αποδέσμευση το αργότερο εννέα μήνες μετά την προθεσμία του άρθρου 90.
4. Η συμμετοχή του ETA στο επιχειρησιακό πρόγραμμα μειώνεται, για το σχετικό έτος, κατά το αυτομάτως αποδεσμευθέν ποσό. Το κράτος μέλος υποβάλλει, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία της αποδέσμευσης, αναθεωρημένο σχέδιο χρηματοδότησης το οποίο αντικατοπτρίζει το μειωμένο ποσό συνδρομής για έναν ή περισσότερους άξονες προτεραιότητας του επιχειρησιακού προγράμματος. Σε περίπτωση μη υποβολής του σχεδίου αυτού, η Επιτροπή μειώνει αναλογικά τα ποσά που κατανέμονται σε κάθε άξονα προτεραιότητας.

Τμήμα 8

Χρήση του ευρώ

Άρθρο 95

Χρήση του ευρώ

1. Τα ποσά του υποβαλλόμενου επιχειρησιακού προγράμματος κράτους μέλους, των πιστοποιημένων δηλώσεων δαπανών, των αιτήσεων πληρωμής και των δαπανών που αναφέρονται στις ετήσιες και τις τελικές εκθέσεις υλοποίησης εκφράζονται σε ευρώ.
2. Οι αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με επιχειρησιακά προγράμματα, οι αναλήψεις υποχρεώσεων και οι πληρωμές της Επιτροπής εκφράζονται και εκτελούνται σε ευρώ.
3. Τα κράτη μέλη που δεν έχουν υιοθετήσει το ευρώ ως νόμισμά τους κατά την ημερομηνία της αίτησης πληρωμής, μετατρέπουν σε ευρώ τα ποσά των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν σε εθνικό νόμισμα.

Το ποσό αυτό μετατρέπεται σε ευρώ με τη μηνιαία λογιστική ισοτιμία της Επιτροπής για το μήνα κατά τον οποίον οι δαπάνες καταχωρίστηκαν στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης του συγκεκριμένου επιχειρησιακού προγράμματος. Η Επιτροπή δημοσιεύει κάθε μήνα ηλεκτρονικώς την ισοτιμία αυτή.

4. Όταν το ευρώ γίνει νόμισμα κράτους μέλους, η διαδικασία μετατροπής που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε όλες τις δαπάνες που έχουν καταχωρισθεί στους λογαριασμούς από την αρχή πιστοποίησης πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της αμετάκλητης ισοτιμίας μετατροπής του εθνικού νομίσματος σε ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Δημοσιονομικές διορθώσεις

Τμήμα 1

Δημοσιονομικές διορθώσεις από τα κράτη μέλη

Άρθρο 96

Δημοσιονομικές διορθώσεις από τα κράτη μέλη

1. Το κράτος μέλος φέρει την πρωταρχική ευθύνη για τη διερεύνηση των παρατυπιών, ενεργώντας βάσει στοιχείων για οποιαδήποτε μείζονα αλλαγή η οποία επηρεάζει τη φύση των όρων υλοποίησης ή τον έλεγχο των πράξεων ή του επιχειρησιακού προγράμματος, καθώς και για τη διενέργεια των απαιτούμενων δημοσιονομικών διορθώσεων.

2. Το κράτος μέλος προβαίνει στις απαιτούμενες δημοσιονομικές διορθώσεις όσον αφορά τις μεμονωμένες ή συστημικές παρατυπίες που διαπιστώνονται σε πράξεις ή στο επιχειρησιακό πρόγραμμα. Οι διορθώσεις που διενεργούνται από το κράτος μέλος συνίστανται στην ακύρωση του συνόλου ή μέρους της δημόσιας συνεισφοράς στο επιχειρησιακό πρόγραμμα. Το κράτος μέλος λαμβάνει υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών καθώς και την οικονομική απώλεια του ΕΤΑ.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, οι πόροι του ΕΤΑ που αποδεσμεύονται με τον τρόπο αυτόν, μπορούν να επαναχρησιμοποιούνται από το κράτος μέλος έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015 για το επιχειρησιακό πρόγραμμα.

3. Η συνεισφορά που ακυρώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, δεν επιτρέπεται να επαναχρησιμοποιηθεί για την ή τις πράξεις οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο διόρθωσης, ούτε, στην περίπτωση που η δημοσιονομική διόρθωση πραγματοποιείται λόγω συστημικής παρατυπίας, για υφιστάμενες πράξεις στο σύνολο ή μέρος του άξονα προτεραιότητας στον οποίο συνέβη η εν λόγω συστημική παρατυπία.

4. Στην περίπτωση συστημικής παρατυπίας, το κράτος μέλος επεκτείνει τις έρευνές του προκειμένου να καλύψει όλες τις πράξεις που ενδέχεται να επηρεάζονται.

Τμήμα 2

Δημοσιονομικές διορθώσεις από την Επιτροπή

Άρθρο 97

Κριτήρια που διέπουν τις διορθώσεις

1. Η Επιτροπή μπορεί να προβαίνει σε δημοσιονομικές διορθώσεις ακυρώνοντας το σύνολο ή μέρος της κοινοτικής συνεισφοράς σε επιχειρησιακό πρόγραμμα στην περίπτωση που, μετά τη διεξαγωγή της αναγκαίας εξέτασης, συμπεραίνει ότι:

- a) υπάρχει σοβαρή έλλειψη στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος, που έχει θέσει σε κίνδυνο την κοινοτική συνεισφορά ή οποία έχει ήδη καταβληθεί στο πρόγραμμα·
- β) οι δαπάνες που περιέχονται στην πιστοποιημένη δήλωση δαπανών είναι παράτυπες και δεν έχουν διορθωθεί από το κράτος μέλος πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφος·
- γ) ένα κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 96 πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφος.

2. Η Επιτροπή στηρίζει τις δημοσιονομικές της διορθώσεις σε επιμέρους περιπτώσεις παρατυπιών που έχουν διαπιστωθεί, λαμβάνοντας υπόψη τη συστημική φύση της παρατυπίας προκειμένου να καθορίσει εάν θα πρέπει να εφαρμοστεί κατ' αποκοπή διόρθωση ή διόρθωση κατά παρέκταση.

3. Όταν λαμβάνει απόφαση σχετικά με το ποσό της διόρθωσης, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα της παρατυπίας καθώς και την έκταση και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

4. Όταν η Επιτροπή στηρίζει τη θέση της στα γεγονότα που διαπιστώθηκαν από ελεγκτές, εκτός των δικών της ελεγκτών, συνάγει τα συμπεράσματά της σχετικά με τις δημοσιονομικές τους συνέπειες αφού εξετάσει τα μέτρα που έλαβε το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 96 παράγραφος 2, τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν δυνάμει του άρθρου 70 παράγραφος 1 στοιχείο β), καθώς και τις απαντήσεις που ελήφθησαν από το κράτος μέλος.

Άρθρο 98

Διαδικασία

1. Πριν λάβει απόφαση σχετικά με δημοσιονομική διόρθωση, η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία ενημερώνοντας το κράτος μέλος σχετικά με τα προσωρινά συμπεράσματά της και ζητώντας από το κράτος μέλος να διατυπώσει τα σχόλιά του εντός διμήνου.

Όταν η Επιτροπή προτείνει κατά παρέκταση ή κατ' αποκοπή δημοσιονομική διόρθωση, παρέχεται στο κράτος μέλος η δυνατότητα να αποδείξει, μέσω εξέτασης της σχετικής τεκμηρίωσης, ότι η πραγματική έκταση της παρατυπίας είναι μικρότερη από την εκτίμηση της Επιτροπής. Το κράτος μέλος, σε συμφωνία με την Επιτροπή, μπορεί να περιορίζει το πεδίο της εξέτασης αυτής σε ένα κατάλληλο ποσοστό ή δείγμα της σχετικής τεκμηρίωσης. Εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, ο χρόνος που διατίθεται για την εξέταση αυτή δεν πρέπει να υπερβαίνει μία πρόσθετη περίοδο δύο μηνών μετά τη διμήνη περίοδο του πρώτου εδαφίου.

2. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλα τα στοιχεία τα οποία υποβάλλονται από το κράτος μέλος εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1.

3. Όταν το κράτος μέλος δεν αποδέχεται τα προσωρινά συμπεράσματα της Επιτροπής, καλείται σε ακρόαση από την Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της οποίας τα δύο μέρη συνεργάζονται στηριζόμενα στην εταιρική σχέση και προσπαθούν να επιτύχουν συμφωνία όσον αφορά τις παρατηρήσεις και τα συμπεράσματα που θα συναγάγουν.

4. Σε περίπτωση συμφωνίας, το κράτος μέλος μπορεί να χρησιμοποιήσει εκ νέου τους οικείους πόρους του ΕΥΑ, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 96 παράγραφος 2.

5. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της ακρόασης, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία και τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν κατά τη διαδικασία. Στην περίπτωση που δεν πραγματοποιηθεί ακρόαση, ο υπολογισμός της εξαμηνιαίας περιόδου ξεκινά δύο μήνες από την ημερομηνία της προσκλητήριας επιστολής της Επιτροπής.

Άρθρο 99

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

Τυχόν δημοσιονομική διόρθωση από την Επιτροπή δεν επηρεάζει την υποχρέωση του κράτους μέλους να επιδιώκει ανακτήσεις δυνάμει του άρθρου 96 παράγραφος 2, και να ανακτά κρατικές ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 87 της συνθήκης και του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του άρθρου 88 της συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Επιστροφή

Άρθρο 100

Επιστροφή

1. Οποιαδήποτε επιστροφή, η οποία οφείλεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πραγματοποιείται πριν από την προθεσμία που αναφέρεται στην εντολή είσπραξης η οποία συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1605/2002. Η προθεσμία αυτή είναι η τελευταία ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την έκδοση της εντολής.

2. Τυχόν καθυστέρηση στην πραγματοποίηση της επιστροφής δίνει δικαίωμα επιβολής τόκου υπερημερίας, που αρχίζει την ημερομηνία που καθίσταται ληξιπρόθεσμη και λήγει την ημερομηνία της πληρωμής. Το επιτόκιο ορίζεται κατά μίμηση ποσοστιαία μονάδα μεγαλύτερο από το επιτόκιο που εφαρμόζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις βασικές πράξεις αναχρηματοδότησης της κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο καθίσταται ληξιπρόθεσμη.

ΤΙΤΛΟΣ IX

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρο 101

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας (εφεξής «η επιτροπή»).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την πράξη προσχώρησης του 2003 [ο τίτλος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 προσαρμόστηκε για να ληφθεί υπόψη η αναρτίμηση των άρθρων της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σύμφωνα με το άρθρο 12 της συνθήκης του Άμστερνταμ· η αρχική αναφορά ήταν στο άρθρο 93 της συνθήκης].

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η προθεσμία του άρθρου 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 102

Κανόνες εφαρμογής

Οι κανόνες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 3.

ΤΙΤΛΟΣ X

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 103

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τη συνέχιση ή την τροποποίηση, περιλαμβανομένης της συνολικής ή μερικής ακύρωσης, συνδρομής που έχει εγκριθεί βάσει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86 ⁽²⁾, (ΕΚ) αριθ. 3699/93 ⁽³⁾, (ΕΚ) αριθ. 2468/98 ⁽⁴⁾ και (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 ⁽⁵⁾, ή οποιαδήποτε άλλη νομοθετική πράξη η οποία εφαρμόζεται στην εν λόγω συνδρομή στις 31 Δεκεμβρίου 2006, και η οποία, κατά συνέπεια, εφαρμόζεται στο εξής μέχρις ότου κλείσουν.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των διαρθρώσεων του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 376 της 31.12.1986, σ. 7). Κανονισμός όπως καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2080/93 (ΕΕ L 193 της 31.7.1993, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3699/93 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1993, περί καθορισμού των κριτηρίων και όρων των κοινοτικών παρεμβάσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων τους (ΕΕ L 346 της 31.12.1993, σ. 1). Κανονισμός όπως καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2468/98 (ΕΕ L 312 της 20.11.1998, σ. 19).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2468/98 του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, για τον καθορισμό των κριτηρίων και όρων των κοινοτικών παρεμβάσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων τους. Κανονισμός όπως καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 (ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 10).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 485/2005 (ΕΕ L 81 της 30.3.2005, σ. 1).

2. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 31 παράγραφος 2, του άρθρου 32 παράγραφος 4 και του άρθρου 37 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία ⁽¹⁾, ποσά τα οποία έχουν δεσμευθεί για συνδρομή συγχρηματοδοτούμενη από το Χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ), που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1263/1999, της 21ης Ιουνίου 1999, για το χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού της Αλιείας ⁽²⁾, και εγκρίθισα από την Επιτροπή μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2000 και 31ης Δεκεμβρίου 2006, για τα οποία η πιστοποιημένη δήλωση δαπανών που έχουν πράγματι καταβληθεί, η τελική έκθεση εκτέλεσης, που περιλαμβάνει και την έκθεση προόδου του άρθρου 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 366/2001 της Επιτροπής ⁽³⁾ και η δήλωση του άρθρου 38 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 δεν έχουν διαβιβασθεί στην Επιτροπή εντός 15 μηνών από την τελευταία ημέρα επιλεξιμότητας δαπανών που ορίζονται στην απόφαση για τη χορήγηση συνεισφοράς από το ΧΜΠΑ, αποδεσμεύονται αυτομάτως από την Επιτροπή το αργότερο 6 μήνες μετά τη λήξη αυτής της προθεσμίας, πράγμα που συνεπάγεται την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

3. Εάν απαιτηθούν ειδικά μέτρα για να διευκολυνθεί η μετάβαση από το ισχύον σύστημα στο σύστημα που δημιουργείται με τον παρόντα κανονισμό, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 101 παράγραφος 3.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Ιουλίου 2006.

Τα εν λόγω μέτρα, ιδίως, θεσπίζονται για να ενσωματωθεί η υπάρχουσα κοινοτική στήριξη που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή για την περίοδο 2000-2006 στη στήριξη του ΕΤΑ που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 104

Καταργήσεις

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 103 παράγραφος 1 οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1263/1999 και (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 καταργούνται από 1ης Ιανουαρίου 2007.

2. Οι παραπομπές στους καταργούμενους κανονισμούς εκλαμβάνονται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 105

Αναθεώρηση

Το Συμβούλιο αναθεωρεί τον παρόντα κανονισμό έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013 το αργότερο, σύμφωνα με το άρθρο 37 της συνθήκης.

Άρθρο 106

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Ε. ΤΥΟΜΙΟΙΑ

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 173/2005 (ΕΕ L 29 της 2.2.2005, σ. 3).

⁽²⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 54.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 366/2001 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2001, περί καθορισμού λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 55 της 24.2.2001, σ. 3).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Η ετήσια ανάλυση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ), σε τιμές 2004, κατά το άρθρο 12, έχει ως εξής:

(σε ευρώ)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
538 501 708	544 387 564	551 260 557	551 264 533	552 866 449	554 350 809	556 368 380

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ένταση της ενίσχυσης

- α) Για όλα τα μέτρα του τίτλου IV, τα όρια της δημόσιας συνεισφοράς που παρέχεται σε πράξη (A) και, ανάλογα με την περίπτωση, από τους ιδιωτικούς δικαιούχους (B), ορίζονται στον κατωτέρω πίνακα ως ποσοστά του συνολικού επιλέξιμου κόστους το οποίο ισούται προς το άθροισμα (A) + (B).

Για τον κατωτέρω πίνακα, οι πράξεις κατατάσσονται στις εξής ομάδες:

	Ομάδα 1	Ομάδα 2	Ομάδα 3	Ομάδα 4
Περιφέρειες που καλύπτονται από το στόχο σύγκλισης και απομακρυσμένα ελληνικά νησιά	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 60 % B ≥ 40 % (***)
Περιφέρειες που δεν καλύπτονται από το στόχο σύγκλισης	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 60 % B ≥ 40 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (***)
Απόκεντρες περιφέρειες	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 50 % B ≥ 50 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 75 % B ≥ 25 %

(*) Για τις πράξεις του άρθρου 25 παράγραφος 3, τα ποσοστά (B) για την ομάδα 2 αυξάνονται κατά 20 ποσοστιαίες μονάδες.

(**) Για τις πράξεις του άρθρου 26 παράγραφος 2 (επενδύσεις επί αλιευτικών σκαφών κατά την έννοια του άρθρου 25 για σκάφη που ασκούν παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας), τα ποσοστά (B) για την ομάδα 2 μπορούν να μειώνονται κατά 20 ποσοστιαίες μονάδες. Τα ποσοστά (A) αυξάνονται αναλόγως.

(***) Για τις πράξεις των άρθρων 29 και 35 όταν αναλαμβάνονται από επιχειρήσεις που δεν εμπίπτουν στον ορισμό του άρθρου 3 στοιχείο στ), με λιγότερους από 750 υπαλλήλους ή με κύκλο εργασιών μικρότερο από 200 εκατ. ευρώ, τα ποσοστά (B) αυξάνονται στις περιφέρειες που καλύπτονται από το στόχο σύγκλισης, με εξαίρεση τα απομακρυσμένα ελληνικά νησιά, κατά 30 ποσοστιαίες μονάδες και στις περιφέρειες που δεν καλύπτονται από το στόχο σύγκλισης κατά 20 ποσοστιαίες μονάδες. Τα ποσοστά (A) μειώνονται αναλόγως.

Ομάδα 1

Πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 23 (δημόσια ενίσχυση για μόνιμη παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων), στο άρθρο 24 (δημόσια ενίσχυση για προσωρινή παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων), στο άρθρο 26 παράγραφος 3 (κοινωνικοοικονομική αποζημίωση για μικρούς παράκτιους αλιείς), στο άρθρο 26 παράγραφος 4 (πριμοδοτήσεις για τους αλιείς και τους ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών που ασχολούνται με την παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας), στο άρθρο 27 (κοινωνικοοικονομική αποζημίωση για τη διαχείριση του κοινοτικού αλιευτικού στόλου), στο άρθρο 30 (υδατοπεριβαλλοντικά μέτρα), στο άρθρο 31 (μέτρα για τη δημόσια υγεία), στο άρθρο 32 (μέτρα για την υγεία των ζώων), στο άρθρο 33 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο (επενδύσεις για εγκαταστάσεις αλιείας εσωτερικών υδάτων), στο άρθρο 33 παράγραφος 3 (μετατροπή των σκαφών που λειτουργούν στη αλιεία εσωτερικών υδάτων), στο άρθρο 37 (συλλογικές δράσεις), στο άρθρο 38 (μέτρα για την προστασία και την ανάπτυξη της υδρόβιας πανίδας και χλωρίδας), στο άρθρο 39 (αλιευτικοί λιμένες, τόποι εκφόρτωσης και καταφύγια), στο άρθρο 40 (ανάπτυξη νέων αγορών και εκστρατείες προώθησης), στο άρθρο 41 (πιλοτικά σχέδια), στο άρθρο 42 (τροποποίηση των αλιευτικών σκαφών για άλλες δραστηριότητες), στο άρθρο 44 (επιλέξιμα μέτρα για τη βιώσιμη ανάπτυξη των αλιευτικών περιοχών) και στο άρθρο 46 (τεχνική συνδρομή).

Ομάδα 2

Πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 25 παράγραφοι 1, 2, 6, 7 και 8 (επενδύσεις επί αλιευτικών σκαφών), στο άρθρο 26 παράγραφος 2 (επενδύσεις επί αλιευτικών σκαφών κατά την έννοια του άρθρου 25 για σκάφη που ασκούν παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας), στο άρθρο 33 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο (επενδύσεις επί σκαφών που ασκούν αλιεία εσωτερικών υδάτων) και στο άρθρο 44 (επιλέξιμα μέτρα για τη βιώσιμη ανάπτυξη αλιευτικών περιοχών).

Έπειτα από την εφαρμογή των περιπτώσεων (*) και (**) όταν το ΕΤΑ χρηματοδοτεί πράξεις του άρθρου 25 παράγραφος 3, για σκάφη που ασκούν παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας, τα ποσοστά (B) για την ομάδα 2 ανέχονται:

- για τις περιφέρειες που καλύπτονται από το στόχο σύγκλισης, τα απομακρυσμένα ελληνικά νησιά και τις περιφέρειες που δεν καλύπτονται από το στόχο σύγκλισης, ποσοστό ίσο ή ανώτερο των 60 ποσοστιαίων μονάδων (B ≥ 60 %),

και

- για τις απόκεντρες περιφέρειες, ποσοστό ίσο ή ανώτερο των 50 ποσοστιαίων μονάδων (B ≥ 50 %).

Ομάδα 3

Πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 37 (συλλογικές δράσεις), στο άρθρο 38 (μέτρα για την προστασία και την ανάπτυξη της υδρόβιας πανίδας και χλωρίδας), στο άρθρο 39 (αλιευτικοί λιμένες, τόποι εκφόρτωσης και καταφύγια), στο άρθρο 41 (πιλοτικά σχέδια), στο άρθρο 44 (επιλέξιμα μέτρα για τη βιώσιμη ανάπτυξη αλιευτικών περιοχών).

Ομάδα 4

Πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 29 (μέτρα για παραγωγικές επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια), στο άρθρο 33 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο (επενδύσεις για εγκαταστάσεις αλιείας εσωτερικών υδάτων), στο άρθρο 35 (επιλέξιμα μέτρα για τη μεταποίηση και την εμπορία), στο άρθρο 40 (ανάπτυξη νέων αγορών και εκστρατείες προώθησης) και στο άρθρο 44 (επιλέξιμα μέτρα για τη βιώσιμη ανάπτυξη αλιευτικών περιοχών).

β) Η διαχειριστική αρχή καθορίζει, όσον αφορά τις πράξεις σχετικά με:

- i) το άρθρο 37 (συλλογικές δράσεις), το άρθρο 38 (μέτρα για την προστασία και την ανάπτυξη της υδρόβιας πανίδας και χλωρίδας), το άρθρο 39 (αλιευτικοί λιμένες, τόποι εκφόρτωσης και καταφύγια) και το άρθρο 41 (πιλοτικά σχέδια), εάν υπάγονται στην ομάδα 1 ή στην ομάδα 3,
- ii) το άρθρο 40 (ανάπτυξη νέων αγορών και εκστρατείες προώθησης) και το άρθρο 33 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο (επενδύσεις για εγκαταστάσεις αλιείας εσωτερικών υδάτων), εάν υπάγονται στην ομάδα 1 ή στην ομάδα 4,
- iii) και το άρθρο 44 (επιλέξιμα μέτρα για τη βιώσιμη ανάπτυξη αλιευτικών περιοχών) εάν υπάγονται στην ομάδα 1, στην ομάδα 2, στην ομάδα 3 ή στην ομάδα 4.

Η διαχειριστική αρχή καθορίζει τα ανωτέρω σημεία i), ii) και iii) βάσει των ακόλουθων κριτηρίων:

- συλλογικό συμφέρον έναντι ατομικού συμφέροντος,
 - συλλογικό συμφέρον έναντι συμφέροντος μεμονωμένου δικαιούχου (οργανώσεις παραγωγών, οργανώσεις που εκπροσωπούν τον κλάδο),
 - δημόσια πρόσβαση στα αποτελέσματα της πράξης έναντι ιδιωτικής κυριότητας και ελέγχου,
 - χρηματοδοτική συμμετοχή συλλογικών φορέων και ερευνητικών ιδρυμάτων.
-